ISSN 1725-2520

Den Europæiske Unions Tidende

L 287

53. årgang

Dansk udgave

Retsforskrifter

4. november 2010

Indhold

II *Ikke-lovgivningsmæssige retsakter*

INTERNATIONALE AFTALER

2010/648/EU:

★ **Rådets afgørelse af 14. maj 2010 om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen om ændring for anden gang af partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000, som ændret første gang i Luxembourg den 25. juni 2005** 1

Aftale om ændring for anden gang af partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000, som ændret første gang i Luxembourg den 25. juni 2005 3

2010/649/EU:

★ **Rådets afgørelse af 7. oktober 2010 om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Islamiske Republik Pakistan om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse** 50

Aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Islamiske Republik Pakistan om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse 52

RETSAKTER VEDTAGET AF ORGANER OPRETTET VED INTERNATIONALE AFTALER

2010/650/EU:

★ **Afgørelse nr. 2/2010 truffet af AVS-EU-Ministerrådet af 21. juni 2010 om overgangsforanstaltninger, der finder anvendelse fra datoen for undertegnelsen til datoen for ikrafttrædelsen af aftalen om ændring for anden gang af partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 som ændret for første gang i Luxembourg den 25. juni 2005** 68

Pris: 4 EUR

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

INTERNATIONALE AFTALER

RÅDETS AFGØRELSE

af 14. maj 2010

om undertegnelse på Den Europæiske Unions vegne af aftalen om ændring for anden gang af partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000, som ændret første gang i Luxembourg den 25. juni 2005

(2010/648/EU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 217 sammenholdt med artikel 218, stk. 5,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den 23. februar 2009 bemyndigede Rådet Kommissionen til at indlede forhandlinger med gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet med henblik på at ændre for anden gang partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 ([1]), som ændret første gang i Luxembourg den 25. juni 2005 ([2]) (i det følgende benævnt »Cotonouaftalen«).

(2) Forhandlingerne blev afsluttet den 19. marts 2010 ved, at de tekster, der udgør grundlaget for aftalen om ændring for anden gang af Cotonouaftalen (i det følgende benævnt »aftalen«), blev paraferet på et ekstraordinært møde i AVS-EU-Ministerrådet.

(3) Som følge af Lissabontraktatens ikrafttræden den 1. december 2009 er Den Europæiske Union trådt i stedet for og har efterfulgt Det Europæiske Fællesskab.

(4) Aftalen bør undertegnes —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Undertegnelsen af aftalen om ændring for anden gang af partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000, som ændret første gang i Luxembourg den 25. juni 2005 (i det følgende benævnt »aftalen«), sammen med de fælleserklæringer og erklæringen fra Unionen, der er knyttet til slutakten, godkendes herved på Unionens vegne med forbehold af indgåelse af den nævnte aftale.

Teksterne til aftalen og til slutakten er knyttet til denne afgørelse.

([1]) EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.
([2]) EUT L 209 af 11.8.2005, s. 27.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege den eller de personer, der er beføjet til på Unionens vegne at undertegne aftalen med forbehold af dens indgåelse, og til at fremsætte følgende erklæring, som er knyttet til slutakten til aftalen:

»Som følge af Lissabontraktatens ikrafttræden den 1. december 2009 er Den Europæiske Union trådt i stedet for og har efterfulgt Det Europæiske Fællesskab og udøver fra den nævnte dato alle Det Europæiske Fællesskabs rettigheder og påtager sig alle dets forpligtelser. Henvisninger i aftalen til »Det Europæiske Fællesskab« gælder i givet fald som henvisninger til »Den Europæiske Union«.

Den Europæiske Union vil foreslå AVS-staterne en brevveksling med henblik på at bringe aftalen i overensstemmelse med de institutionelle ændringer i Den Europæiske Union, der er en følge af Lissabontraktatens ikrafttræden.«

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Luxembourg, den 14. maj 2010.

På Rådets vegne
D. LOPÉZ GARRIDO
Formand

AFTALE

om ændring for anden gang af partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000, som ændret første gang i Luxembourg den 25. juni 2005

HANS MAJESTÆT BELGIERNES KONGE,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN BULGARIEN,

PRÆSIDENTEN FOR DEN TJEKKISKE REPUBLIK,

HENDES MAJESTÆT DANMARKS DRONNING,

PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN ESTLAND,

PRÆSIDENTEN FOR IRLAND,

PRÆSIDENTEN FOR DEN HELLENSKE REPUBLIK,

HANS MAJESTÆT KONGEN AF SPANIEN,

PRÆSIDENTEN FOR DEN FRANSKE REPUBLIK,

PRÆSIDENTEN FOR DEN ITALIENSKE REPUBLIK,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN CYPERN,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN LETLAND,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN LITAUEN,

HANS KONGELIGE HØJHED STORHERTUGEN AF LUXEMBOURG,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN UNGARN,

PRÆSIDENTEN FOR MALTA,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF NEDERLANDENE,

FORBUNDSPRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN ØSTRIG,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN POLEN,

PRÆSIDENTEN FOR DEN PORTUGISISKE REPUBLIK,

PRÆSIDENTEN FOR RUMÆNIEN,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN SLOVENIEN,

PRÆSIDENTEN FOR DEN SLOVAKISKE REPUBLIK,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN FINLAND,

KONGERIGET SVERIGES REGERING,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND,

kontraherende parter i traktaten om oprettelse af Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, i det følgende benævnt »medlemsstaterne«,

og

DEN EUROPÆISKE UNION, i det følgende benævnt »Unionen« eller »EU«,

på den ene side, og

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN ANGOLA,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF ANTIGUA OG BARBUDA,

STATSCHEFEN FOR COMMONWEALTH OF THE BAHAMAS,

STATSCHEFEN FOR BARBADOS,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF BELIZE,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN BENIN,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN BOTSWANA,

PRÆSIDENTEN FOR BURKINA FASO,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN BURUNDI,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN CAMEROUN,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN KAP VERDE,

PRÆSIDENTEN FOR DEN CENTRALAFRIKANSKE REPUBLIK,

PRÆSIDENTEN FOR UNIONEN COMORERNE,

PRÆSIDENTEN FOR DEN DEMOKRATISKE REPUBLIK CONGO,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN CONGO,

REGERINGEN FOR COOKØERNE,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN CÔTE D'IVOIRE,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN DJIBOUTI,

REGERINGEN FOR COMMONWEALTH OF DOMINICA,

PRÆSIDENTEN FOR DEN DOMINIKANSKE REPUBLIK,

PRÆSIDENTEN FOR ERITREA,

PRÆSIDENTEN FOR DEN FØDERATIVE DEMOKRATISKE REPUBLIK ETIOPIEN,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN FIJIØERNE,

PRÆSIDENTEN FOR DEN GABONESISKE REPUBLIK,

PRÆSIDENTEN OG STATSCHEFEN FOR REPUBLIKKEN GAMBIA,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN GHANA,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF GRENADA,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN GUINEA,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN GUINEA-BISSAU,

PRÆSIDENTEN FOR DEN KOOPERATIVE REPUBLIK GUYANA,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN HAITI,

STATSCHEFEN FOR JAMAICA,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN KENYA,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN KIRIBATI,

HANS MAJESTÆT KONGEN AF KONGERIGET LESOTHO,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN LIBERIA,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN MADAGASKAR,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN MALAWI,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN MALI,

REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN MARSHALLØERNE,

PRÆSIDENTEN FOR DEN ISLAMISKE REPUBLIK MAURETANIEN,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN MAURITIUS,

REGERINGEN FOR MIKRONESIENS FORENEDE STATER,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN MOZAMBIQUE,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN NAMIBIA,

REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN NAURU,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN NIGER,

PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN NIGERIA,

REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN NIUE,

REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN PALAU,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF DEN UAFHÆNGIGE STAT PAPUA NY GUINEA,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN RWANDA,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF SAINT KITTS OG NEVIS,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF SAINT LUCIA,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF SAINT VINCENT OG GRENADINERNE,

STATSCHEFEN FOR DEN UAFHÆNGIGE STAT SAMOA,

PRÆSIDENTEN FOR DEN DEMOKRATISKE REPUBLIK SÃO TOMÉ OG PRÍNCIPE,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN SENEGAL,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN SEYCHELLERNE,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN SIERRA LEONE,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF SALOMONØERNE,

PRÆSIDENTEN FOR DEN SYDAFRIKANSKE REPUBLIK,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN SURINAM,

HANS MAJESTÆT KONGEN AF KONGERIGET SWAZILAND,

PRÆSIDENTEN FOR DEN FORENEDE REPUBLIK TANZANIA,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN TCHAD,

PRÆSIDENTEN FOR DEN DEMOKRATISKE REPUBLIK TIMOR-LESTE,

PRÆSIDENTEN FOR DEN TOGOLESISKE REPUBLIK,

HANS MAJESTÆT KONGEN AF TONGA,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN TRINIDAD OG TOBAGO,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF TUVALU,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN UGANDA,

REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN VANUATU,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN ZAMBIA,

REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN ZIMBABWE,

hvilke stater i det følgende benævnes »AVS-staterne«,

på den anden side,

SOM HENVISER TIL traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på den ene side og Georgetownaftalen om oprettelse af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS-staterne) på den anden side,

SOM HENVISER TIL partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, undertegnet den 23. juni 2000 i Cotonou, som ændret første gang i Luxembourg den 25. juni 2005 (i det følgende benævnt »Cotonouaftalen«),

SOM TAGER I BETRAGTNING, at Cotonouaftalens artikel 95, stk. 1, fastsætter, at aftalen indgås for en periode på tyve år begyndende den 1. marts 2000,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at aftalen om ændring Cotonouaftalen for første gang blev undertegnet i Luxembourg den 25. juni 2005 og trådte i kraft den 1. juli 2008,

HAR BESLUTTET at undertegne nærværende aftale om ændring af Cotonouaftalen for anden gang og har med henblik herpå som befuldmægtigede udpeget:

FOR HANS MAJESTÆT BELGIERNES KONGE,

FOR PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN BULGARIEN,

FOR PRÆSIDENTEN FOR DEN TJEKKISKE REPUBLIK,

FOR HENDES MAJESTÆT DANMARKS DRONNING,

FOR PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND,

FOR PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN ESTLAND,

FOR PRÆSIDENTEN FOR IRLAND,

FOR PRÆSIDENTEN FOR DEN HELLENSKE REPUBLIK,

FOR HANS MAJESTÆT KONGEN AF SPANIEN,

FOR PRÆSIDENTEN FOR DEN FRANSKE REPUBLIK,

FOR PRÆSIDENTEN FOR DEN ITALIENSKE REPUBLIK,

FOR PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN CYPERN,

FOR PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN LETLAND,

FOR PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN LITAUEN,

FOR HANS KONGELIGE HØJHED STORHERTUGEN AF LUXEMBOURG,

FOR PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN UNGARN,

FOR PRÆSIDENTEN FOR MALTA,

FOR HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF NEDERLANDENE,

FOR FORBUNDSPRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN ØSTRIG,

FOR PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN POLEN,

FOR PRÆSIDENTEN FOR DEN PORTUGISISKE REPUBLIK,

FOR PRÆSIDENTEN FOR RUMÆNIEN,

FOR PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN SLOVENIEN,

FOR PRÆSIDENTEN FOR DEN SLOVAKISKE REPUBLIK,

FOR PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN FINLAND,

FOR KONGERIGET SVERIGES REGERING,

FOR HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND,

FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

FOR PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN ANGOLA,

FOR HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF ANTIGUA OG BARBUDA,

FOR STATSCHEFEN FOR COMMONWEALTH OF THE BAHAMAS,

FOR STATSCHEFEN FOR BARBADOS,

FOR HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF BELIZE,

FOR PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN BENIN,

FOR PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN BOTSWANA,

FOR PRÆSIDENTEN FOR BURKINA FASO,

FOR PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN BURUNDI,

FOR PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN CAMEROUN,

FOR PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN KAP VERDE,

FOR PRÆSIDENTEN FOR DEN CENTRALAFRIKANSKE REPUBLIK,

FOR PRÆSIDENTEN FOR UNIONEN COMORERNE,

FOR PRÆSIDENTEN FOR DEN DEMOKRATISKE REPUBLIK CONGO,

FOR PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN CONGO,

FOR REGERINGEN FOR COOKØERNE,

FOR PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN CÔTE D'IVOIRE,

FOR PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN DJIBOUTI,

FOR REGERINGEN FOR COMMONWEALTH OF DOMINICA,

FOR PRÆSIDENTEN FOR DEN DOMINIKANSKE REPUBLIK,

FOR PRÆSIDENTEN FOR ERITREA,

FOR PRÆSIDENTEN FOR DEN FØDERATIVE DEMOKRATISKE REPUBLIK ETIOPIEN,

FOR PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN FIJIØERNE,

FOR PRÆSIDENTEN FOR DEN GABONESISKE REPUBLIK,

FOR PRÆSIDENTEN OG STATSCHEFEN FOR REPUBLIKKEN GAMBIA,

FOR PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN GHANA,

FOR HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF GRENADA,

FOR PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN GUINEA,

FOR PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN GUINEA-BISSAU,

FOR PRÆSIDENTEN FOR DEN KOOPERATIVE REPUBLIK GUYANA,

FOR PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN HAITI,

FOR STATSCHEFEN FOR JAMAICA,

FOR PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN KENYA,

FOR PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN KIRIBATI,

FOR HANS MAJESTÆT KONGEN AF KONGERIGET LESOTHO,

FOR PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN LIBERIA,

FOR PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN MADAGASKAR,

FOR PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN MALAWI,

FOR PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN MALI,

FOR REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN MARSHALLØERNE,

FOR PRÆSIDENTEN FOR DEN ISLAMISKE REPUBLIK MAURETANIEN,

FOR PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN MAURITIUS,

FOR REGERINGEN FOR MIKRONESIENS FORENEDE STATER,

FOR PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN MOZAMBIQUE,

FOR PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN NAMIBIA,

FOR REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN NAURU,

FOR PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN NIGER,

FOR PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN NIGERIA,

FOR REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN NIUE,

FOR REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN PALAU,

FOR HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF DEN UAFHÆNGIGE STAT PAPUA NY GUINEA,

FOR PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN RWANDA,

FOR HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF SAINT KITTS OG NEVIS,

FOR HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF SAINT LUCIA,

FOR HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF SAINT VINCENT OG GRENADINERNE,

FOR STATSCHEFEN FOR DEN UAFHÆNGIGE STAT SAMOA,

FOR PRÆSIDENTEN FOR DEN DEMOKRATISKE REPUBLIK SÃO TOMÉ OG PRÍNCIPE,

FOR PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN SENEGAL,

FOR PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN SEYCHELLERNE,

FOR PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN SIERRA LEONE,

FOR HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF SALOMONØERNE,

FOR PRÆSIDENTEN FOR DEN SYDAFRIKANSKE REPUBLIK,

FOR PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN SURINAM,

FOR HANS MAJESTÆT KONGEN AF KONGERIGET SWAZILAND,

FOR PRÆSIDENTEN FOR DEN FORENEDE REPUBLIK TANZANIA,

FOR PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN TCHAD,

FOR PRÆSIDENTEN FOR DEN DEMOKRATISKE REPUBLIK TIMOR-LESTE,

FOR PRÆSIDENTEN FOR DEN TOGOLESISKE REPUBLIK,

FOR HANS MAJESTÆT KONGEN AF TONGA,

FOR PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN TRINIDAD OG TOBAGO,

FOR HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF TUVALU,

FOR PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN UGANDA,

FOR REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN VANUATU,

FOR PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN ZAMBIA,

FOR REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN ZIMBABWE,

SOM, efter at have udvekslet deres fuldmagter og fundet dem i god og behørig form,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Eneste artikel

I Cotonouaftalen foretages herved, i overensstemmelse med proceduren i Cotonouaftalens artikel 95, følgende ændringer:

A. PRÆAMBLEN

1. Den elvte betragtning, der indledes med »SOM HENVISER til Libreville- og Santo Domingo-erklæringerne …«, affattes således:

   »SOM HENVISER til erklæringerne fra de på hinanden følgende topmøder for AVS-staternes stats- og regeringschefer,«.

2. Den tolvte betragtning, der indledes med »SOM SKØNNER, at millenniumudviklingsmålene …«, affattes således:

   »SOM SKØNNER, at millenniumudviklingsmålene som anført i Millenniumerklæringen, som blev vedtaget af De Forenede Nationers generalforsamling i 2000, særlig hvad angår udryddelse af ekstrem fattigdom og sult, og de udviklingsmål og -principper, der er vedtaget på De Forenede Nationers konferencer, giver et klart udsyn og bør ligge til grund for AVS-EU-samarbejdet i henhold til denne aftale, og som erkender, at EU og AVS-staterne bliver nødt til at gøre en samordnet indsats for at kunne gøre hurtigere fremskridt hen imod millenniumudviklingsmålene,«.

3. Efter den tolvte betragtning, der indledes med »SOM SKØNNER, at millenniumudviklingsmålene …«, indsættes følgende betragtning:

   »SOM TILSLUTTER SIG den dagsorden for bistandseffektivitet, der blev påbegyndt i Rom, videreført i Paris og yderligere udviklet i Accrahandlingsplanen,«.

4. Den trettende betragtning, der indledes med »SOM LÆGGER særlig vægt på de tilsagn …«, affattes således:

»SOM ER SÆRLIG OPMÆRKSOMME på de tilsagn, der blev afgivet, og de mål, der blev vedtaget på FN-konferencen og andre internationale konferencer, og som erkender behovet for en yderligere indsats til at virkeliggøre målene og gennemføre handlingsprogrammerne fra disse fora,«.

5. Efter den trettende betragtning, der indledes med »SOM LÆGGER særlig vægt på de tilsagn …«, indsættes følgende betragtning:

»SOM ER KLAR OVER den alvorlige globale miljøudfordring der følger af klimaforandring, og som er dybt bekymret over, at de mest sårbare befolkningsgrupper lever i udviklingslande, især i de mindst udviklede lande og små AVS-østater, hvor klimarelaterede fænomener som stigende vandstand i havene, kysterosion, oversvømmelser, tørke og ørkendannelse truer deres levebrød og bæredygtige udvikling,«.

B. ARTIKLERNE I COTONOUAFTALEN

1. Artikel 1 ændres som følger:

a) Stk. 3 affattes således:

»Disse mål og parternes internationale forpligtelser, herunder millenniumudviklingsmålene, danner grundlag for alle udviklingsstrategier og virkeliggøres gennem en integreret tilgang, der på én og samme tid tager hensyn til de politiske, økonomiske, sociale, kulturelle og miljømæssige aspekter af udvikling. Partnerskabet danner en sammenhængende ramme til støtte for de udviklingsstrategier, som de enkelte AVS-stater vælger at følge.«

b) Stk. 4 affattes således:

»Bæredygtig økonomisk vækst, udvikling af den private sektor, øget beskæftigelse og bedre adgang til produktionsfaktorer indgår som elementer i denne ramme. Der ydes støtte til respekt for individets rettigheder, opfyldelse af grundlæggende behov, fremme af social udvikling og tilvejebringelse af betingelserne for en retfærdig fordeling af vækstens goder. Regional og subregional integration, som kan befordre AVS-staternes integration i verdensøkonomien i henseende til handel og private investeringer, fremmes og støttes. En integrerende del af tilgangen er opbygning af kapaciteten hos aktørerne i udviklingen og forbedring af de institutionelle rammer, der er nødvendige for at skabe social samhørighed, for at få et demokratisk samfund og markedsøkonomien til at fungere og for at danne et aktivt og organiseret civilsamfund. Der tages systematisk hensyn til kvindernes situation og til kønsaspektet på alle områder - det politiske, det økonomiske og det sociale. Principperne om bæredygtig forvaltning af naturressourcerne og af miljøet, herunder klimaforandring, lægges til grund og integreres på alle planer i partnerskabet.«

2. Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

Grundlæggende principper

AVS-EF-samarbejdet, der bygger på bindende retsregler og blandede institutioner, ledes af den internationalt aftalte dagsorden for bistandseffektivitet hvad angår ejerskab, tilpasning, harmonisering, resultatorienteret bistandsforvaltning og gensidig ansvarlighed, og udmøntes på grundlag af følgende hovedprincipper:

— partnernes ligestilling og ejerskab til udviklingsstrategierne: AVS-staterne fastlægger med henblik på virkeliggørelsen af målene for partnerskabet strategierne for udviklingen af deres økonomier og samfund i fuld uafhængighed og under behørigt hensyn til de væsentlige og grundlæggende elementer, der er omhandlet i artikel 9; partnerskabet skal anspore til, at de berørte lande og befolkninger selv overtager ejerskabet af udviklingsstrategierne; EU-udviklingspartnerne afpasser deres programmer efter disse strategier

— deltagelse: centralforvaltningen er hovedpartner, men partnerskabet er åbent for deltagelse af AVS-parlamenter og lokale myndigheder i AVS-staterne samt forskellige andre aktører for at anspore til, at alle grene af samfundet, herunder den private sektor og civilsamfundsorganisationer, inddrages i det almindelige politiske, økonomiske og sociale liv

— dialogens afgørende rolle og opfyldelse af gensidige forpligtelser samt ansvarlighed: de forpligtelser, som parterne påtager sig inden for rammerne af deres dialog, er nøgleelementer i deres partnerskab og deres samarbejdsforbindelser; parterne arbejder nært sammen om at fastlægge og gennemføre de processer, der er nødvendige for donortilpasning og -harmonisering, med henblik på at sikre, at AVS-staterne har en nøglerolle i disse processer

— differentiering og regionalisering: samarbejdsordningerne og –prioriteterne varierer efter en partners udviklingsniveau, behov, resultater og langsigtede udviklingsstrategi. De mindst udviklede stater indrømmes særbehandling. Der tages hensyn til indlandsstaters og østaters sårbarhed. Der lægges særlig vægt på regional integration, også på kontinentalt plan.«

3. Artikel 4 affattes således:

»*Artikel 4*

Generel tilgang

AVS-staterne fastlægger suverænt principperne, strategierne og modellerne for udviklingen af deres økonomi og samfund. De opstiller sammen med Fællesskabet de i denne aftale omhandlede samarbejdsprogrammer. Parterne anerkender dog, at ikke-statslige aktører, AVS-staternes nationale parlamenter og lokale decentrale myndigheder kan spille en supplerende rolle i og potentielt bidrage til udviklingsprocessen, især på nationalt og regionalt plan. Til dette formål skal ikke-statslige aktører, AVS-staternes nationale parlamenter og lokale decentrale myndigheder, når det er hensigtsmæssigt, og på de i denne aftale fastlagte betingelser:

— informeres og inddrages i konsultationerne om samarbejdspolitikker og -strategier, om prioriteterne for samarbejdet, særlig på områder, som de beskæftiger sig med, eller som direkte berører dem, og om den politiske dialog

— gives støtte til kapacitetsopbygning på særlig vigtige områder med henblik på at styrke disse aktørers handleevne, navnlig med hensyn til organisation og repræsentation, og oprettelsen af konsultationsordninger, herunder kommunikations- og dialogkanaler, og med henblik på at fremme strategiske alliancer.

Ikke-statslige aktører og lokale decentrale myndigheder skal, når det er hensigtsmæssigt:

— tildeles finansielle midler på de i denne aftale fastlagte betingelser med henblik på at støtte udviklingen i lokalområderne

— inddrages i gennemførelsen af samarbejdsprojekter og -programmer på områder, som de beskæftiger sig med, eller hvor de har en komparativ fordel.«

4. Artikel 6 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. I samarbejdet deltager:

a) statslige aktører (lokale, regionale og nationale myndigheder), herunder AVS-staternes nationale parlamenter

b) AVS-staternes regionale organisationer og Den Afrikanske Union. I forbindelse med denne aftale omfatter begrebet regionale organisationer eller niveauer også subregionale organisationer eller niveauer

c) ikke-statslige aktører:

— den private sektor

— arbejdsmarkedets parter og de økonomiske interesseorganisationer, herunder fagforeninger

— civilsamfundet i alle dets former alt efter nationalt særpræg.«

b) Ændringen i stk. 2 berører ikke den danske udgave.

5. Artikel 8 affattes således:

»*Artikel 8*

Politisk dialog

1. Parterne fører regelmæssigt en vidtspændende, afbalanceret og dybtgående politisk dialog, som munder ud i forpligtelser for begge parter.

2. Målet med denne dialog er at udveksle oplysninger, fremme gensidig forståelse og lette fastlæggelsen af fælles prioriteter og agendaer, særlig gennem en anerkendelse af forbindelsen mellem de forskellige aspekter af forholdet mellem parterne og de forskellige samarbejdsområder, der er fastlagt ved denne aftale. Dialogen letter konsultationerne og styrker samarbejdet mellem parterne i internationale fora, og den fremmer og opretholder et effektivt multilateralt system. Målet med dialogen er også at forebygge situationer, hvor den ene af parterne måtte finde det nødvendigt at gøre brug af konsultationsprocedurerne i artikel 96 og 97.

3. Dialogen berører alle de ved denne aftale fastlagte mål samt spørgsmål af fælles, generel eller regional interesse, herunder emner vedrørende regional og kontinental integration. Gennem dialog bidrager parterne til fred, sikkerhed og stabilitet og fremmer et stabilt og demokratisk politisk klima. Dialogen omfatter samarbejdsstrategier, herunder dagsordenen for bistandseffektivitet, samt globale og sektorspecifikke politikker, herunder miljø, klimaforandring, kønsaspektet, migration og spørgsmål vedrørende kulturarven. Den tager også fat om begge parters globale og sektorrettede politikker, som vil kunne påvirke virkeliggørelsen af målene for udviklingssamarbejde.

4. Dialogen rettes bl.a. mod specifikke politiske spørgsmål af gensidig interesse eller af almindelig betydning for virkeliggørelsen af denne aftales mål, som f.eks. våbenhandel, ekstremt høje militærudgifter, narkotika, organiseret kriminalitet eller børnearbejde, eller enhver form for forskelsbehandling på grund af race, farve, køn sprog, religion, politiske eller andre anskuelser, national eller social oprindelse, formueforhold, fødsel eller andre forhold. Dialogen omfatter også en løbende vurdering af udviklingen med hensyn til menneskerettighederne, de demokratiske principper, retsstaten og god regeringsførelse.

5. En generel politik, der tager sigte på at fremme freden og forebygge, styre og løse voldelige konflikter, spiller en fremtrædende rolle i denne dialog tillige med kravet om, at der tages fuldt hensyn til målet om fred og demokratisk stabilitet ved fastlæggelsen af de prioriterede områder for samarbejdet. Dialogen inddrager i den forbindelse fuldt ud AVS-staternes relevante regionale organisationer og Den Afrikanske Union, når det er hensigtsmæssigt.

6. Dialogen føres på en fleksibel måde. Den er efter behov formel eller uformel og føres inden for eller uden for de institutionelle rammer, herunder AVS-gruppen, Den Blandede Parlamentariske Forsamling, under relevante former og på hensigtsmæssigt niveau, herunder på nationalt, regionalt eller kontinentalt niveau eller for hele AVS.

7. Regionale organisationer og repræsentanter for civilsamfundsorganisationer inddrages i denne dialog, ligesom også AVS-staternes nationale parlamenter, når det er hensigtsmæssigt.

8. For i givet fald at hindre, at der opstår situationer, hvor en af parterne måtte skønne det nødvendigt at gribe til konsultationsproceduren i artikel 96, skal dialogen om de væsentlige elementer være systematisk og formaliseres i overensstemmelse med retningslinjerne i bilag VII.«

6. Artikel 9 ændres således:

a) Stk. 3, andet afsnit, affattes således:

»God regeringsførelse, som danner grundlag for AVS-EU-partnerskabet, er ledende for parternes interne og eksterne politik og udgør et grundlæggende element i denne aftale. Parterne er enige om, at alvorlige tilfælde af korruption, herunder bestikkelse, der fører til sådan korruption, som omhandlet i artikel 97, udgør en tilsidesættelse af dette element.«

b) I stk. 4 tilføjes følgende afsnit:

»De principper, som ligger til grund for de væsentlige og grundlæggende elementer, der er fastlagt i denne artikel, finder ligeledes anvendelse på AVS-staterne på den ene side og på Den Europæiske Union og dens medlemsstater på den anden side.«

7. Artikel 10 ændres som følger:

a) Stk. 1, andet led, affattes således:

»— større inddragelse af AVS-staternes nationale parlamenter, lokale decentrale myndigheder, når det er hensigtsmæssigt, og af et aktivt og organiseret civilsamfund og af den private sektor.«

b) I stk. 2 erstattes ordet »markedsøkonomiske« af ordene »social markedsøkonomiske«.

8. Artikel 11 affattes således:

»*Artikel 11*

Fredskonsolidering, forebyggelse og løsning af konflikter, respons på skrøbelige situationer

1. Parterne erkender, at uden udvikling og mindskelse af fattigdom, vil der ikke være en holdbar fred og sikkerhed, og at uden fred og sikkerhed kan der ikke være en bæredygtig udvikling. Parterne fører en aktiv, alsidig og integreret politik for fredskonsolidering og forebyggelse og løsning af konflikter samt menneskers sikkerhed, og de tager fat om skrøbelige situationer inden for partnerskabets rammer. Denne politik bygger på princippet om ejerskab og tager navnlig sigte på at opbygge national, regional og kontinental kapacitet og forebygge voldelige konflikter på et tidligt stadium ved at sætte ind over for årsagerne til konflikt, herunder fattigdom, på en målrettet måde ved hjælp af en passende kombination af alle til rådighed stående midler.

Parterne erkender, at der er nye eller ekspanderende sikkerhedstrusler, som der må tages fat om, såsom organiseret kriminalitet, pirateri og handel med især mennesker, narkotika og våben. Indvirkningen af globale udfordringer som internationale finansielle markedschok, klimaforandring og pandemier må der også tages hensyn til.

Parterne understreger, at de regionale organisationer har en vigtig rolle at spille med hensyn til fredskonsolidering og forebyggelse og løsning af konflikter og til håndtering af nye eller ekspanderende sikkerhedstrusler, hvilket i Afrika er en af Den Afrikanske Unions hovedopgaver.

2. Den indbyrdes afhængighed mellem sikkerhed og udvikling præger aktiviteterne på området fredskonsolidering og forebyggelse og løsning af konflikter, med en kombination af kort og langsigtede fremgangsmåder, der omfatter og går videre end krisestyring. Aktiviteter til håndtering af nye eller ekspanderende sikkerhedstrusler er bl.a. rettet mod håndhævelse af love, herunder samarbejde om grænsekontrol, fremme af sikkerheden for den internationale forsyningskæde og forbedring af sikkerhed for transport i luften, til søs og på landevej.

Aktiviteter på området fredskonsolidering og forebyggelse og løsning af konflikter tager navnlig sigte på at skabe lige politiske, økonomiske, sociale og kulturelle muligheder for alle samfundsgrupper, styrke regeringsførelsens demokratiske legitimitet og effektivitet, tilvejebringe effektive mekanismer til at forlige gruppeinteresser på fredelig vis, aktivt at inddrage kvinder, slå bro over kløfterne mellem forskellige samfundsgrupper samt støtte et aktivt, organiseret civilsamfund. I den forbindelse lægges der særlig vægt på at få udviklet systemer til hurtig varsling og mekanismer til fredskonsolidering, som vil kunne bidrage til konfliktforebyggelse.

3. Relevante aktiviteter omfatter også bl.a. støtte til mæglings-, forhandlings- og forsoningsbestræbelser, til en effektiv regional forvaltning af fælles, knappe naturressourcer, til demobilisering og reintegration af tidligere kombattanter, til tackling af problemer med børnesoldater samt vold mod kvinder og børn. Der træffes relevante initiativer med henblik på at få sat rimelige grænser for militærudgifter og våbenhandel, bl.a. gennem støtte til fremme og anvendelse af vedtagne standarder og adfærdskodekser samt på at bekæmpe aktiviteter, der giver næring til konflikter.

3a. Der lægges særlig vægt på at bekæmpe personelminer og eksplosive krigsefterladenskaber samt at tage fat om den ulovlige fremstilling, overførsel, omløb og ophobning af håndvåben og lette våben og ammunition hertil, herunder utilstrækkeligt sikrede og dårligt forvaltede beholdninger og beredskabslagre og deres ukontrollerede spredning.

Parterne er enige om at ville koordinere, iagttage og fuldt ud opfylde deres respektive forpligtelser i henhold til alle relevante internationale konventioner og instrumenter, og med henblik herpå forpligter de sig til at samarbejde på nationalt, regionalt og kontinentalt plan.

3b. Parterne forpligter sig til også at samarbejde om at modvirke lejesoldaters virksomhed i overensstemmelse med deres forpligtelser i henhold til alle relevante internationale konventioner og instrumenter og deres respektive love og bestemmelser.

4. For at kunne håndtere skrøbelige situationer på en strategisk og effektiv måde deler parterne oplysninger med hinanden og gør det lettere at give forebyggende respons, hvor diplomatiske, sikkerhedsmæssige og udviklingsmæssige samarbejdsværktøjer bliver kombineret på en sammenhængende måde. De bliver enige om, hvilken måde der er den bedste til at styrke staternes evne til at varetage deres kernefunktioner og til at fremme den politiske vilje til reformer, alt imens ejerskabsprincippet respekteres. Den politiske dialog er især vigtig i skrøbelige situationer og skal udvikles yderligere og styrkes.

5. I situationer med voldelige konflikter tager parterne alle hensigtsmæssige skridt til at forhindre en tilspidsning af volden, begrænse dens spredning og lette en bilæggelse af uoverensstemmelserne ved fredelige midler. Opmærksomheden rettes særlig mod at sikre, at de finansielle midler til samarbejdet anvendes i overensstemmelse med partnerskabets principper og mål, og forhindre, at midler omdirigeres til krigsførelsesformål.

6. I post-konfliktsituationer tager parterne alle hensigtsmæssige skridt til at stabilisere situationen i overgangsperioden for at lette tilbagevenden til en fredelig, stabil og demokratisk situation. Parterne drager omsorg for, at der skabes den nødvendige sammenhæng mellem nødforanstaltninger, rehabilitering og udviklingssamarbejde.

7. I deres indsats for at fremme og styrke fred og international retfærdighed bekræfter parterne på ny, at de er besluttede på:

— at dele erfaringer med vedtagelse af de nødvendige lovændringer til at muliggøre ratifikation og implementering af Rom-statutten for Den Internationale Straffedomstol og

— at bekæmpe international kriminalitet i overensstemmelse med folkeretten under behørigt hensyn til Rom-statutten.

Parterne skal tage skridt til at ratificere og implementere Rom-statutten og dermed forbundne instrumenter.«

9. Artikel 12 affattes således:

»*Artikel 12*

Sammenhæng i Fællesskabets politikker og deres indvirkning på gennemførelsen af denne aftale

Parterne forpligter sig til at håndtere udviklingspolitisk sammenhæng på en målrettet, strategisk og partnerskabsrettet måde, bl.a. ved at styrke dialogen om emner vedrørende udviklingspolitisk sammenhæng. Unionen erkender, at også Unionens politikker på andre områder end udviklingspolitik kan støtte AVS-staternes udviklingsprioriteter på linje med målene for denne aftale. Med udgangspunkt heri vil Unionen fremme sammenhængen i disse politikker med henblik på at nå målene for denne aftale.

Såfremt Fællesskabet som led i udøvelsen af sine beføjelser påtænker at træffe en foranstaltning, som kan berøre AVS-staternes interesser for så vidt angår denne aftales mål, underretter det i god tid gruppen af AVS-stater herom, jf. dog artikel 96. Med henblik herpå underretter Kommissionen regelmæssigt sekretariatet for gruppen af AVS-stater om planlagte forslag og giver samtidig meddelelse om dens forslag til foranstaltninger af denne art. En anmodning om oplysninger kan ligeledes om nødvendigt indgives på AVS-staternes initiativ.

Efter anmodning fra AVS-staterne finder der omgående konsultationer sted, således at der inden den endelige afgørelse træffes, kan tages hensyn til deres synspunkter hvad angår virkningen af disse foranstaltninger.

I umiddelbar forlængelse af sådanne konsultationer kan AVS-staterne og gruppen af AVS-stater desuden skriftligt forelægge Kommissionen deres synspunkter og fremsætte forslag til ændringer med angivelse af, hvorledes deres ønsker kan imødekommes.

Imødekommer Fællesskabet ikke AVS-staternes anmodninger, underretter det dem hurtigst muligt herom med en angivelse af grundene hertil.

Gruppen af AVS-stater modtager også, så vidt muligt på forhånd, relevante oplysninger om disse afgørelsers ikrafttræden.«

10. Artikel 14 affattes således:

»*Artikel 14*

De blandede institutioner

1. Denne aftales institutioner er Ministerrådet, Ambassadørudvalget og Den Blandede Parlamentariske Forsamling.

2. De blandede institutioner og de institutioner, der er oprettet under de økonomiske partnerskabsaftaler, bestræber sig på at sikre koordinering, sammenhæng og komplementaritet samt en effektiv og gensidig strøm af oplysninger, jf. dog relevante bestemmelser i nuværende eller kommende økonomiske partnerskabsaftaler.«

11. Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 14a*

Møder for stats- og regeringschefer

Parterne mødes på stats- eller regeringschefsniveau efter fælles aftale og på en hensigtsmæssig måde.«

12. Artikel 15 ændres som følger:

a) Stk. 1, tredje afsnit, affattes således:

»Ministerrådet træder som generel regel sammen en gang om året på formandens initiativ, og når det i øvrigt er påkrævet, i en form og med en geografisk sammensætning, der afspejler de anliggender, der skal behandles. På disse møder vil der være konsultationer på højt plan om anliggender, som er af særlig betydning for parterne, til supplering af det arbejde, der foregår i Det Blandede Ministerudvalg for Handel i henhold til artikel 38 og i AVS-EF-Udvalget for Samarbejde med henblik på Udviklingsfinansiering i henhold til artikel 83, og som indgår i de årlige ordinære møder i Ministerrådet.«

b) Stk. 3, andet afsnit, affattes således:

»Ministerrådet kan træffe afgørelser, der er bindende for parterne, og udforme resolutioner, henstillinger og udtalelser på det årlige ordinære møde eller ved skriftlig procedure. Det rapporterer årligt til Den Blandede Parlamentariske Forsamling om gennemførelsen af denne aftale. Det behandler og tager hensyn til beslutninger og henstillinger fra Den Blandede Parlamentariske Forsamling.«

13. Artikel 17 ændres som følger:

a) Stk. 2 ændres som følger:

i) Tredje og fjerde led affattes således:

»— at drøfte emner, der vedrører udvikling og AVS-EU-partnerskabet, herunder de økonomiske partnerskabsaftaler, andre handelsordninger, Den Europæiske Udviklingsfond og landestrategidokumenter og regionale strategidokumenter. Med henblik herpå fremsender Kommissionen sådanne strategidokumenter til Den Blandede Parlamentariske Forsamling til orientering

— at drøfte Ministerrådets årlige rapport om gennemførelsen af denne aftale og vedtage beslutninger og rette henstillinger til Ministerrådet med henblik på at virkeliggøre denne aftales mål«

ii) Der tilføjes følgende led:

»— at slå til lyd for udvikling af institutioner og kapacitetsopbygning i nationale parlamenter i overensstemmelse med artikel 33, stk. 1, i denne aftale.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Den Blandede Parlamentariske Forsamling afholder to plenarmøder om året, skiftevis i Den Europæiske Union og i en AVS-stat. Med henblik på at styrke den regionale integration og befordre samarbejdet mellem nationale parlamenter tilrettelægges der møder mellem EU- og AVS-parlamentsmedlemmer på regionalt plan.

Sådanne møder på regionalt plan tilrettelægges med henblik på målene i artikel 14, stk. 2, i denne aftale.«

14. Artikel 19, stk. 2, affattes således:

»2. Samarbejdet har som referenceramme for så vidt angår udviklingsprincipper konklusionerne fra De Forenede Nationers konferencer og de mål og handlingsprogrammer, der er vedtaget på internationalt plan til opfølgning heraf. Samarbejdet skal også have de internationale mål for udviklingssamarbejde som referenceramme og lægge særlig vægt på anvendelse af kvalitative og kvantitative fremskridtsindikatorer. Parterne vil gøre en samordnet indsats for at kunne gøre hurtigere fremskridt hen imod millenniumudviklingsmålene.«

15. Artikel 20 ændres som følger:

a) Stk. 1 ændres som følger:

i) Indledningen affattes således:

»1. Målene for AVS-EF-udviklingssamarbejdet forfølges gennem integrerede strategier, som omfatter økonomiske, sociale, kulturelle, miljømæssige og institutionelle elementer under lokalt ejerskab. Samarbejdet danner således en sammenhængende, ophjælpende ramme til støtte for AVS-staternes egne udviklingsstrategier og sikrer komplementaritet og samspil mellem de forskellige elementer, navnlig på og mellem det nationale og det regionale plan. I denne forbindelse og inden for rammerne af AVS-staternes udviklingspolitik og reformer rettes AVS-EF-samarbejdsstrategierne på nationalt og, når det er hensigtsmæssigt, på regionalt plan mod:«.

ii) Litra a) affattes således:

»a) at opnå en hurtig og vedvarende jobskabende økonomisk vækst, udvikle den private sektor, øge beskæftigelsen og forbedre adgangen til produktionsvirksomhed og produktionsfaktorer«.

iii) Der indsættes følgende litra:

»aa) at befordre regionalt samarbejde og regional integration«.

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Der tages systematisk hensyn til integration af følgende tematiske eller tværgående emner på alle samarbejdsområder: menneskerettigheder, kønsaspektet, demokrati, god regeringsførelse, miljømæssig bæredygtighed, klimaforandring, overførbare og ikke-overførbare sygdomme samt udvikling af institutioner og kapacitetsopbygning. Disse områder er også berettigede til støtte fra Fællesskabet.«

16. Artikel 21 ændres som følger:

a) I indledningen til stk. 1 erstattes ordene »private investeringer« af »investeringer«.

b) Ændringen i stk. 3, litra c), berører ikke den danske udgave.

c) Stk. 5 affattes således:

»5. Støtten til investeringer og udvikling af den private sektor omfatter aktioner og initiativer på makro-, meso- og mikroøkonomisk plan og fremmer søgningen efter innovative finansieringsmekanismer, herunder kombinering og større udnyttelse af private og offentlige kilder til udviklingsfinansiering.«

d) Følgende stykke tilføjes:

»6. Samarbejdet støtter den offentlige sektors investering i grundlæggende infrastruktur, som er rettet mod udvikling af den private sektor, økonomisk vækst og fattigdomsudryddelse.«

17. Artikel 22, stk. 1, litra b), indledningen, affattes således:

»b) strukturpolitikker, der skal styrke de forskellige aktørers rolle, særlig den private sektors, og skabe et klima, der fremmer mobilisering af indenlandske ressourcer og befordrer omsætning, investeringer og beskæftigelse, idet sigtet skal være:«.

18. Artikel 23 affattes således:

»Artikel 23

Udvikling af de økonomiske sektorer

Samarbejdet støtter en bæredygtig politik og bæredygtige institutionelle reformer og de investeringer, der er nødvendige for at skabe en retfærdig adgang til økonomisk virksomhed og produktionsfaktorer, navnlig:

a) bedre erhvervsuddannelsessystemer, som kan medvirke til at øge produktiviteten i både den formelle og den uformelle sektor

b) kapital, kredit, jord, særlig for så vidt angår ejendomsret og udnyttelse

c) udvikling af strategier for landdistrikterne, som skal skabe rammerne for decentral planlægning samt tildeling og forvaltning af midler baseret på folkelig deltagelse

d) udvikling af strategier, der kan fremme landbrugsproduktion og -produktivitet i AVS-staterne ved navnlig at give de nødvendige finansielle midler til landbrugsforskning, rå- og hjælpestoffer og tjenesteydelser i landbruget, støtteinfrastruktur i landområder samt risikoreduktion og risikostyring. Støtten omfatter offentlige og private investeringer i landbruget, tilskyndelse til at udvikle landbrugspolitikker og –strategier, styrkelse af organisationer for landmænd og den private sektor, forvaltning af naturressourcer samt udvikling og funktion af landbrugsmarkeder. Landbrugsproduktionsstrategierne styrker de nationale og regionale politikker for fødevaresikkerhed og regional integration. I den forbindelse støtter samarbejdet AVS-staternes bestræbelser på at fremme konkurrenceevnen for deres råvareeksport og at tilpasse deres råvareeksportstrategier til nye handelsvilkår.

e) bæredygtig udvikling af vandressourcer, baseret på integrerede principper for forvaltning af vandressourcer, der kan sikre en afbalanceret og bæredygtig fordeling af fælles vandressourcer blandt de forskellige brugere

f) bæredygtig udvikling af akvakultur og fiskeri, som omfatter både ferskvandsfiskeri og marineressourcer i AVS-staternes eksklusive økonomiske zoner

g) økonomiske og teknologiske infrastrukturer og tjenesteydelser, herunder transport, telekommunikationssystemer, kommunikationstjenester og udvikling af informationssamfundet

h) udvikling af konkurrencedygtige industri-, mine- og energisektorer ledsaget af tilskyndelse til inddragelse og udvikling af den private sektor

i) udvikling af handel, herunder fremme af loyal handelspraksis

j) udvikling af erhvervssektoren, finans- og banksektoren og andre servicesektorer

k) udvikling af turisme

l) udvikling af videnskabelige, teknologiske og forskningsmæssige infrastrukturer og tjenesteydelser, herunder forbedring, overførsel og overtagelse af ny teknologi

m) styrkelse af produktionskapaciteten, særlig i den offentlige og den private sektor

n) fremme af traditionel viden, og

o) udvikling og gennemførelse af specifikke tilpasningsstrategier, der kan afhjælpe indvirkningen af præferenceerosion, eventuelt med aktiviteter, som er nævnt under litra a) til n).«

19. Følgende artikel indsættes:

»Artikel 23a

Fiskeri

I erkendelse af den nøglerolle, som fiskeri og akvakultur spiller i AVS-landene gennem deres positive bidrag til øget beskæftigelse, flere indtægter, fødevaresikkerhed og levebrød for samfund i land- og kystområder og dermed til fattigdomsreduktion, sigter samarbejdet mod yderligere at udvikle akvakultur- og fiskerisektorerne i AVS-landene for at øge de hertil knyttede sociale og økonomiske fordele på en bæredygtig måde.

Samarbejdsprogrammer og –aktiviteter støtter bl.a. udviklingen og gennemførelsen af bæredygtige udviklingsstrategier for akvakultur og fiskeri og forvaltningsplaner i AVS-lande og -regioner; integration af akvakultur og fiskeri i nationale og regionale udviklingsstrategier; udvikling af den infrastruktur og tekniske knowhow, som er nødvendig for, at AVS-landene kan drage en maksimal bæredygtig nytte af deres fiskeri og akvakultur; kapacitetsopbygning i AVS-landene, så de kan overvinde eksterne udfordringer, som forhindrer dem i at få det fulde udbytte af deres fiskeressourcer; og fremme og udvikling af joint ventures til investering i fiskeri- og akvakultursektorerne i AVS-landene. I eventuelle fiskeriaftaler, der måtte blive forhandlet mellem Fællesskabet og AVS-staterne, tages der behørigt hensyn til, at de skal være forenelige med udviklingsstrategierne på dette område.

Der kan efter fælles aftale afholdes konsultationer på højt plan, herunder på ministerplan, med henblik på at udvikle, forbedre og/eller styrke AVS-EU-udviklingssamarbejdet inden for bæredygtig akvakultur og fiskeri.«

20. Artikel 25, stk. 1, litra a) og b), affattes således:

»a) bedre uddannelses- og erhvervsuddannelsesmuligheder på alle niveauer, arbejde hen imod anerkendelse af uddannelseskvalifikationer på universitetsniveau, indførelse af kvalitetssikringsordninger for uddannelse, også uddannelse, som foregår online eller gennem andre ikkekonventionelle midler, samt opbygning af teknisk kapacitet og færdigheder

b) bedre sundhedssystemer, især lige adgang til omfattende sundhedsydelser af høj kvalitet, samt ernæring, udryddelse af sult og underernæring og passende fødevareforsyning og –sikkerhed, bl.a. gennem sikkerhedsnet«.

21. Artikel 27 ændres som følger:

a) Titlen affattes således:

»Kultur og udvikling«.

b) Litra c) affattes således:

»c) at anerkende, bevare og fremme kulturarvens værdi og støtte en udvikling af kapaciteten i denne sektor«.

c) Der tilføjes følgende litra:

»e) at anerkende og støtte kulturelle aktørers og kulturelle netværks rolle og deres bidrag til bæredygtig udvikling, og

f) at fremme den kulturelle dimension i uddannelser og unges deltagelse i kulturelle aktiviteter.«

22. Artikel 28, 29 og 30 affattes således:

»*Artikel 28*

Generel tilgang

1. AVS-EU-samarbejdet virker effektivt til at virkeliggøre de mål og prioriteter, som AVS-staterne har sat sig for regionalt samarbejde og regional integration.

2. I overensstemmelse med de generelle mål i artikel 1 og 20 retter AVS-EU-samarbejdet sig mod:

a) at fremme fred og stabilitet samt forebyggelse og løsning af konflikter

b) at fremskynde økonomisk udvikling og økonomisk samarbejde gennem opbygning af større markeder, gennem fri bevægelighed for personer, varer, tjenesteydelser, kapital, arbejdskraft og teknologi mellem AVS-landene, gennem fremskyndet diversificering af AVS-staternes økonomier, gennem fremme og udvidelse af handelen mellem AVS-landene og med tredjelande og gennem gradvis integration af AVS-staterne i verdensøkonomien

c) at fremme forvaltningen af udfordringer med en tværnational dimension i forbindelse med bæredygtig udvikling gennem bl.a. koordinering og harmonisering af regionale samarbejdspolitikker.

3. Under de forhold, der er angivet i artikel 58, støtter samarbejdet også interregionalt samarbejde og intra-AVS-samarbejde, for eksempel samarbejde der inddrager:

a) en eller flere regionale AVS-organisationer, også på kontinentalt plan

b) oversøiske lande og territorier (OLT) og perifert beliggende regioner

c) udviklingslande, som ikke er AVS-lande.

Artikel 29

AVS-EU-samarbejde til støtte for regionalt samarbejde og regional integration

1. På området stabilitet, fred og konfliktforebyggelse støtter samarbejdet:

a) fremme og udbygning af en regional politisk dialog på områder som forebyggelse og løsning af konflikter; menneskerettigheder og demokratisering; udveksling, netværksvirksomhed og fremme af mobiliteten blandt de forskellige aktører i udviklingsarbejdet, særlig fra civilsamfundet

b) fremme af regionale initiativer og politikker vedrørende sikkerhedsrelaterede anliggender, herunder våbenkontrol, bekæmpelse af narkotika, organiseret kriminalitet, pengehvidvaskning, bestikkelse og korruption.

2. På området regional økonomisk integration støtter samarbejdet:

a) inddragelse af de mindst udviklede AVS-stater i oprettelsen af regionale markeder og sikre, at de får del i fordelene derved

b) gennemførelse af sektorspecifikke økonomiske reformpolitikker på regionalt plan

c) liberalisering af samhandel og betalinger

d) fremme af investeringer på tværs af grænserne, både udenlandske og indenlandske, og andre initiativer til regional økonomisk integration

e) afbødning af følgerne af nettoovergangsomkostningerne ved den regionale integration for budgetindtægterne og betalingsbalancen, og

f) infrastruktur, særlig transport og kommunikation og sikkerheden i forbindelse hermed, samt tjenesteydelser, herunder udvikling af regionale muligheder inden for informations- og kommunikationsteknologi.

3. På området regionale politikker om bæredygtig udvikling støtter samarbejdet AVS-regionernes prioriteter og især:

a) miljøet og bæredygtig forvaltning af naturressourcer, herunder vand og energi, samt håndtering af klimaforandring

b) fødevaresikkerhed og landbrug

c) sundhed, almen og faglig uddannelse

d) forskning og teknologisk udvikling, og

e) regionale initiativer vedrørende katastrofeberedskab og lindring af virkningerne af katastrofer samt genopbygning efter katastrofer.

Artikel 30

Kapacitetsopbygning til støtte for regionalt samarbejde og regional integration i AVS-staterne

For at gøre regionale politikker effektive og virkningsfulde udvikler og styrker samarbejdet kapaciteten hos:

a) institutioner og organisationer for regional integration, som AVS-staterne har oprettet, og sådanne som AVS-staterne deltager i, og som fremmer det regionale samarbejde og den regionale integration

b) nationale regeringer og parlamenter i anliggender vedrørende regional integration, og

c) ikke-statslige aktører, herunder den private sektor.«

23. Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 31a*

Hiv/aids

Samarbejdet støtter AVS-staterne i deres bestræbelser på i alle sektorer at udvikle og styrke politikker og programmer, som er rettet mod at håndtere hiv/aids-pandemien og forhindre den i at hæmme udviklingen. Det støtter AVS-staterne i deres bestræbelser på at opnå og opretholde universel adgang til forebyggelse, behandling, pleje og støtte i forbindelse med hiv/aids og er især rettet mod:

a) at støtte udviklingen og gennemførelsen af brede multisektorstrategier og –planer for hiv/aids og gøre dem til en prioritet i nationale og regionale udviklingsplaner

b) at inddrage alle relevante udviklingssektorer i nationale hiv/aids-strategier og sikre en bred tilslutning af interessenter på alle niveauer

c) at styrke nationale sundhedssystemer og afhjælpe mangel på menneskelige ressourcer inden for sundhed som udgangspunkt for at sikre universel adgang til og effektiv inddragelse af forebyggelse, behandling og pleje og andre sundhedsydelser i forbindelse med hiv/aids

d) at tage fat om ulighed, kønsbaseret vold og misbrug, som fremmer hiv/aids-pandemien, og intensivere bestræbelserne på at beskytte kvinders og pigers rettigheder, at udvikle effektive, kønsrelaterede hiv/aids-programmer og –tilbud for kvinder og piger, herunder sådanne, der har tilknytning til seksuel og reproduktiv sundhed og hermed forbundne rettigheder, og at støtte, at kvinder inddrages fuldt ud i planlægning og beslutningstagning vedrørende hiv/aids-strategier og -programmer

e) at udvikle lovmæssige og politiske rammer og fjerne love, politikker, praksis, stigma og diskrimination af straffende karakter, som undergraver menneskerettighederne, øger sårbarheden over for hiv/aids og hæmmer adgangen til effektiv forebyggelse, behandling, pleje og støtte i forbindelse med hiv/aids, herunder medicin, sundhedsartikler og ydelser til folk, der lever med hiv/aids, og til de mest udsatte befolkningsgrupper

f) at forbedre adgangen til evidensbaseret, alsidig hiv/aids-forebyggelse, som er rettet mod de lokale faktorer i epidemien og de specifikke behov hos kvinder, unge mennesker og de mest udsatte befolkningsgrupper, og

g) at sikre universel og pålidelig adgang til sikker og billig medicin af høj kvalitet, og til sundhedsartikler, herunder sundhedsartikler af seksuel og reproduktiv art.«

24. Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 32a*

Klimaforandring

Parterne erkender, at klimaforandring er en alvorlig, global, miljømæssig udfordring og en trussel mod opfyldelsen af millenniumudviklingsmålene, hvorfor der kræves en passende, forudsigelig og rettidig finansiel støtte. På grund af dette og i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 32, især stk. 2, litra a), skal samarbejdet:

a) anerkende AVS-staternes og især småøers og lavtliggende AVS-staters sårbarhed over for klimarelaterede fænomener som for eksempel kysterosion, cykloner, oversvømmelser og miljøbetingede tvangsforflytninger, og især de mindst udviklede AVS-staters og AVS-indlandsstaternes sårbarhed over for oversvømmelser, tørke, afskovning og tørkedannelse

b) styrke og støtte politikker og programmer, hvormed der kan opnås afbødning af og tilpasning til følgerne af og truslen fra klimaforandring, bl.a. gennem udvikling af institutioner og kapacitetsopbygning

c) fremme AVS-staternes kapacitet med hensyn til udvikling af og deltagelse i det globale CO_2-marked, og

d) fokusere på følgende aktiviteter:

i) integration af klimaforandring i udviklingsstrategier og bestræbelser på fattigdomsreduktion

ii) styrkelse af den politiske profil over klimaforandring i udviklingssamarbejdet, bl.a. gennem passende politisk dialog

iii) hjælp til AVS-staterne med at tilpasse sig klimaforandring inden for relevante sektorer som landbrug, vandforvaltning og infrastruktur, bl.a. gennem overførsel og vedtagelse af relevante og miljømæssigt sunde teknologier

iv) fremme af reduktionen af katastroferisici, som afspejler, at en stigende andel af katastrofer har relation til klimaforandring

v) tilvejebringelse af finansiel og teknisk støtte til AVS-staters tiltag med hensyn til afbødning, på linje med deres mål for fattigdomsreduktion og bæredygtig udvikling, bl.a. ved at reducere emissionerne som følge af afskovning og skovdegradering og ved at reducere emissionerne i landbrugssektoren

vi) forbedring af vejr- og klimaoplysninger og prognoser og systemer til hurtig varsling, og

vii) fremme af vedvarende energikilder og teknologier med lave kulstofemissioner, som fremmer bæredygtig udvikling.«

25. Artikel 33, stk. 3, litra c), affattes således:

»c) forbedring og styrkelse af forvaltningen af de offentlige finanser med henblik på at udvikle økonomiske aktiviteter i AVS-landene og øge deres skatteindtægter, samtidig med at AVS-staternes suverænitet på dette område respekteres fuldt ud.

Foranstaltningerne kan omfatte:

i) forbedring af kapaciteten til forvaltning af indenlandske indtægter, bl.a. opbygning af effektive, virkningsfulde og bæredygtige skattesystemer

ii) fremme af deltagelsen i internationale skattesamarbejdsstrukturer og –procedurer med henblik på at lette den videre udvikling og en effektiv overholdelse af internationale standarder

iii) støtte til gennemførelsen af international bedste praksis inden for skatteanliggender, bl.a. princippet om gennemsigtighed og udveksling af oplysninger, i de AVS-lande, som har forpligtet sig hertil«.

26. Artikel 34, stk. 2-4, affattes således:

»2. Det endelige mål med det økonomiske og handelsmæssige samarbejde er at sætte AVS-staterne i stand til at deltage fuldt ud i det internationale handelssamkvem. I denne sammenhæng tages der særligt hensyn til behovet for, at AVS-staterne deltager aktivt i de multilaterale handelsforhandlinger. På baggrund af det nuværende udviklingsniveau i AVS-staterne rettes det økonomiske og handelsmæssige samarbejde mod at sætte AVS-staterne i stand til at klare udfordringerne ved globaliseringen og gradvis tilpasse sig de nye vilkår i det internationale handelssamkvem for dermed at lette deres omstilling til den liberaliserede globale økonomi. I den forbindelse bør der udvises særlig opmærksomhed over for mange AVS-landes sårbarhed som følge af deres afhængighed af råvarer eller få nøgleprodukter, bl.a. forædlede agroindustriprodukter, og risikoen for præferenceerosion.

3. Med henblik herpå retter det økonomiske og handelsmæssige samarbejde sig, gennem nationale og regionale udviklingsstrategier, som fastlagt i afsnit I, mod at forbedre AVS-landenes produktions-, forsynings- og handelskapacitet og deres evne til at tiltrække investeringer. Det sigter endvidere mod at skabe en ny handelsdynamik mellem parterne, at styrke AVS-landenes handels- og investeringspolitikker, at mindske deres afhængighed af råvarer, at fremme mere diversificerede økonomier og at forbedre AVS-landenes evne til at håndtere alle handelsrelaterede spørgsmål.

4. Det økonomiske og handelsmæssige samarbejde gennemføres i fuld overensstemmelse med bestemmelserne fra Verdenshandelsorganisationen (WTO), herunder bestemmelserne om særlig og differentieret behandling, under hensyntagen til parternes gensidige interesser og deres respektive udviklingsniveauer. Det skal også tage fat om virkningerne af præferenceerosion i fuld overensstemmelse med multilaterale forpligtelser.«

27. Artikel 35, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. Det økonomiske og handelsmæssige samarbejde baseres på et ægte, udvidet og strategisk partnerskab. Det baseres tillige på en samlet tilgang, som bygger på de tidligere AVS-EF-konventioners styrke og resultater.

2. Det økonomiske og handelsmæssige samarbejde bygger på initiativer til regional integration af AVS-staterne. Samarbejde til støtte for regionalt samarbejde og regional integration som fastlagt i afsnit I samt økonomisk og handelsmæssigt samarbejde styrker hinanden. Under det økonomiske og handelsmæssige samarbejde sættes der især ind over for problemer på udbuds- og efterspørgselssiden, navnlig sammenkobling af infrastruktur, økonomisk diversificering og handelsudvikling som et middel til at øge AVS-staternes konkurrenceevne. Der lægges derfor passende vægt på de tilsvarende foranstaltninger i AVS-staternes og -regionernes udviklingsstrategier, som Fællesskabet støtter, især gennem tilvejebringelse af handelsstøtte.«

28. Artikel 36 og 37 affattes således:

»*Artikel 36*

Nærmere vilkår

1. Parterne vedtager på baggrund af ovennævnte mål og principper at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre indgåelsen af nye WTO-forenelige økonomiske partnerskabsaftaler, som indebærer gradvis fjernelse af handelshindringer mellem dem og en forbedring af samarbejdet på alle områder, der er relevante for handelen.

2. De økonomiske partnerskabsaftaler sigter som udviklingsinstrumenter mod at fremme en smidig og gradvis integration af AVS-staterne i verdensøkonomien, især ved fuldt ud at udnytte potentialet i regional integration og syd-syd-handel.

3. Parterne er enige om, at disse nye handelsordninger skal indføres gradvis.

Artikel 37

Procedurer

1. Under forhandlingerne om de økonomiske partnerskabsaftaler sikres kapacitetsopbygningen i overensstemmelse med bestemmelserne i afsnit I og artikel 35 i den offentlige og den private sektor i AVS-landene, herunder foranstaltninger, der øger konkurrenceevnen, til at styrke de regionale organisationer og til at støtte initiativer til regional handelsintegration, når det er hensigtsmæssigt, ved bistand til budgettilpasning og omlægning af finanspolitikken samt til at modernisere og udvikle infrastruktur og til investeringsfremme.

2. Parterne vil regelmæssigt se på, hvilke fremskridt der gøres i forhandlingerne som fastsat i artikel 38.

3. Forhandlingerne om de økonomiske partnerskabsaftaler vil fortsætte med de AVS-stater, som anser sig for at være i stand dertil, på det niveau, som de finder passende, og i overensstemmelse med de procedurer, der er aftalt med AVS-gruppen, og med henblik på at støtte de regionale integrationsprocesser i AVS.

4. Forhandlingerne om de økonomiske partnerskabsaftaler tager navnlig sigte på at fastlægge en tidsplan for en gradvis afskaffelse af hindringerne for handelen mellem parterne i overensstemmelse med de relevante WTO-regler. Fællesskabets handelsliberalisering skal bygge på de hidtil opnåede resultater og rettes mod at forbedre den nuværende markedsadgang for AVS-landene gennem bl.a. en revision af oprindelsesreglerne. I forhandlingerne tages der hensyn til udviklingsniveauet og handelsforanstaltningers socioøkonomiske virkninger for AVS-landene samt til deres evne til at tilpasse sig og justere deres økonomier i takt med liberaliseringsprocessen. Forhandlingerne skal derfor være så fleksible som muligt for så vidt angår fastsættelsen af en tilstrækkelig lang overgangsperiode, den endelige produktdækning under hensyn til følsomme sektorer og graden af asymmetri i tidsplanen for toldafvikling, men skal samtidig overholde de til den tid gældende WTO-regler.

5. Parterne arbejder nært sammen i WTO om at forklare og begrunde de indgåede ordninger, navnlig med hensyn til graden af fleksibilitet.

6. Parterne drøfter videre, hvordan oprindelsesreglerne, herunder kumulationsregler, som gælder for deres eksport, kan forenkles og revideres.

7. Når først AVS-staterne har indgået en økonomisk partnerskabsaftale, kan de AVS-stater, som ikke er part i en sådan aftale, når som helst søge om optagelse.

8. I forbindelse med AVS-EU-samarbejdet til støtte for regionalt samarbejde og regional integration for AVS-staterne, som det fremgår af afsnit I, og i overensstemmelse med artikel 35 er parterne særligt opmærksomme over for de behov, der måtte opstå som følge af gennemførelsen af de økonomiske partnerskabsaftaler. Principperne i artikel 1 i bilag IV til denne aftale finder anvendelse. I den forbindelse bliver parterne enige om brugen af gældende eller ny regional finansieringsmekanisme, gennem hvilke midler fra den flerårige finansielle ramme for samarbejdet og andre ekstra midler kan kanaliseres.«

29. Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 37a*

Andre handelsordninger

1. I forbindelse med de nuværende tendenser inden for handelspolitik, hvor der sigtes mod større handelsliberalisering kan EU og AVS-staterne tage del i forhandlingerne og gennemførelsen af aftaler, som kan føre til yderligere multilateral og bilateral handelsliberalisering. Denne liberalisering kan føre til udhuling af de præferencer, som AVS-staterne har fået, og det kan påvirke deres konkurrencestilling på EU-markedet samt deres udviklingsbestræbelser, som EU gerne vil støtte.

2. I overensstemmelse med målene for økonomisk og handelsmæssigt samarbejde bestræber EU sig på at videreføre foranstaltninger, som skal kunne afhjælpe mulige negative virkninger af liberaliseringen, med henblik på så længe som muligt at opretholde betydelig præferenceadgang inden for det multilaterale handelssystem for AVS-staterne og at sikre, at enhver uundgåelig reduktion af præferencer spredes ud over så lang en periode som muligt.«

30. Artikel 38, stk. 2, affattes således:

»2. Ministerudvalget for Handel drøfter alle handelsrelaterede emner, som har betydning for alle AVS-stater, og overvåger navnlig forhandlingerne og gennemførelsen af økonomiske partnerskabsaftaler. Det beskæftiger sig særlig med de igangværende multilaterale handelsforhandlinger og undersøger de bredere liberaliseringsinitiativers virkninger for AVS-EF-handelen og for udviklingen af AVS-staternes økonomier. Det rapporterer og fremsætter passende henstillinger til Ministerrådet, bl.a. vedrørende alle støtteforanstaltninger, med henblik på at øge fordelene ved AVS-EF-handelsordningerne.«

31. Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 38a*

Konsultationer

1. Såfremt nye foranstaltninger eller foranstaltninger, der er et led i Fællesskabets programmer for tilnærmelse af love og administrative bestemmelser med henblik på at lette handelen, vil kunne påvirke en eller flere AVS-staters interesser, underretter Fællesskabet sekretariatet for AVS-gruppen og de berørte AVS-stater herom, inden sådanne foranstaltninger vedtages.

2. For at gøre det muligt for Fællesskabet at tage hensyn til AVS-gruppens interesser, afholdes der på anmodning af sidstnævnte konsultationer i henhold til artikel 12 i denne aftale med henblik på at nå en tilfredsstillende løsning.

3. Såfremt Fællesskabets gældende regler eller administrative bestemmelser, der er vedtaget for at lette handelen, påvirker en eller flere AVS-staters interesser, eller såfremt disse interesser påvirkes af, hvorledes reglerne eller bestemmelserne fortolkes, anvendes eller gennemføres, afholdes der på anmodning af de pågældende AVS-stater konsultationer i henhold til artikel 12 med henblik på at nå en tilfredsstillende løsning.

4. Med henblik på at finde en tilfredsstillende løsning kan parterne ligeledes i Det blandede Ministerråd for Handel bringe andre problemer op, der måtte opstå for handelen som følge af foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet eller påtænker at træffe.

5. Parterne underretter hinanden om sådanne foranstaltninger for at sikre effektive konsultationer.

6. Parterne er enige i, at afholdelse af konsultationer inden for og formidling af oplysninger gennem institutionerne for en økonomisk partnerskabsaftale om anliggender, der falder ind under sådanne aftaler, anses for også at opfylde bestemmelserne i denne artikel og i artikel 12 i denne aftale, forudsat at de AVS-stater, der formodes at blive påvirket, alle er signatarer af den økonomiske partnerskabsaftale, inden for hvilken konsultationerne blev afholdt eller oplysningerne formidlet.«

32. Artikel 41, stk. 5, affattes således:

»5. Fællesskabet støtter gennem nationale og regionale udviklingsstrategier, som fastlagt i afsnit I og i overensstemmelse med artikel 35, AVS-staternes bestræbelser på at styrke deres kapacitet til at levere tjenesteydelser. Opmærksomheden rettes særlig mod tjenesteydelser i forbindelse med arbejdskraft, erhvervsvirksomhed, distribution, finansvæsen, turisme, kultur samt byggeri og andre dermed forbundne tekniske tjenesteydelser med henblik på at øge konkurrenceevnen og dermed værdien og omfanget af handelen med varer og tjenesteydelser.«

33. Artikel 42, stk. 4, affattes således:

»4. Fællesskabet støtter gennem nationale og regionale udviklingsstrategier, som fastlagt i afsnit I og i overensstemmelse med artikel 35, AVS-staternes bestræbelser på at udvikle og fremme rentable, effektive søtransportydelser i AVS-staterne for at øge AVS-operatørers deltagelse i international søfart.«

34. Artikel 43, stk. 5, affattes således:

»5. Parterne er også enige om at udvide deres indbyrdes samarbejde om informations- og kommunikationsteknologier og informationssamfundet. Samarbejdet gennem nationale og regionale udviklingsstrategier, som fastlagt i afsnit I og i overensstemmelse med artikel 35, rettes navnlig mod at tilvejebringe større komplementaritet og harmonisering af kommunikationssystemerne på nationalt, regionalt og internationalt plan og sikre en tilpasning af dem til nye teknologier.«

35. Artikel 44, stk. 2, affattes således:

»2. Fællesskabet støtter gennem nationale og regionale udviklingsstrategier, som fastlagt i afsnit I og i overensstemmelse med artikel 35, AVS-staternes bestræbelser på at styrke deres kapacitet til at håndtere alle handelsrelaterede områder, om fornødent ved at forbedre og støtte de institutionelle rammer.«

36. Artikel 45, stk. 3, affattes således:

»3. Parterne er også enige om at styrke samarbejdet på dette område med henblik på sammen med de kompetente nationale konkurrencemyndigheder at udforme og støtte en effektiv konkurrencepolitik, der gradvis sikrer, at konkurrencereglerne reelt efterleves i såvel private som statslige virksomheder. Samarbejdet på dette område omfatter navnlig støtte gennem nationale og regionale udviklingsstrategier, som fastlagt i afsnit I og i overensstemmelse med artikel 35, til udformning af en egnet lovgivning og til den administrative håndhævelse heraf, idet der tages særligt hensyn til den specielle situation i de mindst udviklede lande.«

37. Artikel 46, stk. 6, affattes således:

»6. Parterne er endvidere enige om at styrke deres samarbejde på dette område. Samarbejdet omfatter på anmodning, på indbyrdes aftalte betingelser og gennem nationale og regionale udviklingsstrategier, som fastlagt i afsnit I og i overensstemmelse med artikel 35, bl.a. følgende områder: udarbejdelse af love og bestemmelser om beskyttelse og håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, forebyggelse af rettighedshaveres misbrug af sådanne rettigheder og konkurrenters krænkelse heraf samt oprettelse og styrkelse af nationale og regionale kontorer og andre organer, herunder støtte til regionale organisationer for intellektuel ejendomsret, som varetager håndhævelsen og beskyttelsen af rettighederne, herunder personaleuddannelse.«

38. Artikel 47, stk. 2, indledningen, affattes således:

»2. Samarbejdet inden for standardisering og certificering, gennem nationale og regionale udviklingsstrategier, som fastlagt i afsnit I og i overensstemmelse med artikel 35, rettes mod at fremme kompatible systemer mellem parterne og omfatter navnlig:«.

39. Artikel 48, stk. 3, affattes således:

»3. Parterne er enige om at udvide deres samarbejde gennem nationale og regionale udviklingsstrategier, som fastlagt i afsnit I og i overensstemmelse med artikel 35, med henblik på at styrke kapaciteten på dette område i den offentlige og den private sektor i AVS-staterne.«

40. Artikel 49 ændres som følger:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Parterne bekræfter på ny deres tilsagn om at ville fremme udviklingen af den internationale handel på en sådan måde, at der garanteres en bæredygtig og forsvarlig forvaltning af miljøet i overensstemmelse med de internationale konventioner og tilsagn på området og under behørigt hensyn til deres respektive udviklingsniveau. De er enige om, at der skal tages hensyn til AVS-staternes særlige behov og krav ved udarbejdelsen og gennemførelsen af miljøforanstaltninger, herunder i relation til bestemmelserne i artikel 32a.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»3. Parterne er enige om, at miljøforanstaltninger ikke må bruges i handelsprotektionistisk øjemed.«

41. Artikel 50, stk. 3, affattes således:

»3. Parterne er enige om, at disse arbejdsstandarder ikke må bruges i protektionistisk øjemed.«

42. Artikel 51, stk. 2, affattes således:

»2. Samarbejdet rettes navnlig mod gennem nationale og regionale udviklingsstrategier, som fastlagt i afsnit I og i overensstemmelse med artikel 35, at forbedre den institutionelle og tekniske kapacitet på området, oprette systemer for hurtig varsling med gensidig underretning om farlige produkter, udveksle informationer om og erfaringer med indførelse og brug af systemer for tilsyn med markedsførte produkter og produktsikkerhed, forbedre oplysningerne til forbrugerne om priser og udbudte varers og tjenesteydelsers egenskaber, tilskynde til oprettelse af uafhængige forbrugersammenslutninger og kontakter mellem repræsentanter for forbrugerinteresser, gøre de forbrugerorienterede politikker og systemer indbyrdes mere kompatible, anmelde iværksættelse af lovgivning og fremme samarbejdet om undersøgelser af skadelig eller illoyal handelspraksis samt iværksætte eksportforbud i handelen mellem parterne med varer og tjenesteydelser, hvis markedsføring er forbudt i produktionslandet.«

43. Artikel 56, stk. 1, affattes således:

»1. Samarbejdet med henblik på udviklingsfinansiering gennemføres nationalt, regionalt og på intra-AVS-plan på grundlag af de udviklingsmål, -strategier og -prioriteter, som AVS-staterne har fastlagt, og i overensstemmelse med disse. Der tages hensyn til de enkelte staters geografiske, sociale og kulturelle karakteristika samt til deres særlige muligheder. Samarbejdet, der styres af den internationalt aftalte dagsorden for bistandseffektivitet, baseres på ejerskab, tilpasning, donorkoordinering og -harmonisering, resultatorienteret bistandsforvaltning og gensidig ansvarlighed. Samarbejdet skal især:

a) fremme lokalt ejerskab på alle niveauer i udviklingsprocessen

b) afspejle et partnerskab baseret på gensidige rettigheder og pligter

c) fremhæve vigtigheden af forudsigelighed og sikkerhed i tilførslen af midler, som sker på meget liberale betingelser og et regelmæssigt grundlag

d) være fleksibelt og tilpasses den enkelte AVS-stats situation samt det pågældende projekts eller programs særlige art, og

e) sikre, at foranstaltningerne er effektive, samordnede og indbyrdes sammenhængende.«

44. Artikel 58 ændres som følger:

a) Stk. 1, litra b), affattes således:

»b) regionale eller mellemstatslige organer, som en eller flere AVS-stater er deltagere i, herunder Den Afrikanske Union eller andre organer med deltagelse af ikke-AVS-medlemsstater, og som er bemyndiget af disse AVS-stater, og«.

b) Stk. 2 ændres som følger:

i) Litra d) affattes således:

»d) finansielle mellemmænd i AVS-staterne eller Fællesskabet, der fremmer og finansierer private eller offentlige investeringer i AVS-staterne«.

ii) Litra f) affattes således:

»f) udviklingslande, som ikke indgår i AVS-gruppen, når de deltager i et fælles initiativ eller en regional organisation sammen med AVS-staterne i overensstemmelse med artikel 6 i bilag IV til denne aftale.«

45. Artikel 60 ændres således:

a) Litra c) affattes således:

»c) afbødning af kortfristede, negative virkninger af udefra kommende chok, herunder ustabile eksportindtægter, på socioøkonomiske reformer og politikker«.

b) Litra g) affattes således:

»g) humanitær bistand og katastrofebistand, herunder hjælp til flygtninge og fordrevne, interventioner, der forbinder kortfristede hjælpe- og rehabiliteringsforanstaltninger med langfristet udvikling i krisesituationer eller efter kriser, samt katastrofeberedskab.«

46. Artikel 61 ændres således:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Der ydes direkte budgetstøtte til makroøkonomiske eller sektorspecifikke reformer, såfremt:

a) der foreligger eller er ved at blive gennemført veldefinerede nationale eller sektorspecifikke udviklingsstrategier, hvor der fokuseres på fattigdom

b) der foreligger eller er ved at blive gennemført en veldefineret stabilitetsorienteret, makroøkonomisk politik, som landet selv har fastlagt, og som har fået en positiv vurdering af de vigtigste donorer, herunder i givet fald de internationale finansieringsinstitutter, og

c) den offentlige finansielle forvaltning er tilstrækkelig gennemsigtig, ansvarlig og effektiv.

Fællesskabet tilpasser sig de systemer og procedurer, der er specifikke for hvert enkelt AVS-land, overvåger sin budgetstøtte sammen med partnerlandet og støtter partnerlandenes bestræbelser på at styrke ansvarligheden internt i landet, den parlamentariske kontrol, revisionskapaciteten og offentlighedens adgang til oplysninger.«

b) Stk. 5 affattes således:

»5. Inden for denne aftales rammer anvendes de midler, der er øremærket under den flerårige finansielle ramme for samarbejdet inden for denne aftale, egne midler tilhørende Den Europæiske Investeringsbank (i det følgende benævnt »Banken«), og, når det er hensigtsmæssigt, andre midler fra Det Europæiske Fællesskabs budget, til at finansiere projekter programmer og andre foranstaltninger, der bidrager til at virkeliggøre målene i denne aftale.«

47. Artikel 66, stk. 1, affattes således:

»1. For at lette AVS-staternes gældsbyrde og mindske deres betalingsbalanceproblemer er parterne enige om at benytte de midler, der stilles til rådighed under den flerårige finansielle ramme for samarbejdet inden for denne aftale, til at bidrage til internationalt godkendte gældslettelsesinitiativer til fordel for AVS-landene. Fællesskabet forpligter sig endvidere til at undersøge, hvorledes andre fællesskabsmidler på længere sigt kan mobiliseres til at støtte internationalt godkendte gældslettelsesinitiativer.«

48. Artikel 67, stk. 1, affattes således:

»1. I medfør af den flerårige finansielle ramme for samarbejdet inden for denne aftale ydes der støtte til makroøkonomiske og sektorspecifikke reformer, som gennemføres af AVS-staterne. Inden for disse rammer drager parterne omsorg for, at tilpasningen er økonomisk levedygtig og socialt og politisk acceptabel. Støtten ydes i forbindelse med en fælles vurdering foretaget af Fællesskabet og den berørte AVS-stat af de reformforanstaltninger, der er iværksat eller påtænkes på makroøkonomisk eller sektorspecifik plan, og skal muliggøre en samlet evaluering af reformindsatsen. I den udstrækning det er muligt, tilpasses den fælles vurdering landespecifikke ordninger, og støtten overvåges på grundlag af opnåede resultater. Hurtig udbetaling er et af de vigtigste træk ved støtteprogrammerne.«

49. Titlen på del 4, afsnit II, kapitel 3, affattes således:

»KAPITEL 3

Støtte i tilfælde af udefra kommende chok«.

50. Artikel 68 affattes således:

»*Artikel 68*

1. Parterne erkender, at makroøkonomisk ustabilitet som følge af udefra kommende chok kan påvirke AVS-staternes udvikling i negativ retning og bringe virkeliggørelsen af deres udviklingsmål i fare. Der indføres derfor inden for den flerårige finansielle ramme for samarbejdet inden for denne aftale en ordning for supplerende støtte med henblik på at afbøde de kortfristede, negative virkninger af udefra kommende chok, herunder virkningerne på eksportindtægterne.

2. Formålet med denne støtte er at beskytte de socioøkonomiske reformer og politikker, som kan blive påvirket i negativ retning på grund af et fald i indtægterne, og at afbøde de kortsigtede negative virkninger af sådanne chok.

3. AVS-staternes økonomiers yderst store afhængighed af eksport, navnlig af landbrugs- og mineprodukter, tages med i overvejelserne ved tildelingen af midler. I denne forbindelse indrømmes de mindst udviklede AVS-stater, AVS-indlandsstater og -østater samt AVS-stater, der har gennemgået en konflikt eller en naturkatastrofe, en mere favorabel behandling.

4. De supplerende midler bevilges efter de specifikke retningslinjer for støtteordningen, som er fastsat i bilag II om finansieringsvilkår og -betingelser.

5. Fællesskabet bevilger også støtte til markedsbaserede forsikringsordninger for AVS-stater, der søger at beskytte sig mod kortsigtede virkninger af udefra kommende chok.«

51. Titlen på del 4, afsnit II, kapitel 6, affattes således:

»KAPITEL 6

Humanitær bistand, katastrofebistand og bistand efter katastrofer«.

52. Artikel 72 affattes således:

»Artikel 72

Generelt princip

1. Humanitær bistand, katastrofebistand og bistand efter katastrofer ydes i krisesituationer. Formålet med humanitær bistand og katastrofebistand er at redde og bevare liv og at hindre og lindre menneskelig lidelse, når der måtte være behov herfor. Formålet med bistand efter katastrofer er at rehabilitere og forbinde kortfristet hjælp med mere langsigtede udviklingsprogrammer.

2. Krisesituationer, herunder langfristet strukturel ustabilitet eller skrøbelighed, er situationer, der udgør en trussel mod lov og orden eller mod personers sikkerhed og sikring, og som risikerer at eskalere og munde ud i væbnet konflikt eller at destabilisere landet. Krisesituationer kan også opstå som følge af naturkatastrofer, menneskeskabte kriser som krige og andre konflikter eller ekstraordinære omstændigheder med tilsvarende virkninger, bl.a. i forbindelse med klimaforandring, miljøødelæggelse, adgang til energi og naturressourcer eller ekstrem fattigdom.

3. Den humanitære bistand, katastrofebistanden og bistanden efter katastrofer opretholdes, så længe det er nødvendigt for at dække de behov, der er opstået for ofrene som følge af disse situationer, for derved at forbinde nødhjælp, rehabilitering og udvikling.

4. Den humanitære bistand ydes udelukkende ud fra behov og interesser hos ofrene for krisesituationen og i overensstemmelse med principperne i humanitær folkeret samt med respekt for medmenneskelighed, neutralitet, upartiskhed og uafhængighed. Der må især ikke diskrimineres mellem ofrene på grund af race, etnisk oprindelse, religion, køn, alder, nationalitet eller politisk overbevisning, og der garanteres fri adgang til og beskyttelse af ofrene samt sikkerhed for det humanitære hjælpepersonale og udstyr.

5. Den humanitære bistand, katastrofebistanden og bistanden efter katastrofer finansieres inden for den flerårige finansielle ramme for samarbejdet inden for denne aftale, hvis en sådan bistand ikke kan finansieres over Unionens budget. Humanitær bistand, katastrofebistand og bistand efter katastrofer er et supplement til medlemsstaternes indsats og gennemføres sammen med dem og i overensstemmelse med bedste praksis inden for bistandseffektivitet.«

53. Følgende artikel indsættes:

»Artikel 72a

Mål

1. Den humanitære bistand og katastrofebistanden rettes mod:

a) at beskytte menneskeliv i krisesituationer og umiddelbart efter kriser

b) at bidrage til finansiering og levering af humanitær hjælp og sørge for, at den leveres direkte til de tilsigtede modtagere ved hjælp af alle disponible logistiske midler

c) at udføre kortfristet rehabiliterings- og genopbygningsarbejde for at sætte ofrene i stand til at nyde godt af et minimum af socioøkonomisk integration og så snart som muligt skabe grundlag for en genoptagelse af udviklingen på basis af langsigtede mål, som de berørte AVS-lande og -regioner har sat sig

d) at afhjælpe problemer som følge af befolkningsforflytninger (flygtninge, fordrevne og hjemvendte personer) efter naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer for dermed, så længe det er nødvendigt, at imødekomme alle flygtninge og fordrevne personers behov, uanset hvor de befinder sig, og bane vejen for deres frivillige repatriering og reintegrering i deres hjemland, og

e) at støtte AVS-staten eller -regionen i at oprette kortsigtede mekanismer til katastrofeforebyggelse og katastrofeberedskab, bl.a. til forudsigelse og hurtig varsling, med henblik på at mindske følgerne af katastrofer.

2. Der kan ydes bistand til AVS-stater eller -regioner, som modtager flygtninge eller hjemvendte personer til at afhjælpe akutte behov, som ikke falder ind under katastrofebistand.

3. Bistand efter katastrofer tager sigte på den materielle og sociale rehabilitering efter den pågældende krise og kan iværksættes for at forbinde kortfristet hjælp og rehabilitering med de relevante, mere langsigtede udviklingsprogrammer, som finansieret over de nationale eller regionale vejledende programmer eller intra-AVS-programmet. Bistand af den art skal være nødvendig for overgangen fra nødsituationen til udviklingsfasen, og den skal fremme den socioøkonomiske reintegration af de berørte dele af befolkningen, så vidt muligt fjerne årsagerne til krisen og styrke institutionerne og lokale og nationale aktørers ejerskab til deres rolle i udformningen af en bæredygtig udviklingspolitik for det berørte AVS-land.

4. Når det er hensigtsmæssigt, vil mekanismer til kortfristet katastrofeforebyggelse og katastrofeberedskab som omhandlet i stk. 1, litra e), blive koordineret med andre mekanismer til katastrofeforebyggelse og katastrofeberedskab på stedet.

Gennem udvikling og styrkelse af nationale, regionale og AVS-omfattende mekanismer til reduktion og forvaltning af katastroferisici hjælpes AVS-staterne med at rette sig op efter virkningerne af katastrofer. Alle hermed forbundne aktiviteter vil kunne foregå i samarbejde med regionale og internationale organisationer og programmer, som har en dokumenteret erfaring med reduktion af katastroferisici.«

54. Artikel 73 affattes således:

»*Artikel 73*

Gennemførelse

1. Bistanden iværksættes enten på anmodning af den AVS-stat eller -region, der befinder sig i en krisesituation, eller på initiativ af Kommissionen eller efter råd fra internationale organisationer eller lokale eller internationale ikke-statslige organisationer.

2. Fællesskabet tager passende skridt til at lette en hurtig gennemførelse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at afhjælpe nødsituationen. Bistanden forvaltes og ydes efter procedurer, der åbner mulighed for hurtige, smidige og effektive indgreb.

3. Under hensyn til udviklingskarakteren af den bistand, der ydes i henhold til dette kapitel, kan bistanden undtagelsesvis anvendes sammen med bevillingerne i den pågældende stats eller regions vejledende program efter anmodning herom.«

55. Artikel 76, stk. 1, litra d), affattes således:

»d) lån via Bankens egne midler og investeringsfaciliteten på de vilkår og betingelser, der er fastsat i bilag II til denne aftale. Sådanne lån kan også anvendes til at finansiere offentlig investering i grundlæggende infrastruktur.«

56. Artikel 95, stk. 3, første afsnit, affattes således:

»3. Senest 12 måneder inden udløbet af hver femårsperiode meddeler Fællesskabet og medlemsstaterne på den ene side og AVS-staterne på den anden side den anden part, hvilke bestemmelser de ønsker revurderet med henblik på en eventuel ændring af denne aftale. Uanset denne frist har den ene part, hvis den anden part anmoder om en revurdering af en af denne aftales bestemmelser, en frist på to måneder til at anmode om, at revurderingen også kommer til at omfatte andre bestemmelser, der har tilknytning til dem, som den første anmodning drejer sig om.«

57. Artikel 100, stk. 2, affattes således:

»Denne aftale, der er udfærdiget i to eksemplarer på bulgarsk, dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, italiensk, lettisk, litauisk, maltesisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, rumænsk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk og ungarsk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed, deponeres i arkiverne i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union og i AVS-staternes sekretariat, som begge fremsender en bekræftet kopi af denne aftale til hver signatarstats regering.«

C. BILAG

1. Bilag II, som ændret ved afgørelse nr. 1/2009 truffet af AVS-EF-Ministerrådet den 29. maj 2009 [1], ændres som følger:

a) Artikel 1 affattes således:

»*Artikel 1*

1. Finansieringsvilkårene og -betingelserne i forbindelse med investeringsfacilitetens aktioner, Den Europæiske Investeringsbanks (herefter benævnt »Banken«) lån af egne midler og særlige aktioner fastsættes i dette kapitel. Disse midler kan kanaliseres til berettigede virksomheder enten direkte eller indirekte gennem berettigede investeringsfonde og/eller finansielle formidlende organer.

2. Midler til rentegodtgørelser i henhold til dette bilag vil blive stillet til rådighed fra den tildeling til rentegodtgørelser, der er fastlagt i stk. 2, litra c), i bilag Ib til denne aftale.

3. Rentegodtgørelser kan kapitaliseres eller anvendes som gavebistand. Rentegodtgørelsesbeløbet, beregnet efter værdien på tidspunktet for udbetalingen af lånet, afskrives på tildelingen til rentegodtgørelse, som er fastlagt i stk. 2, litra c), i bilag Ib, og betales direkte til Banken. Op til 10 % af denne tildeling til rentegodtgørelser kan også anvendes til støtte af projektrelateret faglig bistand i AVS-staterne.

4. Disse vilkår indskrænker ikke vilkår, som AVS-lande kan være undergivet som følge af de restriktive lånoptagelsesbetingelser i initiativet for stærkt gældstyngede fattige lande (HIPC) eller andre internationalt anerkendte gældsbæredygtighedsordninger. Hvis der ifølge sådanne regler er krav om, at renten på et lån nedsættes med mere end 3 %, som tilladt i henhold til artikel 2 og 4 i dette

[1] EUT L 168 af 30.6.2009, s. 48.

kapitel, tilstræber Banken derfor at reducere de gennemsnitlige omkostninger ved midlerne ved hensigtsmæssig samfinansiering med andre donorer. Skulle dette ikke være muligt, kan renten på lånet nedsættes med det beløb, der måtte være nødvendigt for at overholde niveauet som følge af HIPC-initiativet eller andre internationalt anerkendte gældsbæredygtighedsordninger.«

b) Artikel 2, stk. 7 og 8, affattes således:

»7. Almindelige lån i lande, som ikke er undergivet restriktive lånoptagelsesbetingelser i HIPC-initiativet eller andre internationalt anerkendte gældsbæredygtighedsordninger, kan forlænges på fordelagtige vilkår, når de ydes:

a) til infrastrukturprojekter, som er en forudsætning for udviklingen af den private sektor i de mindst udviklede lande, i lande, der har gennemlevet en konflikt, og i lande, der har været udsat for en naturkatastrofe. I sådanne tilfælde reduceres renten på lånet med op til 3 %

b) til projekter, som involverer omstruktureringsforanstaltninger i forbindelse med privatisering, eller til projekter med betydelige og klart påviselige sociale eller miljømæssige fordele. I sådanne tilfælde kan der ydes lån med rentegodtgørelse, hvis størrelse og form fastlægges i henhold til de særlige forhold ved projektet. Rentegodtgørelsen må dog ikke udgøre mere end 3 %.

Den endelige rente på lån, som falder ind under litra a) eller b), må i intet tilfælde ligge under 50 % af referencesatsen.

8. Midlerne til disse begunstigede formål vil blive stillet til rådighed via tildelingen til rentegodtgørelse, der henvises til i stk. 2, litra c), i bilag Ib til denne aftale.«

c) Artikel 4, stk. 2, affattes således:

»2. Lån af Bankens egne midler ydes på følgende vilkår og betingelser:

a) Referencerentesatsen er den sats, som Banken anvender for et lån på samme vilkår med hensyn til valuta og tilbagebetalingstiden på den dag, hvor aftalen underskrives, eller på udbetalingsdagen.

b) Dog gælder følgende for lande, som ikke er undergivet restriktive lånoptagelsesbetingelser i HIPC-initiativet eller andre internationalt anerkendte gældsbæredygtighedsordninger:

i) I princippet er projekter i den offentlige sektor berettigede til en rentegodtgørelse på op til 3 %.

ii) Projekter i den private sektor, som falder ind under de kategorier, der er anført i artikel 2, stk. 7, litra b), er berettigede til rentegodtgørelser på de vilkår, der er anført i nævnte bestemmelse.

Den endelige rente må i intet tilfælde ligge under 50 % af referencesatsen.

c) Tilbagebetalingsfristen for lån af Bankens egne midler fastsættes på grundlag af projektets økonomiske og finansielle karakteristika. For disse lån gælder der i reglen en afdragsfri periode, der fastsættes i forhold til projektets gennemførelsestid.«

2. Bilag III ændres således:

a) Artikel 1, litra a) og b), affattes således:

»a) styrke og udbygge rollen for Centret for Virksomhedsudvikling (CVU), så den private sektor får den nødvendige støtte til fremme af udviklingsaktiviteter i den private sektor i AVS-landene og –regionerne, og

b) styrke og udbygge rollen for Det Tekniske Center for Samarbejde på Landbrugsområdet og i Landdistrikterne (TCL) med hensyn til udviklingen af AVS-staternes institutionelle kapacitet, navnlig vedrørende informationsstyring, for at forbedre adgangen til teknologier, der øger produktiviteten og kommercialiseringen inden for landbruget, fødevaresikkerheden og udviklingen af landdistrikterne.«

b) Artikel 2 affattes således:

»*Artikel 2*

Center for Virksomhedsudvikling (CVU)

1. CVU arbejder for et erhvervsklima, som kan virke fremmende for udvikling af den private sektor, og støtter gennemførelsen af udviklingsstrategier i AVS-staternes private sektor ved at tilvejebringe ikke-finansielle tjenesteydelser, herunder rådgivning, til selskaber og virksomheder i AVS-staterne og yde støtte til fælles initiativer mellem erhvervsdrivende i Fællesskabet og AVS-staterne. I den forbindelse tages der behørigt hensyn til de behov, der måtte opstå som følge af gennemførelsen af de økonomiske partnerskabsaftaler.

2. CVU sigter mod at bistå private AVS-virksomheder med at blive mere konkurrencedygtige inden for alle erhvervssektorer. Det skal navnlig:

a) lette og fremme erhvervsmæssigt samarbejde og partnerskabsforbindelser mellem virksomheder i AVS-staterne og EU

b) bistå ved udviklingen af erhvervsstøttetjenester gennem støtte til kapacitetsopbygning i organisationer i den private sektor eller støtte til leverandører af støttetjenester inden for teknik, liberale erhverv, virksomhedsledelse, forretningsvirksomhed og uddannelse

c) yde bistand til investeringsfremmende aktiviteter til f.eks. investeringsfremmende organisationer, afholdelse af investeringskonferencer, uddannelsesprogrammer, strategiworkshops og opfølgende investeringsfremmende tiltag, og

d) støtte initiativer, som bidrager til fremme af innovation og overførsel af teknologier, knowhow og bedste praksis på alle områder inden for virksomhedsledelse.

e) orientere den private sektor i AVS-staterne om denne aftales bestemmelser, og

f) levere oplysninger til europæiske selskaber og organisationer i den private sektor om erhvervsmuligheder og -betingelser i AVS-staterne.

3. CVU bidrager også til at forbedre erhvervsmiljøet på nationalt og regionalt plan ved at støtte virksomhederne med at drage fordel af fremskridtene inden for regionale integrationsprocesser og åbning af handelen. Der er bl.a. tale om at:

a) hjælpe virksomhederne med at opfylde nye kvalitetsstandarder og andre standarder, som indføres i forbindelse med fremskridt inden for regional integration og gennemførelsen af de økonomiske partnerskabsaftaler

b) formidle oplysninger til den lokale private sektor i AVS-staterne om den produktkvalitet og de standarder, der kræves på udenlandske markeder

c) fremme regionale og nationale reformer af erhvervsmiljøet, bl.a. ved at lette dialogen mellem den private sektor og offentlige institutioner, og

d) styrke den rolle og funktion, som varetages af nationale og/eller regionale serviceformidlende organer.

4. CVU's aktiviteter baseres på princippet om samordning, komplementaritet og ekstra gevinst for alle udviklingsinitiativer i den private sektor, der tages af offentlige eller private enheder. Dets aktiviteter skal navnlig være i overensstemmelse med de nationale og regionale udviklingsstrategier, som er fastlagt i del 3 i denne aftale. CVU handler selektivt og sikre finansiel bæredygtighed ved gennemførelsen af sine opgaver. Det sørger for en passende opgavefordeling mellem hovedkvarteret og de regionale kontorer.

5. Der foretages regelmæssigt evaluering af de aktiviteter, som iværksættes af CVU.

6. Ambassadørudvalget er tilsynsmyndighed for CVU. Efter undertegnelsen af denne aftale skal det:

a) fastlægge centrets vedtægter

b) udpege medlemmerne af bestyrelsen

c) udpege ledelsen for centret efter forslag fra bestyrelsen, og

d) overvåge centrets overordnede strategi og føre tilsyn med bestyrelsens arbejde.

7. Bestyrelsen har ifølge centrets vedtægter til opgave at:

a) fastlægge budgetordning og personaleregler samt nærmere regler for driften

b) føre tilsyn med dets arbejde

c) vedtage centrets program og budget

d) aflægge regelmæssig beretning og evaluering til tilsynsmyndigheden, og

e) udføre alle andre opgaver, som det får tildelt gennem centrets vedtægter.

8. CVU's budget finansieres i henhold til bestemmelserne i denne aftale om samarbejdet med henblik på udviklingsfinansiering.«

c) Artikel 3 affattes således:

»Artikel 3

Centret for Landbrugsudvikling (CLU)

1. CLU's opgave er at styrke udviklingen af den politiske og institutionelle kapacitet samt informations- og kommunikationsstyringskapaciteten hos organisationer i AVS-staterne, der beskæftiger sig med udvikling af landbruget og landdistrikterne. Det bistår disse organisationer med at formulere og gennemføre politikker og programmer, der skal mindske fattigdommen, fremme varig fødevaresikkerhed og bevare naturressourcer, og bidrager derved til at tilvejebringe self-reliance i AVS-staternes udvikling af landbruget og landdistrikterne.

2. CLU skal:

a) udvikle og tilvejebringe informationstjenester og sikre bedre adgang til forskning, uddannelse og innovationer inden for udvikling af landbruget og landdistrikterne og inden for konsulent- og oplysningsvirksomhed med henblik på at fremme udviklingen af landbruget og landdistrikterne

b) udvikle og styrke kapaciteten i AVS-staterne med henblik på at:

i) forbedre formuleringen og forvaltningen af politikker for udvikling af landbruget og landdistrikterne og strategier på nationalt og regionalt plan, herunder forbedre kapaciteten til indsamling af data samt politikforskning, -analyse og -formulering

ii) forbedre informations- og kommunikationsstyringen, navnlig inden for den nationale landbrugsstrategi

iii) fremme en effektiv intrainstitutionel informations-, og kommunikationsstyring med henblik på resultatovervågning samt fremme konsortier med regionale og internationale partnere

iv) fremme en decentraliseret informations- og kommunikationsstyring på lokalt og nationalt plan

v) styrke initiativer gennem regionalt samarbejde, og

vi) udvikle metoder til at vurdere politikkers indvirkning på udviklingen af landbruget og landdistrikterne.

3. CLU støtter regionale initiativer og netværk og vil gradvis dele kapacitetsudviklingsprogrammer med relevante AVS-organisationer. Med henblik herpå støtter CLU decentraliserede regionale informationsnetværk. Sådanne netværk opbygges gradvis og på en effektiv måde.

4. Der foretages regelmæssigt evaluering af de aktiviteter, som iværksættes af CLU.

5. Ambassadørudvalget er tilsynsmyndighed for CLU. Efter undertegnelsen af denne aftale skal det:

a) fastlægge centrets vedtægter

b) udpege medlemmerne af bestyrelsen

c) udpege ledelsen for centret efter forslag fra bestyrelsen, og

d) overvåge centrets overordnede strategi og føre tilsyn med bestyrelsens arbejde.

6. Bestyrelsen har ifølge centrets vedtægter til opgave at:

a) fastlægge budgetordning og personaleregler samt nærmere regler for driften

b) føre tilsyn med dets arbejde

c) vedtage centrets program og budget

d) aflægge regelmæssig beretning og evaluering til tilsynsmyndigheden, og

e) udføre alle andre opgaver, som det får tildelt gennem centrets vedtægter.

7. CLU's budget finansieres i henhold til bestemmelserne i denne aftale om samarbejdet med henblik på udviklingsfinansiering.«

3. Bilag IV, som ændret ved AVS-EF-Ministerrådets afgørelse nr. 3/2008 af 15. december 2008 [1], ændres som følger:

a) Artikel 1, 2 og 3 affattes således:

»*Artikel 1*

De foranstaltninger, der finansieres af gavebistand inden for rammerne af denne aftale, programmeres ved begyndelsen af den periode, der dækkes af den flerårige finansielle ramme for samarbejdet.

Programmeringen vil blive baseret på principperne om ejerskab, tilpasning, donorkoordinering og –harmonisering, resultatorienteret bistandsforvaltning og gensidig ansvarlighed.

Ved programmering forstås i denne forbindelse:

a) forberedelse og udvikling af landestrategidokumenter, regionale strategidokumenter og intra-AVS-strategidokumenter ud fra deres egne mellemsigtede udviklingsmål og –strategier og under hensyntagen til principperne om fælles programmering og arbejdsfordeling blandt donorer, hvilket så vidt muligt skal foregå ved en af et partnerland eller en region ledet proces

b) en klar angivelse fra Fællesskabet af den vejledende programmerbare finansielle tildeling, som landet, regionen eller intra-AVS-samarbejdet kan nyde godt af i den periode, der dækkes af den flerårige finansielle ramme for samarbejdet inden for denne aftale, samt alle andre relevante oplysninger, bl.a. en mulig reserve til uforudsete behov

c) udarbejdelse og vedtagelse af et vejledende program til gennemførelse af strategidokumenter under hensyntagen til tilsagn fra andre donorer og især EU-medlemsstaterne, og

[1] EUT L 352 af 31.12.2008, s. 59.

d) en revisionsproces, der dækker strategidokumentet, det vejledende program og de midler, der tildeles dette.

Artikel 2

Landestrategidokument

Landestrategidokumentet udarbejdes af den berørte AVS-stat og EU. Det bygger på forudgående konsultationer med en bred vifte af aktører, herunder ikke-statslige aktører, lokale myndigheder og, når det er relevant, AVS-parlamenter, og på indhøstede erfaringer og bedste praksis. Hver landestrategidokument tilpasses den enkelte AVS-stats behov og de særlige forhold, der gør sig gældende for hver enkelt stat. Landestrategidokumentet er et middel til at prioritere aktiviteter og opbygge lokalt ejerskab til samarbejdsprogrammerne. Alle afvigelser mellem landets egen analyse og Fællesskabets analyse noteres. Landestrategidokumentet indeholder følgende standardelementer:

a) en analyse af landets politiske, økonomiske, sociale og miljømæssige situation, begrænsninger, kapacitet og udsigter, herunder en vurdering af de grundlæggende behov, f.eks. indkomst pr. indbygger, befolkningens størrelse, sociale indikatorer og sårbarhed

b) en detaljeret oversigt over landets udviklingsstrategi på mellemlang sigt, klart definerede prioriteter og forventede finansieringsbehov

c) en oversigt over relevante planer og aktiviteter iværksat af andre donorer i landet, herunder navnlig dem, som gennemføres af EU-medlemsstater, der optræder som bilaterale donorer

d) reaktionsstrategier, der nærmere beskriver det specifikke bidrag, som EU kan yde. Disse strategier skal så vidt muligt sikre komplementaritet i forhold til foranstaltninger finansieret af AVS-staten selv og af andre donorer, der arbejder i landet, og

e) en angivelse af de mest hensigtsmæssige støtte- og gennemførelsesmekanismer, der vil blive benyttet til at gennemføre ovennævnte strategier.

Artikel 3

Tildeling af midler

1. Den vejledende tildeling af midler blandt AVS-landene baseres på standardiserede, objektive og gennemskuelige kriterier for behov og resultater. I denne sammenhæng gælder følgende:

a) behovene vurderes på grundlag af følgende kriterier: indkomst pr. indbygger, befolkningens størrelse, sociale indikatorer, gældsbyrde og sårbarhed over for udefra kommende chok. Der indrømmes de mindst udviklede AVS-stater en særlig behandling, og der tages behørigt hensyn til østaters og indlandsstaters sårbarhed. Der tages desuden hensyn til særlige vanskeligheder i lande, der har gennemgået en konfliktsituation eller en naturkatastrofe, og

b) resultaterne vurderes på grundlag af kriterier for regeringsførelse, fremskridt med hensyn til gennemførelse af institutionelle reformer, landets resultater vedrørende udnyttelse af ressourcer, effektiv gennemførelse af igangværende foranstaltninger, lindring eller reduktion af fattigdom, fremskridt hen imod opfyldelse af millenniumudviklingsmålene, bæredygtige udviklingsforanstaltninger samt resultater med hensyn til makroøkonomisk politik og sektorspecifikke politikker.

2. De tildelte midler omfatter:

a) en programmerbar tildeling til dækning af makroøkonomisk bistand, sektorspecifikke politikker, programmer og projekter til støtte for fællesskabsbistandens målsektorer og andre sektorer. Den programmerbare tildeling skal lette den langsigtede programmering af Fællesskabets bistand til det pågældende land. Sammen med andre mulige fællesskabsmidler er disse tildelinger grundlaget for udarbejdelsen af det vejledende program for det pågældende land, og

b) en tildeling til dækning af uforudsete behov, som de behov der er defineret i artikel 66 og 68 og artikel 72, 72a og 73 i denne aftale, og som er til rådighed på de betingelser, der fremgår af disse artikler, såfremt en sådan støtte ikke kan finansieres over Unionens budget.

3. Der vil med reserven til uforudsete behov blive draget omsorg for de lande, der på grund af ekstraordinære omstændigheder ikke har adgang til normale programmerbare midler.

4. Med forbehold af bestemmelserne om revision i artikel 5, stk. 7, i dette bilag kan Fællesskabet for at tage hensyn til nye behov eller usædvanlige resultater øge den programmerbare tildeling eller tildelingen til uforudsete behov til et land:

a) Nye behov kan opstå på grund af ekstraordinære omstændigheder som kriser eller efter kriser eller på grund af uforudsete behov som omhandlet i stk. 2, litra b).

b) Der er tale om usædvanlige resultater, når der uden om midtvejs- og slutrevisionen er disponeret fuldt ud over et lands programmerbare tildeling, og der kan absorberes ekstra midler fra det nationale vejledende program på grund af effektive politikker til fattigdomsreduktion og forsvarlig finansforvaltning.«

b) Artikel 4, stk. 1-4, affattes således:

»1. Så snart den enkelte AVS-stat har modtaget ovennævnte oplysninger, udarbejder den på grundlag af og i overensstemmelse med sine egne udviklingsmål og -prioriteter som udtrykt i landestrategidokumentet et udkast til vejledende program, som den forelægger Fællesskabet. I dette udkast til vejledende program angives:

a) almindelig budgetstøtte og/eller et begrænset antal målsektorer eller målområder, hvorom støtten skal koncentreres

b) de foranstaltninger og aktiviteter, der er mest hensigtsmæssige for at nå målene i målsektoren/målsektorerne eller målområdet/målområderne

c) de midler, der eventuelt afsættes til et begrænset antal programmer og projekter uden for målsektoren/målsektorerne eller målområdet/målområderne, og/eller en kortfattet beskrivelse af sådanne aktiviteter samt en angivelse af de midler, der vil blive anvendt til hvert af disse elementer

d) de typer af berettigede ikke-statslige aktører, der vil kunne opnå finansieringsmidler i overensstemmelse med de af Ministerrådet fastsatte kriterier, og de midler, der tildeles sådanne aktører, samt arten af de aktiviteter, der skal støttes, og som ikke må tage sigte på fortjeneste

e) forslag til mulig deltagelse i regionale programmer og projekter, og

f) en eventuel reserve til forsikring mod eventuelle krav og til dækning af omkostningsstigninger og uforudsete udgifter.

2. Udkastet til vejledende program skal, hvor det er relevant, angive de midler, der afsættes til at styrke AVS-staternes menneskelige, materielle og institutionelle kapacitet til at udarbejde og gennemføre nationale vejledende programmer og eventuel deltagelse i programmer og projekter, der finansieres over de regionale vejledende programmer, og til at forbedre forvaltningen af AVS-staternes offentlige investeringsprojekter.

3. Udkastet til vejledende program skal drøftes mellem den berørte AVS-stat og Fællesskabet. Det vejledende program vedtages ved fælles aftale mellem Kommissionen på vegne af Fællesskabet og AVS-staten. Når programmet er vedtaget, er det bindende for både Fællesskabet og AVS-staten. Det vejledende program knyttes som bilag til landestrategidokumentet og skal desuden indeholde:

a) en angivelse af specifikke og klart definerede foranstaltninger, navnlig foranstaltninger, for hvilke der kan indgås forpligtelser før næste revision

b) en vejledende tidsplan for gennemførelsen og revisionen af det vejledende program, herunder forpligtelser og betalinger, og

c) resultatorienterede kriterier for revisionerne.

4. Fællesskabet og den berørte AVS-stat træffer foranstaltninger til at sikre, at programmeringsprocessen afsluttes hurtigst muligt og, medmindre ekstraordinære omstændigheder gør sig gældende, senest 12 måneder efter vedtagelsen af den flerårige finansielle ramme for samarbejdet. I denne forbindelse skal udarbejdelsen af landestrategidokumentet og det vejledende program være led i en fortløbende proces, der fører til vedtagelse af et enhedsdokument.«

c) Artikel 5 ændres således:

i) Stk. 2 affattes således:

»2. Under ekstraordinære omstændigheder som omhandlet i artikel 3, stk. 4, kan der foretages en ad hoc-undersøgelse på anmodning af en af parterne for at tage hensyn til nye behov eller usædvanlige resultater.«

ii) Stk. 4, indledningen, affattes således:

»4. Den årlige operationelle undersøgelse, midtvejsundersøgelsen og den afsluttende undersøgelse af det vejledende program består af en fælles vurdering af gennemførelsen af programmet og tager hensyn til resultaterne af relevante overvågnings- og evalueringsaktiviteter. Disse undersøgelser gennemføres lokalt og færdiggøres mellem den nationale anvisningsberettigede og Kommissionen i konsultation med de relevante interessenter, herunder ikke-statslige aktører, lokale myndigheder og, når det er relevant, AVS-parlamenter. De omfatter navnlig en vurdering af:«

iii) Stk. 5, 6 og 7 affattes således:

»5. Kommissionen forelægger en gang om året en synteserapport om afslutningen af den årlige operationelle undersøgelse for Udvalget for Samarbejde med henblik på Udviklingsfinansiering. Udvalget gennemgår rapporten i overensstemmelse med dets ansvarsopgaver og beføjelser i henhold til denne aftale.

6. I lyset af de årlige operationelle undersøgelser kan den nationale anvisningsberettigede og Kommissionen revidere og tilpasse landestrategidokumentet ved midtvejsundersøgelsen og den afsluttende undersøgelse:

a) hvis de operationelle undersøgelser tyder på, at der er specifikke problemer, og/eller

b) hvis forholdene i en AVS-stat har ændret sig.

Det kan også besluttes at ændre i landestrategidokumentet efter resultaterne af den i stk. 2 omhandlede ad hoc-undersøgelse.

Den afsluttende undersøgelse kan også omfatte tilpasning til den nye flerårige finansielle ramme for samarbejdet for så vidt angår både tildeling af midler og forberedelse til det næste program.

7. Efter afslutningen af midtvejsundersøgelser og afsluttende undersøgelser kan Kommissionen på vegne af Fællesskabet øge eller nedsætte de tildelte midler til et land under hensyntagen til den pågældende AVS-stats aktuelle behov og resultater.

Efter en ad hoc-undersøgelse som omhandlet i stk. 2 kan Kommissionen på vegne af Fællesskabet også øge eller nedsætte de tildelte midler under hensyntagen til den pågældende AVS-stats nye behov eller udsædvanlige resultater som defineret i artikel 3, stk. 4.«

d) Artikel 6 ændres som følger:

i) Titlen affattes således:

»Anvendelsesområde«.

ii) Følgende stykker tilføjes:

»3. Anmodninger om finansiering af regionale programmer indgives af:

a) et regionalt organ eller en regional organisation med behørigt mandat hertil, eller

b) et subregionalt organ, en subregional organisation eller en AVS-stat i den pågældende region med behørigt mandat hertil i programmeringsfasen, forudsat at foranstaltningen er anført i det regionale vejledende program.

4. Der kan kun blive tale om at lade udviklingslande uden for AVS deltage i regionale programmer, såfremt:

a) tyngdepunktet for de projekter og programmer, der finansieres over den flerårige finansielle ramme for samarbejdet, forbliver i et AVS-land

b) der findes tilsvarende bestemmelser i Fællesskabets finansielle instrumenter, og

c) proportionalitetsprincippet respekteres.«

e) Artikel 7, 8 og 9 affattes således:

»Artikel 7

Regionale programmer

De berørte AVS-stater vedtager definitionen af geografiske regioner. Programmer i tilknytning til regional integration skal i videst mulig udstrækning svare til programmer, der gennemføres af eksisterende regionale organisationer. Hvis der er en vis grad af sammenfald mellem medlemmerne af flere relevante regionale organisationer, skal det regionale integrationsprogram i princippet svare til disse organisationers kombinerede medlemsskare.

Artikel 8

Regional programmering

1. Programmeringen finder sted i den enkelte region. Programmeringen skal være resultatet af en drøftelse mellem Kommissionen og den eller de berørte regionale organisationer, der har et behørigt mandat, eller, hvis der ikke foreligger et sådant mandat, de nationale anvisningsberettigede for landene i den pågældende region. Når det er relevant, kan programmeringen omfatte en konsultation med ikke-statslige aktører, der er repræsenteret på regionalt plan og, når det er relevant, med regionale parlamenter.

2. Det regionale strategidokument udarbejdes af Kommissionen og den eller de regionale organisationer, der har behørigt mandat hertil, i samarbejde med AVS-staterne i den berørte region på grundlag af princippet om subsidiaritet og komplementaritet under hensyntagen til programmeringen af landestrategidokumentet.

3. Det regionale strategidokument er et middel til at prioritere aktiviteter og opbygge lokalt ejerskab til støttede programmer. Det regionale strategidokument indeholder følgende standardelementer:

a) en analyse af regionens politiske, økonomiske, sociale og miljømæssige situation

b) en vurdering af udsigterne til regional økonomisk integration og til integration i verdensøkonomien og den dermed forbundne proces

c) en oversigt over de fastlagte regionale strategier og prioriteter og de forventede finansieringsbehov

d) en oversigt over relevante aktiviteter iværksat af andre eksterne partnere i det regionale samarbejde

e) en oversigt over EU's specifikke bidrag til at nå målene for den regionale integration, idet disse bidrag så vidt muligt skal være komplementære i forhold til eventuelle foranstaltninger finansieret af AVS-staterne selv og af andre eksterne partnere, særlig medlemsstaterne, og

f) en angivelse af de mest hensigtsmæssige støtte- og gennemførelsesmekanismer, der skal benyttes til at gennemføre ovennævnte strategier.

Artikel 9

Tildeling af midler

1. Den vejledende tildeling af midler blandt AVS-regionerne baseres på standardiserede, objektive og gennemskuelige vurderinger af behov og fremskridtene i og udsigterne for den regionale samarbejds- og integrationsproces.

2. De tildelte midler omfatter:

a) en programmerbar tildeling til dækning af støtte til regional integration, sektorspecifikke politikker, programmer og projekter til støtte for fællesskabsbistandens målområder og andre områder, og

b) en tildeling for hver AVS-region til dækning af uforudsete behov som dem, der er defineret i artikel 72, 72a og 73 i denne aftale, når en sådan støtte på grund af det uforudsete behovs grænseoverskridende art og/eller anvendelsesområde kan ydes mere effektivt på regionalt plan. Disse midler skal være tilgængelige på de betingelser, der fremgår af artikel 72, 72a og 73 i denne aftale, når en sådan støtte ikke kan finansieres over Unionens budget. Det skal sikres, at der er komplementaritet mellem interventioner, der sker under denne tildeling, og mulige interventioner på landeniveau.

3. Den programmerbare tildeling skal lette den langsigtede programmering af Fællesskabets bistand til den pågældende region. For at opnå passende stordriftsfordele og øge effektiviteten kan regionale foranstaltninger med en tydelig national komponent finansieres med en blanding af regionale og nationale midler.

Der kan tilvejebringes en regional tildeling til uforudsete behov, som skal gå til den berørte region og til AVS-lande uden for regionen, hvis arten af det uforudsete behov gør det nødvendigt at inddrage dem, og at tyngdepunktet for de planlagte projekter og programmer forbliver i regionen.

4. Med forbehold af bestemmelserne om revision i artikel 11 i dette bilag kan Fællesskabet for at tage hensyn til nye behov eller usædvanlige resultater øge den programmerbare tildeling eller tildelingen til uforudsete behov til en region:

a) nye behov er behov, der kan opstå på grund af ekstraordinære omstændigheder som kriser og efter kriser eller på grund af uforudsete behov som omhandlet i stk. 2, litra b)

b) der er tale om usædvanlige resultater, når der uden for midtvejsundersøgelsen og den afsluttende revision er disponeret fuldt ud over en regions tildeling, og at der kan absorberes ekstra midler fra det regionale vejledende program på grund af en effektiv regional integration og forsvarlig finansforvaltning.«

f) Artikel 10, stk. 2, affattes således:

»2. De regionale vejledende programmer vedtages ved fælles aftale mellem Fællesskabet og den eller de regionale organisationer, der har et behørigt mandat hertil, eller, hvis der ikke foreligger et sådant mandat, de berørte AVS-stater.«

g) I artikel 11 nummereres det eksisterende stykke og følgende stykke tilføjes:

»2. Under ekstraordinære omstændigheder som omhandlet i artikel 9, stk. 4, kan der foretages en undersøgelse på anmodning af en af parterne for at tage hensyn til nye behov eller usædvanlige resultater. Efter en ad hoc-undersøgelse kan det af begge parter besluttes, at det regionale strategidokument skal ændres, og/eller at tildelingen af midler skal øges af Kommissionen på Fællesskabets vegne.

Den afsluttende undersøgelse kan også omfatte tilpasning til den nye flerårige finansielle ramme for samarbejdet for så vidt angår både tildeling af midler og forberedelse til det næste regionale vejledende program.«

h) Artikel 12 affattes således:

»*Artikel 12*

Intra-AVS-samarbejde

1. Intra-AVS-samarbejde bidrager som et udviklingsinstrument til målene for AVS-EF-partnerskabet. Intra-AVS-samarbejdet er et overregionalt samarbejde. Sigtet hermed er at tage fat om de fælles udfordringer, som

AVS-staterne står over for, gennem foranstaltninger, hvor der ikke tages hensyn til geografisk placering, og som mange eller alle AVS-stater kan drage fordel af.

2. I overensstemmelse med principperne om subsidiaritet og komplementaritet kan der blive tale om en intra-AVS-intervention, når et nationalt og/eller regionalt tiltag viser sig at være umuligt eller mindre effektivt med hensyn til at tilføre en merværdi set i forhold til foranstaltninger, der udføres med andre samarbejdsinstrumenter.

3. Når AVS-gruppen beslutter at bidrage til internationale eller interregionale initiativer med intra-AVS-midler, skal der sikres en passende synlighed.«

i) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 12a

Intra-AVS-strategidokument

1. Programmeringen af intra-AVS-samarbejdet er resultatet af en udveksling af synspunkter mellem Kommissionen og AVS-Ambassadørudvalget og udarbejdes i fællesskab af Kommissionens tjenestegrene og AVS-sekretariatet, efter konsultationer med relevante aktører og interessenter.

2. I intra-AVS-strategidokumentet fastlægges de prioriterede foranstaltninger for intra-AVS-samarbejdet og de foranstaltninger, der er nødvendige for at opbygge ejerskab til støttede programmer. Der skal indgå følgende standardelementer:

a) en analyse af gruppen af AVS-staters politiske, økonomiske, sociale og miljømæssige situation

b) en vurdering af intra-AVS-samarbejdet hvad angår dets bidrag til at nå målene for denne aftale og de indhøstede erfaringer

c) en oversigt over den fastlagte intra-AVS-strategi og målene herfor og de forventede finansieringsbehov

d) en oversigt over relevante aktiviteter iværksat af andre eksterne partnere i samarbejdet, og

e) en angivelse af EU's bidrag til opfyldelse af målene for intra-AVS-samarbejdet, og hvordan det komplementerer foranstaltninger, der finansieres på nationalt og regionalt plan og af andre eksterne partnere, især EU-medlemsstaterne.

Artikel 12b

Anmodninger om finansiering

Anmodninger om finansiering af intra-AVS-programmer indgives:

a) direkte af AVS-Ministerrådet eller AVS-Ambassadørudvalget, eller

b) indirekte af:

i) mindst tre regionale organer eller organisationer med mandat hertil, som tilhører forskellige geografiske regioner, eller mindst to AVS-stater i hver af disse tre regioner

ii) internationale organisationer som f.eks. Den Afrikanske Union, som gennemfører foranstaltninger, der fremmer regionalt samarbejde og regional integration, dog under forudsætning af AVS-Ambassadørudvalgets forudgående godkendelse, eller

iii) den vestindiske region eller Stillehavsregionen i lyset af deres særlige geografiske situation, dog under forudsætning af AVS-Ministerrådet og AVS-Ambassadørudvalgets forudgående godkendelse.

Artikel 12c

Tildeling af midler

Den vejledende tildeling af midler baseres på en vurdering af behovet og fremskridtene i og udsigterne for intra-AVS-samarbejdet. Det omfatter en reserve af ikke-programmerede midler.«

j) Artikel 13 og 14 affattes således:

»Artikel 13

Vejledende intra-AVS-program

1. Det vejledende intra-AVS-program omfatter følgende centrale standardelementer:

a) målsektorerne og -temaerne for fællesskabsstøtten

b) de foranstaltninger og tiltag, der er bedst egnede til at virkeliggøre de mål, der er fastsat for målsektorerne og -temaerne, og

c) i det omfang de er blevet klart defineret, de programmer og projekter, der er nødvendige for at nå de fastlagte mål, med angivelse af de midler, der skal tildeles hvert af dem og en tidsplan for gennemførelsen.

2. Kommissionen og AVS-sekretariatet fastlægger og vurderer de hertil svarende foranstaltninger. På grundlag heraf forberedes det vejledende intra-AVS-program sammen med Kommissionens tjenestegrene og AVS-sekretariatet og forelægges for AVS-EF-Ambassadørudvalget. Det vedtages af Kommissionen på vegne af Fællesskabet og af AVS-Ambassadørudvalget.

3. Med forbehold af artikel 12b, litra b), nr. iii), forelægger AVS-Ambassadørudvalget hvert år en konsolideret liste over anmodninger om finansiering af de prioriterede foranstaltninger, der er anført i det vejledende intra-AVS-program. Kommissionen fastsætter og forbereder sammen med AVS-sekretariatet de hertil svarende foranstaltninger samt et årligt handlingsprogram. Så vidt muligt og i betragtning af de tildelte midler indgår anmodninger om finansiering af foranstaltninger, som ikke er anført i det vejledende intra-AVS-program, i det årlige handlingsprogram. I ekstraordinære tilfælde bliver disse anmodninger vedtaget af Kommissionen ved en særlig finansieringsafgørelse.

Artikel 14

Revisionsproces

1. Intra-AVS-samarbejdet bør være tilstrækkeligt fleksibelt og reaktivt til at sikre, at foranstaltningerne til stadighed er i overensstemmelse med målene for denne aftale, og at der kan tages hensyn til eventuelle ændringer i prioriteter og mål for gruppen af AVS-stater.

2. AVS-Ambassadørudvalget og Kommissionen foretager en midtvejsundersøgelse og en afsluttende undersøgelse af strategien og det vejledende program for intra-AVS-samarbejdet for at tilpasse dem til omstændighederne og sikre en korrekt gennemførelse heraf. Hvis omstændighederne gør det nødvendigt, kan der også foretages ad hoc-undersøgelser for at tage hensyn til nye behov, som måtte opstå på grund af ekstraordinære eller uforudsete omstændigheder, for eksempel som følge af nye udfordringer, som er fælles for AVS-landene.

3. AVS-Ambassadørudvalget og Kommissionen kan under midtvejsundersøgelsen og den afsluttende undersøgelse eller efter en ad hoc-undersøgelse revidere og tilpasse strategidokumentet for intra-AVS-samarbejdet.

4. Efter midtvejsundersøgelsen og den afsluttende undersøgelse eller ad hoc-undersøgelsen kan AVS-Ambassadørudvalget tilpasse tildelingerne inden for det vejledende intra-AVS-program og bruge den ikke-programmerede intra-AVS-reserve.«

k) Artikel 15 ændres således:

i) Stk. 1 affattes således:

»1. Programmer og projekter, der er fremlagt af den berørte AVS-stat eller den berørte organisation eller det berørte organ på regionalt niveau eller intra-AVS-niveau, er genstand for en fælles forundersøgelse. AVS-EF-udvalget for Samarbejde med henblik på Udviklingsfinansiering fastlægger de generelle retningslinjer og kriterier for forundersøgelse af programmer og projekter. Disse programmer og projekter er generelt flerårige og kan omfatte grupper af foranstaltninger af mindre omfang på et givet område.«

ii) Stk. 3 affattes således:

»3. Ved forundersøgelsen af programmer og projekter tages der behørigt hensyn til begrænsningerne med hensyn til nationale menneskelige ressourcer, og der lægges en strategi med henblik på bedre at udnytte disse ressourcer. Der tages også hensyn til de særlige forhold og begrænsninger, der gør sig gældende i den enkelte AVS-stat eller region.«

iii) I stk. 4 erstattes ordene »nationale anvisningsberettigede« med »relevante anvisningsberettigede«.

l) overalt i artikel 16 erstattes ordene »den berørte AVS-stat« og ordene »den pågældende AVS-stat« med »den berørte AVS-stat eller den relevante organisation eller det relevante organ på regionalt eller på intra-AVS-niveau«.

m) Artikel 17 affattes således:

»*Artikel 17*

Finansieringsaftale

1. Normalt er programmer og projekter, der finansieres over den flerårige finansielle ramme for samarbejdet, genstand for en finansieringsaftale, som er opstillet af Kommissionen og AVS-staten eller den relevante organisation eller det relevante organ på regionalt niveau eller intra-AVS-niveau.

2. Finansieringsaftalen udarbejdes senest 60 dage efter meddelelsen om den finansieringsafgørelse, som Kommissionen har truffet. Finansieringsaftalen skal:

a) navnlig angive det finansielle bidrag fra Fællesskabet, de nærmere bestemmelser og betingelser for finansieringen samt de almindelige og særlige bestemmelser vedrørende det berørte program eller projekt, herunder forventede virkninger og resultater, og

b) afsætte tilstrækkelige bevillinger til dækning af omkostningsstigninger, uforudsete udgifter, revision og evaluering.

3. Restbeløb, som henstår efter programmernes og projekternes afslutning inden for fristen for forpligtelserne i den flerårige finansielle ramme for samarbejdet, som programmerne og projekterne er blevet finansieret over, tilkommer AVS-staten eller den relevante organisation eller det relevante organ på regionalt niveau eller intra-AVS-niveau.«

n) Overalt i artikel 18 erstattes ordene »nationale anvisningsberettigede« med »relevante anvisningsberettigede«.

o) Artikel 19 ændres som følger:

i) I stk. 1 erstattes ordene »AVS-staterne« med »AVS-staterne eller den relevante organisation eller det relevante organ på regionalt eller på intra-AVS-niveau«.

ii) I stk. 3 erstattes ordet »AVS-stat« med »AVS-staterne eller den relevante organisation eller det relevante organ på regionalt eller på intra-AVS-niveau«.

p) Artikel 19a, stk. 1, ændres som følger:

i) Indledningen affattes således:

»1. Gennemførelsen af programmer og projekter, der finansieres med ressourcer fra den flerårige finansielle ramme for samarbejdet inden for denne aftale, sker i hovedsagen ved hjælp af følgende:«.

ii) Litra d) affattes således:

»d) direkte udbetalinger i forbindelse med budgetstøtte, støtte til sektorprogrammer, støtte til gældslettelse og støtte til at afbøde negative virkninger af udefra kommende kortsigtede chok, herunder udsving i eksportindtægterne.«

q) I artikel 19b erstattes ordet »AVS-staterne« med »AVS-staterne eller den relevante organisation eller det relevante organ på regionalt eller på intra-AVS-niveau«.

r) Artikel 19c og 20 affattes således:

»Artikel 19c

Tildeling af aftaler, tildeling af tilskud og udførelse af aftaler

1. Medmindre andet er fastsat i artikel 26, tildeles og udføres aftaler og tilskud efter fællesskabsregler og, med undtagelse af de særlige tilfælde, der er omhandlet i disse regler, efter standardprocedurerne og i overensstemmelse med den dokumentation, som udarbejdes og offentliggøres af Kommissionen med henblik på gennemførelse af samarbejdsforanstaltninger med tredjelande, og som er gældende på det tidspunkt, hvor den pågældende procedure bliver iværksat.

2. I forbindelse med decentral forvaltning, hvor der er foretaget en fælles vurdering, som viser, at procedurerne for tildeling af aftaler og tilskud i AVS-staten eller modtagerregionen eller de procedurer, som er godkendt af donorerne, opfylder principperne om gennemsigtighed, proportionalitet, ligebehandling og ikke-diskrimination og udelukker enhver form for interessekonflikt, benytter Kommissionen disse procedurer i overensstemmelse med Pariserklæringen og uden at dette i øvrigt berører artikel 26, under fuldstændig overholdelse af de regler, der ligger til grund for udøvelsen af dens beføjelser på dette område.

3. AVS-staten eller den relevante organisation eller det relevante organ på regionalt niveau eller intra-AVS-niveau forpligter sig til regelmæssigt at kontrollere, at de tiltag, der finansieres over den flerårige finansielle ramme for samarbejdet inden for denne aftale, er blevet ordentligt gennemført, og til at træffe passende foranstaltninger for at forhindre uregelmæssigheder og svig og om nødvendigt til at tage retlige skridt for at inddrive uretmæssigt udbetalte midler.

4. I forbindelse med decentral forvaltning forhandles, etableres, underskrives og udføres aftaler af AVS-medlemsstaterne eller den relevante organisation eller det relevante organ på regionalt niveau eller intra-AVS-niveau. Disse stater eller den relevante organisation eller det relevante organ på regionalt niveau eller intra-AVS-niveau kan dog bede Kommissionen om at forhandle, etablere, underskrive og udføre aftaler på deres vegne.

5. I henhold til den i denne aftales artikel 50 omhandlede forpligtelse udføres aftaler og tilskud, der finansieres med midler fra den flerårige finansielle ramme for samarbejdet med AVS-staterne, i overensstemmelse internationalt anerkendte grundlæggende arbejdsretlige standarder.

6. Der nedsættes en ekspertgruppe bestående af repræsentanter for sekretariatet for gruppen af AVS-stater og Kommissionen til på anmodning fra en af parterne at identificere eventuelle egnede rettelser og at stille forslag til ændringer og forbedringer af de i stk. 1 og 2 omhandlede regler og procedurer.

Denne ekspertgruppe aflægger med regelmæssige mellemrum rapport til AVS-EF-Udvalget for Samarbejde med henblik på Udviklingsfinansiering for at bistå det ved undersøgelsen af problemer i forbindelse med gennemførelsen af udviklingssamarbejdsaktiviteter og foreslå passende foranstaltninger.

Artikel 20

Berettigelse

Medmindre der indrømmes en undtagelse efter artikel 22, gælder følgende med forbehold af artikel 26:

1. Deltagelse i udbuds- og tilskudsprocedurer, som finansierers over den flerårige finansielle ramme for samarbejdet inden for denne aftale, er åben for:

   a) alle fysiske personer, som er statsborgere i, eller juridiske personer, som er etableret i en AVS-stat, en medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, et officielt kandidatland til Det Europæiske Fællesskab eller en medlemsstat i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, og

   b) alle fysiske personer, som er statsborgere i, eller juridiske personer, som er etableret i et af de mindst udviklede lande som defineret af De Forenede Nationer.

1a. Deltagelse i procedurer for tildeling af indkøbsaftaler eller af tilskud, der finansieres over den flerårige finansielle ramme for samarbejdet inden for denne aftale, er åben for alle fysiske personer, der er statsborgere i, eller juridiske personer, der er etableret i ethvert andet land end de i stk. 1 nævnte, når der er aftalt gensidig adgang til ekstern bistand. Gensidig adgang i de mindst udviklede lande som fastlagt af De Forenede Nationer indrømmes automatisk til medlemmer af OECD/DAC.

   Der gives gensidig adgang ved hjælp af en specifik kommissionsafgørelse vedrørende et bestemt land eller en bestemt regional gruppe af lande. Afgørelsen vedtages af Kommissionen efter aftale med AVS-staterne og skal være i kraft i mindst et år.

2. Tjenesteydelser under en aftale, der finansieres over den flerårige finansielle ramme for samarbejdet inden for denne aftale, kan udføres af eksperter af enhver nationalitet, jf. dog de kvalitative og finansielle krav, der fremgår af Fællesskabets indkøbsregler.

3. Leverancer og materialer, der indkøbes i medfør af en kontrakt, som finansieres med ressourcer fra den flerårige finansielle ramme for samarbejdet inden for denne aftale, skal alle have oprindelse i en stat, der er berettiget efter stk. 1 eller 1a. I denne forbindelse vurderes definitionen af begrebet »produkter med oprindelsesstatus« på grundlag af de relevante internationale aftaler, og indkøb med oprindelse i Fællesskabet omfatter leverancer med oprindelse i de oversøiske lande og territorier.

4. Deltagelse i udbuds- og tilskudsprocedurer med finansiering via ressourcer fra den flerårige finansielle ramme for samarbejdet inden for denne aftale er åben for internationale organisationer.

5. Når finansieringen med ressourcer fra den flerårige finansielle ramme for samarbejdet inden for denne aftale gælder en foranstaltning, der gennemføres gennem en international organisation, er deltagelse i udbuds- og tilskudsprocedurer åben for alle fysiske og juridiske personer, som er berettigede efter stk. 1 eller 1a, og alle fysiske og juridiske personer, som er berettigede efter den pågældende organisations regler, idet der drages omsorg for at sikre ligebehandling af alle donorer. Samme regler gælder for leverancer og materialer.

6. Når finansieringen med ressourcer fra den flerårige finansielle ramme for samarbejdet inden for denne aftale gælder en foranstaltning, der gennemføres som led i et regionalt initiativ, er deltagelse i udbuds- og tilskudsprocedurer åben for alle fysiske og juridiske personer, som er berettigede efter stk. 1 eller 1a, og alle fysiske og juridiske personer, som deltager i det pågældende initiativ. Samme regler gælder for leverancer og materialer.

7. Når finansieringen med ressourcer fra den flerårige finansielle ramme for samarbejdet inden for denne aftale gælder en foranstaltning, der samfinansieres med et tredjeland, er deltagelse i udbuds- og tilskudsprocedurer åben for alle fysiske og juridiske personer, som er berettigede efter stk. 1 eller 1a, og alle fysiske og juridiske personer, som er berettigede efter nævnte tredjelands regler. Samme regler gælder for leverancer og materialer.«

s) Artikel 21 udgår [1]

t) Artikel 22, stk. 1, affattes således:

»1. I behørigt begrundede undtagelsestilfælde kan fysiske og juridiske personer fra tredjelande, som ikke er berettigede i henhold til artikel 20, få tilladelse til at deltage i udbuds- og tilskudsprocedurer, som finansieres af Fællesskabet over den flerårige finansielle ramme for samarbejdet inden for denne aftale, efter begrundet anmodning fra AVS-staten eller den relevante organisation eller det relevante organ på regionalt niveau eller

[1] Artikel 21 er ophævet ved AVS-EF-Ministerrådets afgørelse nr. 3/2008.

intra-AVS-niveau. AVS-staten eller den relevante organisation eller det relevante organ på regionalt niveau eller intra-AVS-niveau forelægger i hvert tilfælde Kommissionen de nødvendige oplysninger til, at denne kan træffe en afgørelse om sådanne undtagelser, idet den er særlig opmærksom på:

a) den berørte AVS-stats eller –regions geografiske beliggenhed

b) konkurrenceevnen hos entreprenører, leverandører og konsulenter fra medlemsstaterne og AVS-staterne

c) ønsket om at undgå for voldsomme stigninger i udgifterne til aftalernes udførelse

d) transportvanskeligheder og forsinkelser som følge af leveringsfrister eller andre lignende problemer

e) den teknologi, der er bedst egnet og bedst tilpasset de lokale forhold

f) særligt hastende tilfælde

g) mulighederne for at skaffe varer og tjenesteydelser på de pågældende markeder.«

u) Artikel 23 og 25 udgår ([1])

v) Artikel 26, stk. 1, indledningen, affattes således:

»1. Der træffes foranstaltninger til at fremme bredest mulig deltagelse af fysiske og juridiske personer fra AVS-staterne i udførelsen af aftaler, der finansieres med ressourcer fra den flerårige finansielle ramme for samarbejdet inden for denne aftale, således at de fysiske og menneskelige ressourcer i disse stater kan udnyttes optimalt. Med henblik herpå:«

w) Artikel 27, 28 og 29 udgår ([2])

x) Artikel 30, indledningen, affattes således:

»Tvister, der under udførelsen af en aftale finansieret over den flerårige finansielle ramme for samarbejdet inden for denne aftale opstår mellem myndighederne i en AVS-stat eller den relevante organisation eller det relevante organ på regionalt niveau eller intra-AVS-niveau og en entreprenør, leverandør eller tjenesteyder, bilægges:«.

y) Artikel 33 og 34 affattes således:

»*Artikel 33*

Retningslinjer

1. Uden at det berører evalueringer, der gennemføres af AVS-staterne eller den relevante organisation eller det relevante organ på regionalt eller på intra-AVS-niveau eller Kommissionen, udfører AVS-staterne eller den relevante organisation eller det relevante organ på regionalt eller på intra-AVS-niveau og Fællesskabet dette arbejde i forening. AVS-EF-Udvalget for Samarbejde med henblik på Udviklingsfinansiering sikrer, at den fælles overvågning og evaluering foregår i fællesskab. For at bistå AVS-EF-Udvalget for Samarbejde med henblik på Udviklingsfinansiering forbereder og iværksætter Kommissionen og AVS-sekretariatet fælles overvågnings- og evalueringsforanstaltninger og aflægger rapport til udvalget. Udvalget fastlægger på første møde efter denne aftales undertegnelse forvaltningsregler, som sikrer, at disse foranstaltninger bliver udført i fællesskab, og godkender hvert år arbejdsprogrammet.

2. Overvågnings- og evalueringsforanstaltningerne skal navnlig:

a) tilvejebringe regelmæssige og uafhængige vurderinger af de operationer og aktiviteter, der finansieres over den flerårige finansielle ramme for samarbejdet inden for denne aftale, gennem en sammenholdning af resultater og mål og derved

b) gøre det muligt for AVS-staterne eller den relevante organisation eller det relevante organ på regionalt eller på intra-AVS-niveau og Kommissionen og de blandede institutioner at udnytte erfaringerne ved udformningen og gennemførelsen af fremtidige politikker og foranstaltninger.

Artikel 34

Kommissionen

1. Kommissionen varetager den finansielle forvaltning af operationer, der finansieres med midler fra den flerårige finansielle ramme for samarbejdet inden for denne aftale, med undtagelse af investerings- og rentegodtgørelsesfaciliteten, efter følgende ledende forvaltningsprincipper:

a) centralt

b) decentralt.

2. Kommissionens finansielle forvaltning af midler fra den flerårige finansielle ramme for samarbejdet inden for denne aftale sker som generel regel decentralt.

AVS-staterne varetager i så fald forvaltningsopgaverne i overensstemmelse med artikel 35.

3. Med henblik på den finansielle forvaltning af midler fra den flerårige finansielle ramme for samarbejdet inden for denne aftale delegerer Kommissionen gennemførelsesbeføjelser inden for sine tjenestegrene. Kommissionen meddeler AVS-staterne og Udvalget for Samarbejde med henblik på Udviklingsfinansiering om denne delegering.«

([1]) Artikel 23 og 25 er ophævet ved AVS-EF-Ministerrådets afgørelse nr. 3/2008.

([2]) Artikel 27, 28 og 29 er ophævet ved AVS-EF-Ministerrådets afgørelse nr. 3/2008.

z) Artikel 35 ændres som følger:

i) Stk. 1, indledningen, affattes således::

»1. Hver AVS-stats regering udpeger en national anvisningsberettiget, der repræsenterer den ved alle foranstaltninger, som finansieres af midler fra den flerårige finansielle ramme for samarbejdet inden for denne aftale, som Kommissionen og Banken forvalter. Den nationale anvisningsberettigede udpeger en eller flere stedfortrædende nationale anvisningsberettigede, som afløser ham, hvis han er forhindret i at udføre sit hverv, og underretter Kommissionen herom. Den nationale anvisningsberettigede kan, hver gang betingelserne med hensyn til institutionel kapacitet og forsvarlig finansforvaltning er opfyldt, overdrage sine beføjelser til gennemførelse af programmer og projekter til den ansvarlige enhed inden for hans nationale administration. Han underretter Kommissionen om sådanne overdragelser.

I tilfælde af regionale programmer og projekter udpeger den relevante organisation eller det relevante organ en regional anvisningsberettiget, hvis opgaver med de fornødne tilpasninger svarer til den nationale anvisningsberettigedes opgaver.

I tilfælde af intra-AVS-programmer og -projekter udpeger AVS-Ambassadørudvalget en intra-AVS-anvisningsberettiget, hvis opgaver med de fornødne tilpasninger svarer til den nationale anvisningsberettigedes opgaver. Såfremt det ikke er AVS-sekretariatet, der er den anvisningsberettigede, underrettes Ambassadørudvalget i overensstemmelse med finansieringsaftalen om gennemførelsen af programmer og projekter.

Hvis Kommissionen bliver vidende om problemer med procedurerne for forvaltning af midler fra den flerårige finansielle ramme for samarbejdet inden for denne aftale, optager den alle nødvendige kontakter med den relevante anvisningsberettigede for at afhjælpe situationen og træffer i givet fald egnede foranstaltninger.

Den relevante anvisningsberettigede påtager sig kun det finansielle ansvar for de gennemførelsesopgaver, der pålægges ham.

Den relevante anvisningsberettigede skal i forbindelse med den decentrale forvaltning af midler fra den flerårige finansielle ramme for samarbejdet inden for denne aftale og med forbehold af supplerende beføjelser, som Kommissionen eventuelt overdrager ham:«.

ii) I stk. 2 erstattes ordene »nationale anvisningsberettigede« med »relevante anvisningsberettigede«.

za) Artikel 37 ændres som følger:

i) I stk. 2 erstattes ordene »AVS-staterne« med »AVS-staterne eller den relevante organisation eller det relevante organ på regionalt eller på intra-AVS-niveau«.

ii) I stk. 4 erstattes ordene »nationale anvisningsberettigede« med »relevante anvisningsberettigede«.

iii) I stk. 6 erstattes ordene »nationale anvisningsberettigede« med »relevante anvisningsberettigede«.

iv) I stk. 7 erstattes ordene »den eller de berørte AVS-stater« med »den berørte AVS-stat eller den relevante organisation eller det relevante organ på regionalt eller på intra-AVS-niveau«.

4. Bilag V med tilhørende protokoller udgår.

5. Bilag VII, artikel 3, stk. 4, affattes således:

»4. Parterne anerkender, at AVS-gruppen kan spille en rolle i den politiske dialog, som baseres på retningslinjer, der skal fastlægges af AVS-gruppen og meddeles Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater. AVS-sekretariatet og Europa-Kommissionen udveksler alle fornødne oplysninger om forløbet af den politiske dialog, som foregår inden, under og efter konsultationer, der iværksættes i henhold til artikel 96 og 97 i denne aftale.«

D. PROTOKOLLER

Protokol 3 om Sydafrika, som ændret ved afgørelse nr. 4/2007 truffet af AVS-EF-Ministerrådet den 20. december 2007 [1], ændres som følger:

1. I artikel 1, stk. 2, erstattes ordene »der blev undertegnet den 11. oktober 1999 i Pretoria« med »som ændret ved aftalen, der blev undertegnet den 11. september 2009«.

[1] EUT L 25 af 30.1.2008, s. 11.

2. Artikel 4 ændres som følger:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Som undtagelse fra dette princip har Sydafrika dog ret til at deltage i de i artikel 8 i denne protokol anførte områder af AVS-EF-samarbejdet med henblik på udviklingsfinansiering efter principperne om gensidighed og proportionalitet, idet Sydafrikas deltagelse vil blive finansieret af de midler, der er omhandlet i afsnit VII i handels-, udviklings- og samarbejdsaftalen. Når midler fra handels-, udviklings- og samarbejdsaftalen anvendes til deltagelse i transaktioner inden for rammerne af det finansielle samarbejde mellem AVS og EF, har Sydafrika ret til at deltage fuldt ud i beslutningsprocedurerne for gennemførelsen af den pågældende bistand.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»4. Til den i bilag II, kapitel 1, til denne aftale omhandlede investeringsfinansiering kan investeringsfonde og finansielle og ikke-finansielle mellemmænd, der er etableret i Sydafrika, komme i betragtning.«

3. Artikel 5, stk. 3, affattes således:

»3. Denne protokol er ikke til hinder for, at Sydafrika forhandler og undertegner en af de økonomiske partnerskabsaftaler, der er omhandlet i del 3, afsnit II, i denne aftale, hvis de andre parter i den pågældende aftale er enige heri.«

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne aftale,

Настоящото споразумение е открито за подписване в Ouagadougou на 22 юни 2010 г. и след това от 1 юли 2010 г. до 31 октомври 2010 г. в Генералния секретариат на Съвета на Европейския съюз в Брюксел.

El presente Acuerdo quedará abierto a la firma en Uagadugu el 22 de junio de 2010 y, a continuación, del 1 de julio de 2010 al 31 de octubre de 2010 en la Secretaría General del Consejo de la Unión Europea, en Bruselas.

Tato dohoda je otevřena k podpisu dne 22. června v Ouagadougou a poté od 1. července 2010 do 31. října 2010 v generálním sekretariátu Rady Evropské unie v Bruselu.

Denne aftale er åben for undertegnelse den 22. juni 2010 i Ouagadougou og derefter fra den 1. juli 2010 til den 31. oktober 2010 i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union i Bruxelles

Dieses Abkommen liegt am 22. Juni 2010 in Ouagadougou und danach vom 1. Juli bis 31. Oktober 2010 beim Generalsekretariat des Rates der Europäischen Union in Brüssel zur Unterzeichnung auf.

Käesolev leping on allakirjutamiseks avatud 22. juunil 2010 Ouagadougous ning seejärel 1. juulist 2010 kuni 31. oktoobrini 2010 Euroopa Liidu Nõukogu peasekretariaadis Brüsselis.

Η παρούσα συμφωνία κατατίθεται προς υπογραφή στο Ουαγκαντούγκου, στις 22 Ιουνίου 2010 και στη συνέχεια, από την 1η Ιουλίου 2010 έως τις 31 Οκτωβρίου 2010, στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στις Βρυξέλλες.

This Agreement shall be open for signature in Ouagadougou on 22 June 2010 and thereafter from 1 July 2010 to 31 October 2010 at the General Secretariat of the Council of the European Union in Brussels.

Le présent accord est ouvert à la signature à Ouagadougou le 22 juin 2010 et ensuite du 1er juillet 2010 au 31 octobre 2010 au Secrétariat général du Conseil de l'Union européenne, à Bruxelles.

Il presente accordo è aperto alla firma a Ouagadougou il 22 giugno 2010 e successivamente a Bruxelles presso il Segretariato generale del Consiglio dell'Unione europea, dal 1° luglio 2010 al 31 ottobre 2010.

Šo nolīgumu dara pieejamu parakstīšanai 2010. gada 22. jūnijā Vagadugu (Ouagadougou) un pēc tam no 2010. gada 1. jūlija līdz 2010. gada 31. oktobrim Briselē, Eiropas Savienības Padomes Ģenerālsekretariātā.

Šis susitarimas pateiktas pasirašyti 2010 m. birželio 22 d. Uagadugu, o paskui, 2010 m. liepos 1 d.- 2010 m. spalio 31 d., Europos Sąjungos Tarybos generaliniame sekretoriate Briuselyje.

Ez a megállapodás 2010. június 22-én Ouagadougouban, majd 2010. július 1. és 2010. október 31. között Brüsszelben, az Európai Unió Tanácsának Főtitkárságán aláírásra nyitva áll.

Dan il-Ftehim huwa miftuħ għall-iffirmar f'Ouagadougou fit-22 ta' Ġunju 2010 u wara dan mill-1 ta' Lulju 2010 sal-31 ta' Ottubru 2010, fis-Segretarjat Ġenerali tal-Kunsill tal-Unjoni Ewropea, fi Brussell.

Deze overeenkomst staat open voor ondertekening op 22 juni 2010 te Ouagadougou en vervolgens met ingang van 1 juli tot en met 31 oktober 2010 bij het secretariaat-generaal van de Raad van de Europese Unie in Brussel.

Niniejsza Umowa będzie otwarta do podpisu w Wagadugu w dniu 22 czerwca 2010 r., a następnie od 1 lipca 2010 r. do 31 października 2010 r. w Sekretariacie Generalnym Rady Unii Europejskiej w Brukseli.

O presente Acordo está aberto para assinatura em Uagadugu, em 22 de Junho de 2010 e, posteriormente, de 1 de Julho a 31 de Outubro de 2010, no Secretariado-Geral do Conselho da União Europeia, em Bruxelas.

Acest acord va fi deschis pentru semnare în Ouagadougou, la 22 iunie 2010, iar ulterior, începând cu 1 iulie 2010 până la 31 octombrie 2010, la Secretariatul General al Consiliului Uniunii Europene din Bruxelles.

Táto dohoda je otvorená na podpis 22. júna 2010 v Ouagadougou a potom od 1. júla 2010 do 31. októbra 2010 na Generálnom sekretariáte Rady Európskej únie v Bruseli.

Ta sporazum bo na voljo za podpis 22. junija 2010 v Ouagadougouju in nato od 1. julija 2010 do 31. oktobra 2010 v generalnem sekretariatu Sveta Evropske unije v Bruslju.

Tämä sopimus on avoinna allekirjoittamista varten Ouagadougoussa 22 päivänä kesäkuuta 2010 ja sen jälkeen 1 päivästä heinäkuuta 2010 31 päivään lokakuuta 2010 Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristössä Brysselissä.

Detta avtal är öppet för undertecknande i Ouagadougou den 22 juni 2010 och sedan från och med den 1 juli till och med den 31 oktober 2010 vid generalsekretariatet för Europeiska unionens råd i Bryssel.

SLUTAKT

De befuldmægtigede for:

HANS MAJESTÆT BELGIERNES KONGE,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN BULGARIEN,

PRÆSIDENTEN FOR DEN TJEKKISKE REPUBLIK,

HENDES MAJESTÆT DANMARKS DRONNING,

PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN ESTLAND,

PRÆSIDENTEN FOR IRLAND,

PRÆSIDENTEN FOR DEN HELLENSKE REPUBLIK,

HANS MAJESTÆT KONGEN AF SPANIEN,

PRÆSIDENTEN FOR DEN FRANSKE REPUBLIK,

PRÆSIDENTEN FOR DEN ITALIENSKE REPUBLIK,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN CYPERN,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN LETLAND,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN LITAUEN,

HANS KONGELIGE HØJHED STORHERTUGEN AF LUXEMBOURG,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN UNGARN,

PRÆSIDENTEN FOR MALTA,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF NEDERLANDENE,

FORBUNDSPRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN ØSTRIG,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN POLEN,

PRÆSIDENTEN FOR DEN PORTUGISISKE REPUBLIK,

PRÆSIDENTEN FOR RUMÆNIEN,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN SLOVENIEN,

PRÆSIDENTEN FOR DEN SLOVAKISKE REPUBLIK,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN FINLAND,

KONGERIGET SVERIGES REGERING,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND,

kontraherende parter i traktaten om oprettelse af Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, i det følgende benævnt »medlemsstaterne«, og

DEN EUROPÆISKE UNION i det følgende benævnt »Unionen« eller »EU«,

på den ene side, og

De befuldmægtigede for:

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN ANGOLA,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF ANTIGUA OG BARBUDA,

STATSCHEFEN FOR COMMONWEALTH OF THE BAHAMAS,

STATSCHEFEN FOR BARBADOS,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF BELIZE,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN BENIN,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN BOTSWANA,

PRÆSIDENTEN FOR BURKINA FASO,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN BURUNDI,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN CAMEROUN,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN KAP VERDE,

PRÆSIDENTEN FOR DEN CENTRALAFRIKANSKE REPUBLIK,

PRÆSIDENTEN FOR UNIONEN COMORERNE,

PRÆSIDENTEN FOR DEN DEMOKRATISKE REPUBLIK CONGO,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN CONGO,

REGERINGEN FOR COOKØERNE,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN CÔTE D'IVOIRE,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN DJIBOUTI,

REGERINGEN FOR COMMONWEALTH OF DOMINICA,

PRÆSIDENTEN FOR DEN DOMINIKANSKE REPUBLIK,

PRÆSIDENTEN FOR ERITREA,

PRÆSIDENTEN FOR DEN FØDERATIVE DEMOKRATISKE REPUBLIK ETIOPIEN,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN FIJIØERNE,

PRÆSIDENTEN FOR DEN GABONESISKE REPUBLIK,

PRÆSIDENTEN OG STATSCHEFEN FOR REPUBLIKKEN GAMBIA,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN GHANA,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF GRENADA,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN GUINEA,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN GUINEA-BISSAU,

PRÆSIDENTEN FOR DEN KOOPERATIVE REPUBLIK GUYANA,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN HAITI,

STATSCHEFEN FOR JAMAICA,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN KENYA,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN KIRIBATI,

HANS MAJESTÆT KONGEN AF KONGERIGET LESOTHO,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN LIBERIA,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN MADAGASKAR,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN MALAWI,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN MALI,

REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN MARSHALLØERNE,

PRÆSIDENTEN FOR DEN ISLAMISKE REPUBLIK MAURETANIEN,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN MAURITIUS,

REGERINGEN FOR MIKRONESIENS FORENEDE STATER,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN MOZAMBIQUE,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN NAMIBIA,

REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN NAURU,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN NIGER,

PRÆSIDENTEN FOR FORBUNDSREPUBLIKKEN NIGERIA,

REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN NIUE,

REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN PALAU,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF DEN UAFHÆNGIGE STAT PAPUA NY GUINEA,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN RWANDA,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF SAINT KITTS OG NEVIS,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF SAINT LUCIA,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF SAINT VINCENT OG GRENADINERNE,

STATSCHEFEN FOR DEN UAFHÆNGIGE STAT SAMOA,

PRÆSIDENTEN FOR DEN DEMOKRATISKE REPUBLIK SÃO TOMÉ OG PRÍNCIPE,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN SENEGAL,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN SEYCHELLERNE,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN SIERRA LEONE,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF SALOMONØERNE,

PRÆSIDENTEN FOR DEN SYDAFRIKANSKE REPUBLIK,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN SURINAM,

HANS MAJESTÆT KONGEN AF KONGERIGET SWAZILAND,

PRÆSIDENTEN FOR DEN FORENEDE REPUBLIK TANZANIA,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN TCHAD,

PRÆSIDENTEN FOR DEN DEMOKRATISKE REPUBLIK TIMOR-LESTE,

PRÆSIDENTEN FOR DEN TOGOLESISKE REPUBLIK,

HANS MAJESTÆT KONGEN AF TONGA,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN TRINIDAD OG TOBAGO,

HENDES MAJESTÆT DRONNINGEN AF TUVALU,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN UGANDA,

REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN VANUATU,

PRÆSIDENTEN FOR REPUBLIKKEN ZAMBIA,

REGERINGEN FOR REPUBLIKKEN ZIMBABWE,

hvilke stater i det følgende benævnes »AVS-staterne«,

på den anden side,

forsamlet i Ouagadougou den toogtyvende juni to tusind og ti for at underskrive aftalen om ændring for anden gang af partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000, som ændret første gang i Luxembourg den 25. juni 2005,

har ved aftalens underskrivelse vedtaget følgende erklæringer, der er knyttet til denne slutakt:

Erklæring I	Fælleserklæring om støtte til markedsadgang inden for rammerne af AVS-EF-partnerskabet
Erklæring II	Fælleserklæring om migration og udvikling (artikel 13)
Erklæring III	Erklæring fra Den Europæiske Union om institutionelle ændringer som følge af Lissabontraktatens ikrafttræden

og er desuden blevet enige om, at følgende eksisterende erklæringer, som følge af ophævelsen af bilag V, ikke længere er relevante:

Erklæring XXII:	Fælleserklæring om de landbrugsprodukter, der er omhandlet i bilag V, artikel 1, stk. 2, litra a)
Erklæring XXIII:	Fælleserklæring om markedsadgang inden for rammerne af AVS-EF-partnerskabet
Erklæring XXIV:	Fælleserklæring om ris
ERKLÆRING XXV:	Fælleserklæring om rom
Erklæring XXVI:	Fælleserklæring om oksekød
Erklæring XXVII:	Fælleserklæring om den ordning for adgang til markederne i de franske oversøiske departementer, som gælder for produkter med oprindelse i AVS-staterne, omhandlet i bilag V, artikel 1, stk. 2
Erklæring XXIX:	Fælleserklæring om produkter, der er omfattet af den fælles landbrugspolitik
Erklæring XXX:	Erklæring fra AVS-staterne om bilag V, artikel 1
Erklæring XXXI:	Erklæring fra Fællesskabet om bilag V, artikel 5, stk. 2, litra a)
Erklæring XXXII:	Fælleserklæring om ikke-forskelsbehandling
Erklæring XXXIII:	Erklæring fra Fællesskabet om bilag V, artikel 8, stk. 3
Erklæring XXXIV:	Fælleserklæring om bilag V, artikel 12
Erklæring XXXV:	Fælleserklæring om protokol nr. 1 til bilag V
Erklæring XXXVI:	Fælleserklæring om protokol nr. 1 til bilag V
Erklæring XXXVII:	Fælleserklæring om oprindelsesstatus for fiskeriprodukter (protokol nr. 1 til bilag V)
Erklæring XXXVIII:	Erklæring fra Fællesskabet om territorialfarvandenes udstrækning (protokol nr. 1 til bilag V)
Erklæring XXXIX:	Erklæring fra AVS-staterne om oprindelsesstatus for fiskeriprodukter (protokol nr. 1 til bilag V)
Erklæring XL:	Fælleserklæring om anvendelsen af værditoleranceregelen i tunfiskesektoren
Erklæring XLI:	Fælleserklæring om artikel 6, stk. 11, i protokol nr. 1 til bilag V
Erklæring XLII:	Fælleserklæring om oprindelsesreglerne: kumulation med Sydafrika
Erklæring XLIII:	Fælleserklæring om bilag II til protokol nr. 1 til bilag V.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne aftale.

ERKLÆRING I

Fælleserklæring om støtte til markedsadgang inden for rammerne af AVS-EF-partnerskabet

Parterne erkender, at det har betydelig værdi for AVS-økonomierne at have præferenceadgang til markeder, især for råvaresektoren og andre agroindustrisektorer, som er af væsentlig betydning for AVS-staternes økonomiske og sociale udvikling, og som har en stor indvirkning på beskæftigelse, eksportindtægter og statsindtægter.

Parterne erkender, at nogle sektorer takket være EU-støtte har gennemgået en omstilling, som skulle gøre berørte AVS-eksportører i stand til at konkurrere på EU-markedet og på internationale markeder, bl.a. gennem udvikling af mærkevarer og andre forædlede produkter.

De erkender også, at det kan blive nødvendigt med yderligere støtte, hvis en større handelsliberalisering skulle føre til en mere dybtgående ændring af markedsadgangsbetingelserne for AVS-producenter. Derfor er de enige om at undersøge alle nødvendige foranstaltninger for at bevare AVS-staternes konkurrencestilling på EU's marked. En sådan undersøgelse kan omfatte oprindelsesregler, dyre- og plantesundhedsforanstaltninger og specifikke foranstaltninger til at løse problemer på udbudssiden i AVS-staterne. Målet vil være at give AVS-staterne mulighed for at udnytte deres nuværende og deres potentielle komparative fordel på EU's marked.

Når der udarbejdes bistandsprogrammer og stilles midler til rådighed, er parterne enige om med jævne mellemrum at foretage evalueringer for at måle fremskridt og resultater og træffe beslutning om, hvilke passende ekstra foranstaltninger der skal iværksættes.

Det Blandede Ministerudvalg for Handel følger denne erklærings udmøntning i praksis og aflægger passende rapporter og henstillinger til Ministerrådet.

ERKLÆRING II

Fælleserklæring om migration og udvikling (artikel 13)

Parterne er enige om at styrke og uddybe deres dialog og samarbejde på migrationsområdet ved at bygge på følgende tre søjler vedrørende en alsidig og balanceret tilgang til migration:

1. migration og udvikling, herunder spørgsmål vedrørende diaspora, hjerneflugt og pengeoverførsler

2. lovlig migration, herunder indrejsetilladelse, mobilitet og bevægelighed for færdigheder og tjenesteydelser, og

3. ulovlig migration, herunder menneskesmugling og menneskehandel, grænseforvaltning og tilbagetagelse.

Med forbehold af gældende artikel 13 forpligter parterne sig til at udarbejde nærmere regler for dette udvidede samarbejde på migrationsområdet.

De er endvidere enige om at arbejde hen imod en rettidig afslutning på denne dialog og at rapportere om de fremskridt, der gøres, på det kommende møde i AVS-EF-Rådet.

ERKLÆRING III

Erklæring fra Den Europæiske Union om institutionelle ændringer som følge af Lissabontraktatens ikrafttræden

Som følge af Lissabontraktatens ikrafttræden den 1. december 2009 er Den Europæiske Union trådt i stedet for og har efterfulgt Det Europæiske Fællesskab og udøver fra nævnte dato alle Det Europæiske Fællesskabs rettigheder og påtager sig alle dets forpligtelser. Henvisninger i aftalen til »Det Europæiske Fællesskab« gælder i givet fald som henvisninger til »Den Europæiske Union«.

Den Europæiske Union vil foreslå AVS-staterne en brevveksling med henblik på at bringe aftalen i overensstemmelse med de institutionelle ændringer i Den Europæiske Union, der er en følge af Lissabontraktatens ikrafttræden.

RÅDETS AFGØRELSE

af 7. oktober 2010

om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Islamiske Republik Pakistan om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse

(2010/649/EU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 79, stk. 3, sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra a), nr. v),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til godkendelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kommissionen har på Det Europæiske Fællesskabs vegne ført forhandlinger med Den Islamiske Republik Pakistan om en aftale om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse (i det følgende benævnt »aftalen«).

(2) Aftalen blev undertegnet på Det Europæiske Fællesskabs vegne den 26. oktober 2009 med forbehold af dens indgåelse.

(3) Som følge af Lissabontraktatens ikrafttræden den 1. december 2009 træder Den Europæiske Union i stedet for og efterfølger Det Europæiske Fællesskab.

(4) Aftalen bør godkendes.

(5) Der nedsættes ved aftalen et blandet tilbagetagelsesudvalg, der selv kan fastsætte sin forretningsorden. Der bør indføres en forenklet procedure for fastlæggelsen af Den Europæiske Unions holdning i dette tilfælde.

(6) I overensstemmelse med artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, som er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har Det Forenede Kongerige givet meddelelse om, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne afgørelse.

(7) I overensstemmelse med artikel 1 og 2 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, som er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og med forbehold af artikel 4 i nævnte protokol deltager Irland ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.

(8) I overensstemmelse med artikel 1 og 2 i protokollen vedrørende Danmarks stilling, der er knyttet til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Islamiske Republik Pakistan om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse (i det følgende benævnt »aftalen«) godkendes herved på Den Europæiske Unions vegne.

Teksten til aftalen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Den i aftalens artikel 20, stk. 2, omhandlede notifikation gives af Rådets formand med bindende virkning for Unionen [1], som afgiver følgende erklæring:

»Som følge af Lissabontraktatens ikrafttræden den 1. december 2009 træder Den Europæiske Union i stedet for og efterfølger Det Europæiske Fællesskab og udøver fra nævnte dato alle Det Europæiske Fællesskabs rettigheder og påtager sig alle dets forpligtelser. Henvisning i aftalen til »Det Europæiske Fællesskab« gælder i givet fald som henvisninger til »Den Europæiske Union«.«

Artikel 3

I det i aftalens artikel 16 omhandlede blandede tilbagetagelsesudvalg repræsenteres Unionen af Kommissionen bistået af eksperter fra medlemsstaterne, som indbydes på anmodning af Kommissionen.

[1] Datoen for tilbagetagelsesaftalens ikrafttræden offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* på foranledning af Generalsekretariatet for Rådet.

Artikel 4

I det blandede tilbagetagelsesudvalg fastlægges Unionens holdning til vedtagelsen af den i aftalens artikel 16, stk. 2, omhandlede forretningsorden af Kommissionen efter høring af et særligt udvalg nedsat af Rådet.

Artikel 5

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Artikel 6

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Luxembourg, den 7. oktober 2010.

På Rådets vegne
M. WATHELET
Formand

AFTALE

mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Islamiske Republik Pakistan om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse

DE HØJE KONTRAHERENDE PARTER,

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB,

i det følgende benævnt »Fællesskabet«,

og

DEN ISLAMISKE REPUBLIK PAKISTAN,

i det følgende benævnt »Pakistan«,

i det følgende også benævnt individuelt »part« eller kollektivt »parterne«,

SOM ØNSKER at styrke deres samarbejde om at bekæmpe ulovlig indvandring effektivt,

SOM ØNSKER gennem denne aftale og på grundlag af gensidighed at indføre hurtige og effektive procedurer til identifikation og sikker tilbagesendelse under ordnede forhold af personer, som ikke eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse, ophold eller bopæl på Pakistans eller en af Den Europæiske Unions medlemsstaters område, og at lette sådanne personers transit på en samarbejdsbetonet måde,

SOM UNDERSTREGER, at denne aftale ikke indskrænker de rettigheder og forpligtelser og det ansvar, som Den Europæiske Unions medlemsstater og Pakistan har i henhold til folkeretten,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at bestemmelserne i afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og alle retsakter udstedt i medfør af dette afsnit ikke gælder for Kongeriget Danmark —

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

Definitioner

I denne aftale forstås ved:

a) »medlemsstat«: enhver af Den Europæiske Unions medlemsstater med undtagelse af Kongeriget Danmark

b) »statsborger i en medlemsstat«: enhver, der er statsborger i en medlemsstat som fastsat i fællesskabsbestemmelserne

c) »statsborger i Pakistan«: enhver, som har pakistansk statsborgerskab

d) »tredjelandsstatsborger«: enhver, der er statsborger i et andet land end Pakistan eller en medlemsstat

e) »statsløs person«: enhver, der ikke har noget statsborgerskab

f) »opholdstilladelse«: en tilladelse, uanset hvilken type der er tale om, udstedt af Pakistan eller en medlemsstat, som gør det muligt for en person at opholde sig på den udstedende stats område

g) »visum«: en tilladelse udstedt af eller en afgørelse truffet af Pakistan eller en af medlemsstaterne, og som er nødvendig for indrejse i eller transit gennem den pågældende stats område. Dette omfatter ikke et lufthavnstransitvisum

h) »anmodende stat«: den stat (Pakistan eller en af medlemsstaterne), som fremsætter en tilbagetagelsesanmodning i medfør af artikel 2 og 3 eller en transitanmodning i medfør af artikel 12

i) »stat, som anmodningen rettes til«: den stat (Pakistan eller en af medlemsstaterne), hvortil en tilbagetagelsesanmodning i medfør af artikel 2 og 3 eller en transitanmodning i medfør af artikel 12 rettes.

AFDELING I

TILBAGETAGELSESFORPLIGTELSER

Artikel 2

Tilbagetagelse af egne statsborgere

1. Den stat, som anmodningen rettes til, tilbagetager, efter at vedkommendes statsborgerskab er blevet bevist i overensstemmelse med artikel 6, på anmodning af den anmodende stat alle

egne statsborgere, der ikke eller ikke længere opfylder de gældende betingelser for indrejse i eller ophold på den anmodende stats område.

2. Den stat, som anmodningen rettes til, udsteder om nødvendigt straks et rejsedokument af en gyldighed på mindst seks måneder til den person, hvis tilbagetagelse er blevet accepteret, med henblik på vedkommendes tilbagetagelse. Kan den pågældende af retlige eller praktiske årsager ikke tilbagesendes før udløbet af dette rejsedokuments gyldighed, udsteder den stat, som anmodningen rettes til, inden 14 dage et nyt rejsedokument med samme gyldighed.

Artikel 3

Tilbagetagelse af tredjelandsstatsborgere og statsløse personer

1. Den stat, som anmodningen rettes til, tilbagetager på anmodning af den anmodende stat og uden andre formaliteter end de i denne aftale fastsatte alle tredjelandsstatsborgere eller statsløse personer, som ikke eller ikke længere opfylder de gældende betingelser for indrejse i eller ophold eller bopæl på den anmodende stats område, forudsat at de pågældende personer:

a) på tidspunktet for tilbagetagelsesanmodningens fremsættelse havde et gyldigt visum eller en gyldig opholdstilladelse udstedt af den stat, som anmodningen rettes til, eller

b) ulovligt er rejst ind på den anmodende stats område direkte fra den stat, som anmodningen rettes til. Med henblik på dette litra anses en person for at indrejse direkte i den stat, som anmodningen rettes til, hvis vedkommende var ankommet på den anmodende stats område eller, såfremt den stat, som anmodningen rettes til, er Pakistan, på medlemsstaternes område ad luft- eller søvejen uden passage af noget andet land.

2. Tilbagetagelsesforpligtelsen i stk. 1 gælder ikke, hvis:

a) den pågældende tredjelandsstatsborger eller statsløse person kun har været i lufthavnstransit i en international lufthavn i den stat, som anmodningen rettes til, eller

b) den anmodende stat har udstedt et visum eller en opholdstilladelse til den pågældende tredjelandsstatsborger eller statsløse person før eller efter indrejsen på dens område, medmindre vedkommende er i besiddelse af et visum eller en opholdstilladelse med længere gyldighed udstedt af den stat, som anmodningen rettes til.

3. Hvis den stat, som anmodningen rettes til, er en medlemsstat, påhviler den i stk. 1 omhandlede tilbagetagelsesforpligtelse den medlemsstat, der har udstedt visummet eller opholdstilladelsen. Hvis to eller flere medlemsstater har udstedt visa eller opholdstilladelser, påhviler den i stk. 1 omhandlede tilbagetagelsesforpligtelse den medlemsstat, der har udstedt det dokument, der har den længste gyldighedsperiode, eller, hvis et eller flere af de udstedte dokumenter allerede er udløbet, det dokument, der stadig er gyldigt. Hvis samtlige dokumenter allerede er udløbet, gælder den i stk. 1 omhandlede tilbagetagelsesforpligtelse den medlemsstat, der har udstedt dokumentet med den seneste udløbsdato.

4. Den stat, som anmodningen rettes til, udsteder om nødvendigt straks et rejsedokument af en gyldighed på mindst seks måneder til den person, hvis tilbagetagelse er blevet accepteret, med henblik på vedkommendes tilbagetagelse. Kan den pågældende af retlige eller praktiske årsager ikke tilbagesendes før udløbet af dette rejsedokuments gyldighed, udsteder den stat, som anmodningen rettes til, inden 14 dage et nyt rejsedokument med samme gyldighed.

AFDELING II

TILBAGETAGELSESPROCEDURE

Artikel 4

Principper

1. Det er en forudsætning for at kunne overføre en person, der skal tilbagetages på grundlag af en af forpligtelserne i artikel 2 og 3, at der forelægges en tilbagetagelsesanmodning for de kompetente myndigheder i den stat, som anmodningen rettes til, jf. dog stk. 2.

2. Der kræves ingen tilbagetagelsesanmodning, når den person, der skal tilbagetages, er i besiddelse af et gyldigt rejsedokument og eventuelt et gyldigt visum eller en gyldig opholdstilladelse udstedt af den stat, som anmodningen rettes til, jf. dog artikel 2, stk. 1, og artikel 3, stk. 1.

3. Ingen må tilbagetages alene på basis af umiddelbare vidnesbyrd om statsborgerskab.

Artikel 5

Anmodning om tilbagetagelse

1. Tilbagetagelsesanmodningen skal indeholde følgende:

a) oplysninger om den person, der skal tilbagetages (f.eks. fulde navn, fødselsdato, fødested og seneste opholdssted)

b) oplysninger om, ved hvilke midler der føres bevis for statsborgerskab, transit, betingelserne for tilbagetagelse af tredjelandsstatsborgere og statsløse personer og ulovlig indrejse og ulovligt ophold.

2. Tilbagetagelsesanmodningen skal så vidt muligt også indeholde følgende oplysninger:

a) en erklæring om, at den person, der skal tilbagetages, kan have brug for hjælp eller pleje, forudsat at den pågældende person udtrykkeligt har givet sit samtykke til denne erklæring

b) enhver anden beskyttelses- eller sikkerhedsforanstaltning, der kan være nødvendig ved den enkelte tilbagetagelsessag.

3. En fælles formular til brug for udfærdigelse af tilbagetagelsesanmodninger findes i bilag V til denne aftale.

Artikel 6

Vidnesbyrd om statsborgerskab

1. Bevis for statsborgerskab kan ikke fremlægges ved hjælp af falske dokumenter.

2. Bevis for statsborgerskab i henhold til artikel 2, stk. 1, kan fremlægges i form af de i bilag I til denne aftale anførte dokumenter, også selv om deres gyldighedsperiode er udløbet. Hvis sådanne dokumenter fremlægges, skal den stat, som anmodningen rettes til, og den anmodende stat gensidigt anerkende den pågældendes statsborgerskab uden yderligere efterforskning.

3. Bevis for statsborgerskab i henhold til artikel 2, stk. 1, kan fremlægges i form af de i bilag II til denne aftale anførte dokumenter, også selv om deres gyldighedsperiode er udløbet. Fremlægges der sådanne dokumenter, indleder den stat, som anmodningen rettes til, processen for fastslåelse af den pågældende persons statsborgerskab.

4. Kan der ikke fremlægges nogen af de i bilag I og II anførte dokumenter, tager den kompetente myndighed i den anmodende stat og den diplomatiske og konsulære repræsentation for den stat, som anmodningen rettes til, på begæring skridt til straks at afhøre den person, om hvis tilbagetagelse der er indgivet en anmodning.

Artikel 7

Vidnesbyrd om tredjelandsstatsborgere og statsløse personer

1. Bevis for opfyldelse af betingelserne for tilbagetagelse af tredjelandsstatsborgere og statsløse personer, jf. artikel 3, stk. 1, kan navnlig fremlægges i form af det i bilag III til denne aftale anførte vidnesbyrd; det kan ikke fremlægges ved hjælp af falske dokumenter. Både den stat, som anmodningen rettes til, og den anmodende stat skal anerkende de for beviset til grund liggende elementer.

2. Bevis for opfyldelse af betingelserne for tilbagetagelse af tredjelandsstatsborgere og statsløse personer, jf. artikel 3, stk. 1, kan navnlig fremlægges i form af det i bilag IV til denne aftale anførte vidnesbyrd. Hvis der fremlægges sådanne beviser, skønner den stat, som anmodningen rettes til, at det er berettiget at indlede en undersøgelse.

3. Ulovlig indrejse eller bopæl eller ulovligt ophold dokumenteres ved hjælp af den pågældende persons rejsedokumenter, hvis det krævede visum eller en anden tilladelse til ophold på den anmodende stats område mangler. En erklæring fra den anmodende stat om, at det findes godtgjort, at den pågældende person ikke er i besiddelse af de fornødne rejsedokumenter, visum eller opholdstilladelse, skal ligeledes indeholde umiddelbart vidnesbyrd om den ulovlige indrejse eller bopæl eller det ulovlige ophold.

Artikel 8

Tidsfrister

1. Tilbagetagelsesanmodningen forelægges den kompetente myndighed i den stat, som anmodningen rettes til, senest et år efter, at den anmodende stats kompetente myndigheder har fået kendskab til, at en tredjelandsstatsborger eller en statsløs person ikke eller ikke længere opfylder de gældende betingelser for indrejse, ophold eller bopæl. Hvis der foreligger retlige eller faktiske hindringer for, at anmodningen kan fremsættes i tide, forlænges fristen på anmodning, men kun så længe hindringerne består.

2. En tilbagetagelsesanmodning skal besvares så hurtigt som muligt, under alle omstændigheder senest 30 kalenderdage efter modtagelsen; afslag på en tilbagetagelsesanmodning skal begrundes. Denne frist begynder at løbe på datoen for modtagelsen af tilbagetagelsesanmodningen. Hvis der foreligger retlige eller faktiske hindringer for, at anmodningen kan besvares i tide, kan fristen på begrundet anmodning forlænges med indtil 60 kalenderdage, undtagen hvis den maksimale varetægtsperiode i henhold til national lovgivning i den anmodende stat er på 60 kalenderdage eller derunder. Hvis der ikke er afgivet svar inden fristens udløb, betragtes overførslen som accepteret.

3. Efter at der er givet samtykke eller i givet fald efter udløbet af den i stk. 2 fastsatte frist, overføres den pågældende person inden tre måneder. Denne frist kan på anmodning forlænges med den tid, det tager at løse retlige eller praktiske problemer.

Artikel 9

Overførsels- og befordringsmåde

Før en person tilbagesendes, træffer de kompetente myndigheder i Pakistan og den berørte medlemsstat på forhånd skriftligt forberedelser vedrørende tilbagesendelsesdatoen, grænseovergangsstedet, eventuel ledsagelse og transportmiddel.

Artikel 10

Tilbagetagelser, der er behæftet med fejl

Pakistan tager straks enhver person tilbage, som en medlemsstat har tilbagetaget, og en medlemsstat tager straks enhver person tilbage, som Pakistan har tilbagetaget, hvis det inden for en frist på tre måneder efter overførslen af den pågældende konstateres, at kravene i denne aftales artikel 2 og 3 ikke er opfyldt. I sådanne tilfælde udveksler Pakistans og den pågældende medlemsstats kompetente myndigheder også alle disponible oplysninger om den person, der skal tages tilbage, hvad angår identitet, statsborgerskab eller transitrute.

AFDELING III

TRANSITOPERATIONER

Artikel 11

Principper

1. Den stat, som anmodningen rettes til, kan tillade transit af tredjelandsstatsborgere eller statsløse personer, når de pågældende ikke kan tilbagesendes direkte til bestemmelsesstaten, efter at den på grundlag af skriftlige beviser har fundet det godtgjort, at bestemmelsesstaten har forpligtet sig til at tilbagetage den pågældende.

2. Den stat, som anmodningen rettes til, kan trække sit samtykke tilbage, hvis den videre rejse gennem eventuelle transitlande eller tilbagetagelsen i bestemmelsesstaten ikke længere garanteres. I sådanne tilfælde skal den anmodende stat straks for egen regning tage den pågældende tredjelandsstatsborger eller statsløse person tilbage.

Artikel 12

Transitproceduren

1. Der skal over for de kompetente myndigheder fremsættes en skriftlig transitanmodning, som skal indeholde følgende oplysninger:

a) transitmåde, eventuelle andre transitstater og endeligt bestemmelsessted

b) oplysninger om den pågældende person (fulde navn, fødselsdato og om muligt fødested, nationalitet, rejsedokumenttype og -nummer)

c) planlagt grænseovergangssted, tidspunkt for tilbagesendelsen og angivelse af, om der er tale om ledsaget tilbagesendelse.

En fælles formular for transitanmodning er knyttet til denne aftale som bilag VI.

2. Den stat, som anmodningen rettes til, underretter senest 14 dage efter modtagelsen af anmodningen skriftligt den anmodende stat om sin beslutning, og, hvis den tillader indrejse, med bekræftelse af grænseovergangssted og forventet tidspunkt.

3. Hvis transitoperationen foregår ad luftvejen, fritages den person, som rejser i transit, og den eventuelle ledsager for lufthavnstransitvisum.

4. De kompetente myndigheder i den stat, som anmodningen rettes til, skal efter konsultation mellem parterne være behjælpelige ved den pågældende transitoperation, navnlig ved at holde opsyn med de pågældende personer og stille passende faciliteter til rådighed til dette formål i overensstemmelse med national lovgivning og nationale regler.

AFDELING IV

UDGIFTER

Artikel 13

Befordrings- og transitudgifter

Uden at den anmodende stats kompetente myndigheders ret til at sikre sig godtgørelse af udgifter i forbindelse med tilbagetagelsen fra den person, der skal tilbagetages, eller fra tredjepart anfægtes, bæres alle befordringsudgifter i forbindelse med tilbagetagelse og transit i henhold til denne aftale indtil den endelige bestemmelsesstats grænse af den anmodende stat. I tilfælde af tilbagetagelser, der er behæftet med fejl, jf. artikel 10, bæres disse udgifter af den stat, som skal tage den pågældende tilbage.

AFDELING V

DATABESKYTTELSE OG SAMMENHÆNG MED ANDRE RETLIGE FORPLIGTELSER

Artikel 14

Personoplysninger

1. Behandling af personoplysninger finder kun sted, hvis det er nødvendigt, for at Pakistans eller en medlemsstats kompetente myndigheder kan gennemføre aftalen. Definitionerne i artikel 2 i direktiv 95/46/EF [1] gælder også for denne artikel. Hvis den registeransvarlige er en medlemsstats kompetente myndighed, sker behandlingen i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 95/46/EF og national lovgivning vedtaget i medfør af dette direktiv, herunder reglerne om overførsel af personoplysninger til tredjelande.

2. Desuden gælder følgende principper for behandling af personoplysninger med henblik på gennemførelsen af denne aftale, særlig meddelelse af personoplysninger fra Pakistan til en medlemsstat og omvendt:

a) personoplysninger skal behandles på en redelig og lovformelig måde

b) personoplysningerne indsamles med det specifikke, udtrykkelige og legitime formål at gennemføre denne aftale og må ikke af den meddelende myndighed eller af den modtagende myndighed bearbejdes yderligere på en måde, der er uforenelig med dette mål

[1] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

c) personoplysningerne skal være tjenlige, relevante og ikke overdrevent omfattende i forhold til det formål, hvormed de indsamles og/eller bearbejdes, yderligere personoplysninger kun må vedrøre følgende:

— oplysninger om den person, der skal tilbagesendes (f.eks. fulde navn, eventuelt tidligere navn, kaldenavne eller pseudonymer, fødselsdato og fødested, køn, nuværende og tidligere statsborgerskab(er))

— pas eller identitetskort (nummer, udløb, udstedelsesdato, udstedende myndighed, udstedelsessted)

— ophold på rejsen og rute

— andre oplysninger, der er nødvendige til identifikation af den person, som skal tilbagesendes, eller til undersøgelse af tilbagetagelseskravene i henhold til denne aftale

d) alle personoplysninger skal være nøjagtige og ajourført i det fornødne omfang

e) personoplysningerne skal opbevares på en måde, der muliggør identifikation af den person, de beskriver, i en periode, som ikke må strække sig ud over, hvad der er nødvendigt af hensyn til formålet med indsamlingen og den videre bearbejdning af oplysningerne

f) såvel den meddelende myndighed som den modtagende myndighed træffer alle rimelige foranstaltninger til at sikre berigtigelse, sletning eller spærring af personoplysninger, dersom behandlingen ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel, navnlig i tilfælde, hvor brugen af de pågældende oplysninger ikke er berettiget, eller de ikke er relevante eller nøjagtige, eller fordi de er for vidtgående i forhold til, hvad der er nødvendigt for sagsbehandlingen. Dette omfatter også meddelelse til den anden part om enhver berigtigelse, sletning eller spærring af personoplysninger

g) på anmodning giver den modtagende myndighed den meddelende myndighed underretning om brugen af de fremsendte oplysninger og om de resultater, der er opnået ved behandlingen af dem

h) personoplysninger må kun fremsendes til de kompetente myndigheder. Meddelelse til andre organer kræver den meddelende myndigheds forudgående samtykke

i) de meddelende og de modtagende myndigheder er forpligtet til at udarbejde en skriftlig oversigt over fremsendelsen og modtagelsen af personoplysninger.

Artikel 15

Sammenhæng med andre retlige forpligtelser

1. Denne aftale berører ikke Fællesskabets, medlemsstaternes og Pakistans rettigheder, forpligtelser og ansvar i henhold til folkeretten og internationale traktater, som de er part i.

2. Intet i denne aftale er til hinder for, at en person tilbagesendes under andre bilaterale ordninger.

3. Denne aftale berører ikke den pågældendes retsmidler og rettigheder i henhold til værtslandets lovgivning, herunder folkeretten.

AFDELING VI

GENNEMFØRELSE OG ANVENDELSE

Artikel 16

Det blandede tilbagetagelsesudvalg

1. Parterne bistår hinanden med aftalens gennemførelse og fortolkning. I dette øjemed nedsætter de et blandet tilbagetagelsesudvalg, i det følgende benævnt »udvalget«, der navnlig har til opgave:

a) at føre tilsyn med aftalens anvendelse

b) at vedtage tekniske arrangementer til at sikre en ensartet gennemførelse af aftalen, herunder ændringer af bilag III og IV

c) at sørge for jævnlig udveksling af oplysninger vedrørende de gennemførelsesprotokoller, der udarbejdes af de enkelte medlemsstater og Pakistan i medfør af artikel 17

d) at stille forslag til ændringer af aftalen og bilag I og II.

2. Udvalgets beslutninger træffes med enstemmighed og gennemføres tilsvarende.

3. Udvalget består af repræsentanter for Fællesskabet og Pakistan; Fællesskabet repræsenteres af Europa-Kommissionen, bistået af eksperter fra medlemsstaterne.

4. Udvalget mødes, når det er nødvendigt, efter anmodning fra en af parterne, normalt en gang om året.

5. Tvister, som ikke kan løses af udvalget, bilægges ved konsultationer mellem parterne.

6. Udvalget fastsætter sin forretningsorden og lægger sig bl.a. fast på et for begge parter fælles arbejdssprog.

Artikel 17

Gennemførelsesprotokoller

1. Pakistan og en medlemsstat kan udarbejde gennemførelsesprotokoller med bestemmelser om:

a) udpegelse af kompetente myndigheder, grænseovergangssteder og udveksling af oplysninger om kontaktsteder

b) betingelserne i forbindelse med ledsaget tilbagesendelse, herunder transit for tredjelandsstatsborgere og statsløse personer under ledsagelse

c) andre hjælpemidler og dokumenter ud over dem, der er anført i bilag I-IV til denne aftale.

2. De i stk. 1 omhandlede gennemførelsesprotokoller træder først i kraft, efter at det i artikel 16 omhandlede udvalg er blevet underrettet om dem.

Artikel 18

Forbindelse med bilaterale tilbagetagelsesaftaler eller -ordninger med medlemsstater

Bestemmelserne i denne aftale går forud for bestemmelserne i enhver bilateral aftale eller ordning vedrørende tilbagetagelse af personer bosiddende uden tilladelse, som er eller måtte blive indgået mellem de enkelte medlemsstater og Pakistan i medfør af artikel 17, for så vidt bestemmelserne i den bilaterale aftale er uforenelige med bestemmelserne i denne aftale.

AFDELING VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 19

Territorial anvendelse

1. Denne aftale gælder for de områder, hvor traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab finder anvendelse, og for Pakistans område, jf. dog stk. 2.

2. Denne aftale gælder ikke for Kongeriget Danmarks område.

Artikel 20

Ikrafttræden, varighed og opsigelse

1. Denne aftale ratificeres eller godkendes af parterne efter deres egne procedurer.

2. Denne aftale træder i kraft den første dag i den anden måned efter det tidspunkt, på hvilket parterne giver hinanden notifikation om afslutningen af de procedurer, der er nævnt i stk. 1.

3. Uden at dette berører parternes forpligtelser i henhold til folkeretlig sædvaneret til at tilbagetage egne statsborgere, finder denne aftale og gennemførelsesprotokollerne anvendelse på personer, som er indrejst på Pakistans og medlemsstaternes område, efter at den er trådt i kraft.

4. Hver af parterne kan til enhver tid opsige denne aftale ved officiel notifikation herom til den anden part. Aftalen ophører med at gælde seks måneder efter datoen for en sådan notifikation.

Artikel 21

Bilag

Bilag I-VI udgør en integrerende del af denne aftale.

Udfærdiget i Bruxelles den seksogtyvende oktober to tusind og ni i to eksemplarer på bulgarsk, dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, italiensk, lettisk, litauisk, maltesisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, rumænsk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk og ungarsk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

За Европейската общност
Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
Az Európai Közösség részéről
Ghall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Pentru Comunitatea Europeană
Za Európske spoločenstvo
Za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
För Europeiska gemenskapen

За Ислямска република Пакистан
Por la República Islámica de Pakistán
Za Pákistánskou islámskou republiku
For Den Islamiske Republik Pakistan
Für die Islamische Republik Pakistan
Pakistani Islamivabariigi nimel
Για την Ισλαμική Δημοκρατία του Πακιστάν
For the Islamic Republic of Pakistan
Pour la République islamique du Pakistan
Per la Repubblica islamica del Pakistan
Pakistānas Islāma Republikas vārdā
Pakistano Islamo Respublikos vardu
A Pakisztáni Iszlám Köztársaság részéről
Għar-Repubblika Iżlamika tal-Pakistan
Voor de Islamitische Republiek Pakistan
W imieniu Islamskiej Republiki Pakistanu
Pela República Islâmica do Paquistão
Pentru Republica Islamică Pakistan
Za Pakistanskú islamskú republiku
Za Islamsko republiko Pakistan
Pakistanin islamilaisen tasavallan puolesta
För Islamiska republiken Pakistan

BILAG I

Fælles liste over dokumenter, som betragtes som bevis for statsborgerskab (artikel 2, stk. 1, sammenholdt med artikel 6, stk. 2)

— rejsepas af enhver art (nationale pas, diplomatpas, tjenestepas, kollektive pas og erstatningspas inkl. børnepas)

— edb-baserede nationale id-kort

— statsborgerskabsbeviser.

BILAG II

Fælles liste over dokumenter, som indebærer, at processen for fastslåelse af statsborgerskab indledes (artikel 2, stk. 1, sammenholdt med artikel 6, stk. 3)

— digitale fingeraftryk eller andre biometriske data

— midlertidige og provisoriske id-kort, militære id-kort og fødselsattester udstedt af regeringen for den part, som anmodningen rettes til

— fotokopier (*) af ethvert af de dokumenter, der er anført i bilag I til denne aftale

— kørekort eller fotokopi (*) heraf

— fotokopier (*) af nationalitetsattester eller andre officielle dokumenter, der nævner eller angiver statsborgerskab (f.eks. fødselsattester)

— tjenestekort, søfartsbøger, skibsføreres tjenestekort eller fotokopi (*) heraf

— udtalelser fra den pågældende selv.

(*) I dette bilag forstås ved »fotokopi« fotokopier, der er officielt attesteret af myndighederne i Pakistan og medlemsstaterne.

BILAG III

Fælles liste over dokumenter, der betragtes som vidnesbyrd for opfyldelse af betingelserne for tilbagetagelse af tredjelandsstatsborgere og statsløse personer (Artikel 3, stk. 1, sammenholdt med artikel 7, stk. 1)

— stempler/påtegninger ved ind- og/eller udrejse i den pågældende persons rejsedokument

— gyldigt visum og/eller gyldig opholdstilladelse udstedt af den stat, som anmodningen rettes til.

BILAG IV

Fælles liste over dokumenter, der betragtes som vidnesbyrd for opfyldelse af betingelserne for indledning af en undersøgelse med henblik på tilbagetagelse af tredjelandsstatsborgere og statsløse personer (artikel 3 sammenholdt med artikel 7, stk. 2)

— officielle erklæringer, bl.a. fra personale ved grænsemyndighederne og andre officielle personer eller bona fide-vidner (f.eks. flypersonale), som har været vidne til den pågældende persons passage af grænsen

— en beskrivelse fra den anmodende stats kompetente myndigheder af stedet og de nærmere omstændigheder ved pågribelsen af den pågældende person efter ankomsten til den stat, som anmodningen er rettet til

— oplysninger om en persons identitet og/eller ophold afgivet af en international organisation (f.eks. UNHCR)

— oplysninger eller bekræftelse af oplysninger fra familiemedlemmer

— udtalelser fra den pågældende selv

— billetter udstedt på navn, kvitteringer, bon'er og regninger af enhver art (f.eks. hotelregninger, kort til hospitals-, læge- eller tandlægekonsultationer, adgangskort til offentlige eller private institutioner osv.), som tydeligt viser, at den pågældende person har opholdt sig i den stat, som anmodningen rettes til

— billetter udstedt på navn og/eller passagerlister for befordring ad luft- eller søvejen, som viser den pågældende persons rejserute i staten, som anmodningen rettes til

— oplysninger, der dokumenterer, at den pågældende person har brugt en rejsearrangørs eller et rejsebureaus tjenesteydelser.

BILAG V

[Den Islamiske Republik Pakistans emblem]

.....
.....
.....
.....
.....

.....
(Angivelse af den anmodende myndighed)

.....
.....
.....
.....
.....

(Sted og dato)

Reference:

.....

Til:

.....
.....
.....
(Angivelse af den myndighed, som anmodningen rettes til)

TILBAGETAGELSESANMODNING

i medfør af artikel 5 i aftalen af 26. oktober 2009 mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Islamiske Republik Pakistan om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse

Foto

A. PERSONLIGE OPLYSNINGER

1. Fulde navn (efternavnet understreges):

.....

2. Pigenavn:

.....

3. Fødselsdato og fødested:

.....

4. Køn og fysisk beskrivelse (højde, øjenfarve, særlige kendetegn osv.):

.....

5. Også kendt som (tidligere navne, andre navne, der anvendes af vedkommende/ved hvilke vedkommende er kendt eller pseudonymer):

.....

6. Statsborgerskab og sprog:

.....

7. Civilstand: ☐ gift ☐ ugift ☐ fraskilt ☐ enke/enkemand

For gifte personer: ægtefællens navn .....

Eventuelle børn, navn og alder.....

.....

.....

.....

8. Seneste adresse i

a) den anmodende part:

.....

b) den part, som anmodningen rettes til:

.....

B. SÆRLIGE FORHOLD MED HENSYN TIL PERSONEN

1. Helbredstilstand
(evt. behov for særlig pleje; smitsom sygdoms latinske navn):

.....

2. Anses der at være tale om en særlig farlig person?
(f.eks. mistænkt for alvorlig forbrydelse, aggressiv adfærd)

.....

C. VEDLAGT DOKUMENTATION

1. ..... (pasnummer) ..... (udstedelsesdato og -sted)

..... (udstedende myndighed) ..... (udløbsdato)

2. ..... (identitetskortnummer) ..... (udstedelsesdato og -sted)

..... (udstedende myndighed) ..... (udløbsdato)

3. ..... (fødselsattest) ..... (udstedelsesdato og -sted)

..... (udstedende myndighed) ..... (udløbsdato)

4. ..... (numre på andre officielle dokumenter) ..... (udstedelsesdato og -sted)

..... (udstedende myndighed) ..... (udløbsdato)

D. BEMÆRKNINGER

.....

.....

.....

.....

(Underskrift) (Segl/stempel)

BILAG VI

[Den Islamiske Republik Pakistans emblem]

....
....
....
....
....

..... (Sted og dato)

(Angivelse af begærende myndighed)

Reference:

.....

Til:

.....
.....
.....

(Angivelse af den myndighed, som anmodningen rettes til)

TRANSITANMODNING

i medfør af artikel 11 og 12 i aftalen af 26. oktober 2009 mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Islamiske Republik Pakistan om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse

Foto

A. PERSONLIGE OPLYSNINGER

1. Fulde navn (efternavnet understreges):

.....

2. Pigenavn:

.....

3. Fødselsdato og fødested:

.....

4. Køn og fysisk beskrivelse (højde, øjenfarve, særlige kendetegn osv.):

.....

5. Også kendt som (tidligere navne, andre navne, der anvendes af vedkommende/ved hvilke vedkommende er kendt eller pseudonymer):

.....

6. Statsborgerskab og sprog:

.....

7. Rejselegitimationens art og nummer:

.....

B. TRANSITOPERATION

1. Transittype

☐ ad luftvejen ☐ ad søvejen ☐ over land

2. Endeligt bestemmelsesland.....

3. Eventuelt andre transitlande .....

4. Foreslået grænseovergangssted, overførselsdato og –tidspunkt, eventuelle ledsagere

.....

.....

.....

5. Indrejsetilladelse sikret i anden transitstat og i den endelige bestemmelsesstat

☐ ja ☐ nej

C. BEMÆRKNINGER

.....

.....

.....

.....

(Underskrift) (Segl/stempel)

FÆLLESERKLÆRING OM ARTIKEL 1, LITRA f)

For så vidt angår artikel 1, litra f), vedtager parterne, at der ved opholdstilladelse ikke forstås midlertidige tilladelser til at forblive på parternes område under behandlingen af en asylansøgning eller en ansøgning om opholdstilladelse.

FÆLLESERKLÆRING OM ARTIKEL 2, STK. 1

Parterne noterer sig, at en pakistansk statsborger i overensstemmelse med den gældende lov om pakistansk statsborgerskab og gennemførelsesbestemmelser hertil ikke kan give afkald på sit statsborgerskab uden at have erhvervet en anden stats statsborgerskab eller nationalitet eller at have modtaget et gyldigt dokument, som garanterer, at en anden stat tilbyder statsborgerskab eller nationalitet.

Parterne aftaler at konsultere hinanden, hvis der opstår et behov herfor.

FÆLLESERKLÆRING OM ARTIKEL 3

Parterne vil med hensyn til artikel 3 som princip sørge for, at tredjelandssatsborgere eller statsløse personer, som ikke eller ikke længere opfylder de gældende retlige betingelser for indrejse i, ophold eller bopæl på deres respektive områder, tilbagesendes til vedkommendes oprindelsesland.

FÆLLESERKLÆRING OM ARTIKEL 3, STK. 1, LITRA b)

Parterne er enige om, at ophold alene i lufttransit i et tredjeland ikke anses for at være »passage af noget andet land« i disse bestemmelsers forstand.

FÆLLESERKLÆRING OM ARTIKEL 8, STK. 2

Parterne er enige om, at i forbindelse med tilbagetagelsesanmodninger fra medlemsstater, hvis maksimale varetægtsperiode ifølge deres nationale lovgivning er på 30 dage eller derunder, omfatter fristen på 30 kalenderdage som omhandlet i artikel 8, stk. 2, i tilfælde af imødekommelse af tilbagetagelsesanmodningen den tid, det tager at udstede rejsedokumentet til vedkommendes tilbagetagelse, jf. aftalens artikel 2, stk. 2, og artikel 3, stk. 4.

FÆLLESERKLÆRING FRA EUROPA-KOMMISSIONEN OG PAKISTAN OM LOVLIG MIGRATION

Parterne er i overensstemmelse med Pakistans interesse i at drage fordel af mulighederne for lovlig migration i Den Europæiske Unions medlemsstater enige om, at denne aftale skal bidrage til at anspore de enkelte medlemsstater til at tilbyde pakistanske statsborgere mulighed for lovlig migration. Europa-Kommissionen opfordrer i den forbindelse medlemsstaterne til i overensstemmelse med egen lovgivning at indlede drøftelser med Pakistan om mulighederne for lovlig migration for pakistanske statsborgere.

FÆLLESERKLÆRING OM TEKNISK BISTAND

Parterne er fast besluttet på at gennemføre denne aftale på grundlag af et fælles ansvar og et afbalanceret partnerskab i en solidaritetsånd, hvad angår forvaltningen af migrationsstrømmene mellem Den Europæiske Union og Pakistan.

Den Europæiske Union vil i den forbindelse på basis af Fællesskabets bistandsprogrammer, navnlig Aeneasprogrammet, støtte Pakistan med implementeringen af alle denne aftales komponenter, herunder støtte til tilbagetagne personers genetablering og velfærd.

Støtten kan i princippet også omfatte befordring af forbindelsen mellem migration og udvikling, tilrettelæggelse og fremme af lovlig økonomisk migration, styring af ulovlig migration og beskyttelse af migranter mod udnyttelse og udelukkelse.

FÆLLESERKLÆRING OM DANMARK

Parterne noterer sig, at denne aftale ikke gælder for Kongeriget Danmarks område eller for danske statsborgere. På denne baggrund er det hensigtsmæssigt, at Pakistan og Danmark indgår en tilbagetagelsesaftale med samme indhold som denne aftale.

FÆLLESERKLÆRING OM ISLAND OG NORGE

Parterne noterer sig de tætte forbindelser mellem Det Europæiske Fællesskab og Island og Norge, navnlig i henhold til aftalen af 18. maj 1999 vedrørende disse landes associering i gennemførelsen, anvendelsen og videreudviklingen af Schengenreglerne. På denne baggrund er det hensigtsmæssigt, at Pakistan indgår en tilbagetagelsesaftale med Island og Norge med samme indhold som denne aftale.

FÆLLESERKLÆRING OM EN ALSIDIG DIALOG OM MIGRATIONSFORVALTNING

Parterne er fast besluttet på at føre en alsidig dialog om migrationsforvaltning i den blandede kommission, som skal nedsættes ved tredjegenerationssamarbejdsaftalen mellem EF og Pakistan. Dialogen skal omfatte visumpolitik med henblik på at lette direkte menneskelige kontakter.

RETSAKTER VEDTAGET AF ORGANER OPRETTET VED INTERNATIONALE AFTALER

AFGØRELSE Nr. 2/2010 TRUFFET AF AVS-EU-MINISTERRÅDET

af 21. juni 2010

om overgangsforanstaltninger, der finder anvendelse fra datoen for undertegnelsen til datoen for ikrafttrædelsen af aftalen om ændring for anden gang af partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 som ændret for første gang i Luxembourg den 25. juni 2005

(2010/650/EU)

AVS-EU-MINISTERRÅDET HAR —

under henvisning til partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 ([1]) som ændret første gang i Luxembourg den 25. juni 2005 (i det følgende benævnt »Cotonouaftalen«) ([2]), særlig artikel 95, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Cotonouaftalen blev indgået for 20 år begyndende den 1. marts 2000. Den indeholdt dog bestemmelse om, at det var muligt efter hver femårsperiode at ændre den ved hjælp af en revisionsprocedure.

(2) Forhandlingerne om den første ændring af Cotonouaftalen blev afsluttet i Bruxelles den 23. februar 2005. Ændringsaftalen blev undertegnet i Luxembourg den 25. juni 2005 og trådte i kraft den 1. juli 2008.

(3) Forhandlingerne om den anden ændring af Cotonouaftalen blev officielt påbegyndt på AVS-EU-Ministerrådets møde den 29. maj 2009 og blev afsluttet i Bruxelles den 19. marts 2010. Aftalen om ændring af Cotonouaftalen for anden gang (i det følgende benævnt »aftalen«), undertegnet i Ouagadougou den 22. juni 2010, træder i kraft ved afslutningen af den ratifikationsprocedure, der er omhandlet i Cotonouaftalens artikel 93.

(4) I overensstemmelse med Cotonouaftalens artikel 95, stk. 3, skal AVS-EU-Ministerrådet vedtage overgangsforanstaltninger i det omfang, det er nødvendigt, for at dække perioden fra datoen for undertegnelsen til datoen for ikrafttrædelsen af aftalen.

(5) Den Europæiske Union, dens medlemsstater og medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (i det følgende benævnt »parterne«) finder det hensigtsmæssigt at fastsætte bestemmelser om midlertidig anvendelse af aftalen, som får virkning fra datoen for aftalens undertegnelse.

(6) Parterne vil bestræbe sig på at afslutte ratifikationsproceduren inden to år fra undertegnelsen af aftalen —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Midlertidig anvendelse af aftalen

Aftalen om ændring for anden gang af partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 som ændret første gang i Luxembourg den 25. juni 2005 (i det følgende benævnt »aftalen«), finder midlertidig anvendelse fra datoen for aftalens undertegnelse.

Artikel 2

Denne afgørelses gennemførelse og aftalens ikrafttræden

Unionen træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre en fuldstændig gennemførelse af denne afgørelse. EU-medlemsstaterne og medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet opfordres til at træffe de foranstaltninger, de skønner hensigtsmæssige for at gennemføre denne afgørelse.

Parterne bestræber sig på at afslutte de nødvendige procedurer for at sikre den fuldstændige ikrafttrædelse af aftalen inden for to år fra datoen for dens undertegnelse.

([1]) EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3.
([2]) EUT L 209 af 11.8.2005, s. 27.

Artikel 3

Denne afgørelses ikrafttræden og gyldighed

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for undertegnelsen af aftalen.

Den finder anvendelse, indtil aftalen træder i kraft.

Udfærdiget i Ouagadougou, den 21. juni 2010.

På vegne af AVS-EU-Ministerrådet
P. BUNDUKU-LATHA
Formand

ABONNEMENTSPRISER 2010 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 100 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	770 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	300 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C … A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

I løbet af 2010 vil cd-rom-formatet blive erstattet af dvd-formater.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsagenter. Listen over salgsagenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: http://europa.eu

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA